

SIVARAJAVEL IAS ACADEMY

AN IDEAL INSTITUTE FOR CIVIL SERVICE EXAMS

2023 TNPSC
MUE T I S
Mentoring and Enabling Through Intelligent Support system

தமிழ்நாட்டின் வரலாறு,
மரபு, பண்பாடு மற்றும்
சமூக அரசியல் இயக்கங்கள்

தமிழ்நாட்டின் வரலாறு, மரபு, பண்பாடு மற்றும் சமூக அரசியல் இயக்கங்கள்

தமிழ் வரலாற்றின் தொல்லியல் மற்றும் இலக்கிய ஆதாரங்கள்:

பண்டைய தமிழ் வரலாற்றின் முதன்மையான ஆதாரம் சங்க இலக்கியம் ஆகும், பொதுவாக கிமு கடந்த நூற்றாண்டுகள் முதல் கிபி ஆரம்ப நூற்றாண்டுகள் வரை தேதியிட்டது.

தமிழ்நாட்டின் புவியியல் அம்சங்கள்:

வட மற்றும் தென் இந்தியா

தமிழ்நாடு புவியியல் ரீதியாக விந்தியா மற்றும் சாத்தூரா மலை நிலப்பரப்பின் தெற்கே விழும் மாகாணத்திற்குள் வரும் தென்னிந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக குறிப்பிடப்படுகிறது. விந்தியா மற்றும் சாத்தூரா மலைப்பகுதிக்கு அப்பால் விழும் பகுதி வட இந்தியா என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

தெற்கில் இந்தியப் பெருங்கடல், கிழக்கில் வங்காள விரிகுடா, மேற்கில் அரபிக் கடல் என மூன்று பெருங்கடல்களால் சூழப்பட்ட முக்கோணப் பகுதியாக பண்டைய தமிழகம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

திசை	எல்லையின் பெயர்
கிழக்கு	வங்காள விரிகுடா
மேற்கு	அரபிக் கடல்
வடக்கு	விந்தியா மற்றும் சாத்தூரா மலைகள்
தெற்கு	இந்திய பெருங்கடல்

தக்காண பீடபூமி: உருவாக்கத்தின் மூலம் தக்காண பீடபூமி மேற்குப் பகுதியில் உயர்ந்ததாகவும் கிழக்குப் பகுதியில் தாழ்ந்ததாகவும் உள்ளது. இந்த தக்காண பீடபூமியின் தெற்கில் தமிழ்நாடு உள்ளது. பாறைகள் மற்றும் கற்பாறைகளின் உருவாக்கங்களுடன் பீடபூமி மிகவும் வலுவானது, மேலும் அதன் வகைகளில் பழமையான ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. தக்காண பீடபூமிக்குப் பின்னால், அதன் மேற்குப் பக்கத்தில், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையாகவே உள்ளது.

மேற்கு தொடர்ச்சி மலை: மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் வட இந்தியாவின் காம்பே முனையிலிருந்து தெற்கே ஆரல்வாய்மொழி (தற்போது கேரளாவில்

உள்ளது) வரை உள்ளது. தென்மேற்கு பருவமழை இந்த மேற்கு தொடர்ச்சி மலையின் காரணமாக ஏற்படுகிறது. தென்னிந்தியாவை மேற்குக் கடற்கரையிலிருந்து பிரிக்கும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் இருந்ததால், தென்னிந்தியாவின் வரலாற்றில் மேற்குக் கடற்கரை தீவிரப் பங்காற்ற முடியவில்லை என்பதும் விசித்திரமான உண்மை.

தமிழகம் அல்லது தமிழ்நாட்டின் வடக்கு மற்றும் தெற்கு

தொல்காப்பியத்தில், தமிழ்நாட்டின் வடக்கு மற்றும் தெற்கு எல்லைகளை மேற்கோள் காட்டி வடக்குப் பகுதியில் 'வட வேங்கடம்' (வட வேங்கட மலை) என்றும், தெற்குப் பகுதியில் குமரி (தென் குமரி) என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அப்போதும் குமரி குறிப்பு என்பது கன்னியாகுமரியைக் குறிக்கிறதா அல்லது தமிழகத்தின் தெற்கே ஒரு பிரளயத்தில் தண்ணீருக்கு அடியில் இருக்கும் நிலப்பரப்பைக் (குமரிநாடு) குறிப்பிடுகிறதா என்பது இன்னும் முடிவு செய்யப்படவில்லை. இந்த பகுதி லெமூரியா என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. சிலப்பதிகாரத்தில் இப்பிரளயம் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது.

தமிழ் இராச்சியங்கள் மற்றும் புவியியல் இருப்பு:

- காவிரி ஆற்றின் தெற்கே உள்ள மாகாணம் பாண்டிய இராச்சியம் என்று அறியப்பட்டது; சேர இராச்சியம் தற்போதைய கேரளா மற்றும் கோயம்புத்தூர் பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது;
- வெள்ளாறு ஆற்றின் வடக்கே உள்ள மாகாணம் சோழ இராச்சியம் என்று அறியப்பட்டது; பவள மலைக்கு மேற்கேயும் வெங்கி மலைக்கு தெற்கேயும் உள்ள பகுதி தொண்டை நாடு என்று அழைக்கப்பட்டது.
- இந்த ராஜ்யங்கள் தவிர, இந்த புவியியல் எல்லைக்குள் தமிழ்நாட்டின் சுதந்திரமான சிறிய மாகாணங்களில் கடையெழு வள்ளல் என்று அழைக்கப்படும் பல சிறிய ஆட்சியாளர்கள் இருந்தனர்.

தமிழ்நாடு மற்றும் அதன் மலைகள்:

தமிழ்நாட்டின் மலைப்பகுதியை கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்தலாம்.

(A) **மேற்கு தொடர்ச்சி மலைகள்-** குடகு மலைகள், பொதிகை மலைகள், ஆனைமலை, குதிரைமலை, மேற்கு தொடர்ச்சி மலையின் ஒரு பகுதியாகும். பொதுவாக, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் நன்கு வடிவ, நேராக மற்றும் தொடர்ச்சியாக ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட மலைப்பாங்கான நிலப்பரப்பின் சங்கிலியாகக் காணப்படுகின்றன.

சாகுபடி: காபி, தேயிலை, மிளகு, ஏலக்காய் ஆகியவை இந்த மலைகளில் பயிரிடப்படுகின்றன. இது தவிர தரமான தேக்கு மரம், சந்தன மரம் மற்றும் சிறப்பு மரங்கள் இந்த வன காப்பகங்களில் வளர்க்கப்படுகின்றன.

ஆதிவாசிகள்: காடர், இருளர், புலையர், முதுவர் போன்ற பிரிவைச் சேர்ந்த ஆதிவாசிகள் இந்த மலைப் பகுதிகளில் வசிக்கின்றனர்.

கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகள்- கல்வராயன் மலைகள், சேர்வராயன் மலைகள், ஜவ்வாது மலைகள், கொல்லிமலைகள், கஞ்சா மலைகள் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகளின் நிலப்பரப்பில் விழுகின்றன. கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகள், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளைப் போலன்றி, சிதறிக் கிடக்கின்றன, தொடர்ச்சியாக ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்படவில்லை மற்றும் உயரத்தில் குறைவாக உள்ளன. புவியியல் நிபுணர்களின் கூற்றுப்படி, கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளை விட பழமையானதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கொங்கு பெல்ட் :

நீலமலை மலைப்பகுதி மேற்கு தொடர்ச்சி மலை மற்றும் கிழக்கு தொடர்ச்சி மலைகள் சந்திக்கும் இடமாக கருதப்படுகிறது. ஊட்டசமுண்ட், கோத்தகிரி, கூடலூர் ஆகியவை நீலகிரியில் (நீலமலை மலை) அமைந்துள்ள இடங்கள். 2677 மீட்டர் உயரமுள்ள தொட்டபெட்டா சிகரம் இந்த மலைப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. கொடைக்கானல் மற்றும்

ஏலமலை ஆகியவை நீலகிரியின் நிலப்பரப்பின் ஒரு பகுதியாகும்.

இந்த மலையடிவாரங்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு இயற்கையான கோட்டையாக அமைவதோடு, அதன் காரணமாகவும் உள்ளன

- (i) தென்மேற்கு பருவ மழை
- (ii) கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் மற்றும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளின் ஆறுகளின் நீர் ஆதாரங்கள்
- (iii) காபி, தேயிலை, மிளகு, ஏலக்காய் மற்றும் தேக்கு, செருப்பு மற்றும் சிறப்பு மரங்களைக் கொண்ட வன மரத் தோட்டங்கள்
- (iv) மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் மற்றும் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதிகளில் உள்ள தோடர்கள், படுகர்கள், காடர், இருளர், புலையர், முதுவர் உள்ளிட்ட ஆதிவாசி சமூகங்களைப் பாதுகாத்தல்.

I. ஆதாரங்களின் தொல்பொருள் ஆதாரங்கள்:

1. புதைந்துள்ள சமூக சான்றுகள், கட்டிடங்கள் போன்றவற்றின் அகழ்வாராய்ச்சிகள்,
2. கோயில்கள், கல்வெட்டுகள் போன்ற நினைவுச் சான்றுகள்
3. செப்புத் தகடு சான்றுகள்
4. பழக்கத்தில் உள்ள நாணயங்கள்

II. சான்றுகளின் இலக்கிய ஆதாரங்கள்:

1. உள்நாட்டு இலக்கியம்
2. வெளிநாட்டு இலக்கியம்

III. வெளிநாட்டவர் டைரி குறிப்புகள்;

1. பயணிகளின் கணக்குகள்
2. வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்புகளைப் பார்வையிடுகின்றனர்

I. தொல்லியல் ஆதாரங்கள்:

தொல்லியல் ஆய்வு அறிக்கைகள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. இந்த சான்றுகள் மற்றும் உறுதிப்படுத்தல்களுடன், வரலாற்றுத் தாள்களில் உறுதியான நம்பகத்தன்மையை உருவாக்குவதில் சில வரலாற்று காரணிகளின் கட்டிடத்தின் மீது கட்டப்பட்ட கோட்பாடுகள் மேலும் வலுப்பெறுகின்றன.

தொல்பொருள் ஆய்வுகள் பெரும்பாலான நேரங்களில் முக்கியமான பழைய

நினைவுச்சின்னங்கள், மண்ணுக்கு அடியில் புதையுண்ட நகரங்கள், பழைய நாணயங்கள், நினைவுச் சின்னங்கள் மற்றும் பல்வேறு கருவிகள், கருவிகள் மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக போருக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதங்களை மீட்டெடுக்கின்றன.

புதைந்துள்ள பொக்கிஷங்கள்: சில சான்றுகள் காரணமாக நாட்டின் இழந்த வரலாற்றை மீட்டெடுக்கும்போது அகழ்வாராய்ச்சிகள் ஒரு வரலாற்றை உருவாக்குகின்றன. புதைக்கப்பட்ட பொக்கிஷங்கள், புதைக்கப்பட்ட நகரங்கள் மற்றும் நகரங்கள், புதைக்கப்பட்ட கருவிகள், தளபாடங்கள், வீட்டுப் பாத்திரங்கள், வேலையாட்களின் கருவிகள், சிவில் மற்றும் ஆயுதமேந்திய வாழ்க்கையின் ஆயுதங்கள் ஆகியவற்றின் அகழ்வாராய்ச்சிகள். தமிழ்நாடு தொல்லியல் ஆய்வு மற்றும் அகழ்வாராய்ச்சிகளில் முன்னோடியான பணிகள், ராபர்ட் புரூஸ் ஃபுட், பிரிட்டிஷ் புவியியலாளர் மற்றும் தொல்பொருள் ஆய்வாளரால் செயல்படுத்தப்பட்டது, அவர் இந்தியாவின் புவியியல் ஆய்வுக்காக இந்தியாவில் வரலாற்றுக்கு முந்தைய இடங்களின் புவியியல் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார்.

1. தொல்லியல் ஆய்வுகளின் போது அகழ்வாராய்ச்சி இடங்கள்

- (i) **அத்திரம்பாக்கம், செங்கல்பட்டு மாவட்டம்:** அக்குலியன் தொழில்நுட்பத்தைச் சேர்ந்த கற்கால கருவிகள் மற்றும் சாதனங்களின் ஆதாரம், இது 2 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய வரலாற்றுக்கு முந்தையதாகக் கருதப்படுகிறது. புரூஸ் ஃபுட், பேட்டர்சன் மற்றும் சங்கலியா ஆகிய நிபுணர்களால் இவை கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இந்த அகழ்வாராய்ச்சிகள் தமிழர் வரலாறு 2 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது என்ற கோட்பாட்டிற்கு வழிவகுத்தது.
- (ii) **வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள பையம்பள்ளி:** டாக்டர் எஸ்.ஆர்.ராவ் தலைமையில் இந்த இடத்தில் ஆய்வுப் பணியை மேற்கொண்டார்.

இம்பளிமெண்ட்ஸ் மற்றும் டீல்ஸ், பருப்பு அரைக்கும் கற்கள், விலைமதிப்பற்ற விலைமதிப்பற்ற கற்கள், களிமண்ணால் செய்யப்பட்ட விளக்குகள் மற்றும் வளையல்கள் போன்ற ஆதாரங்கள், அவை இரும்புக் காலம் மற்றும் மெகாலிதிக் யுகத்தைச் சேர்ந்தவை என்ற முடிவுக்கு வரலாற்றாசிரியர்களை இட்டுச் சென்றன. இந்த ஆதாரங்கள் அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை முறையை அறிய உதவுகிறது.

- (iii) **தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள ஆதிச்சநல்லூர்,** பண்டைய தமிழர்களின் வாழ்க்கை மற்றும் சமூக நடைமுறைகள் குறித்த ஆராய்ச்சி முடிவுகளுக்கு பெரும் உந்துதலை வழங்கியுள்ளது. இந்த அகழ்வாராய்ச்சியில், வாள், கோடாரி, வில் அம்பு, இரும்பு ஆயுதங்கள், ஈட்டி, மனித எலும்புக்கூடுகள் ஆகியவை பழங்காலத் தமிழர் வரலாற்றை மேலும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்ட கூடுதல் ஆதாரங்களாக கிடைத்துள்ளன. தவிர, இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்ய பயன்படுத்தப்பட்டதாக நம்பப்படும் ஒரு பெரிய பாளை தோண்டி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது "முதுமக்கள் தாழி" முதுமக்கள் பெரியவர்களைக் குறிக்கிறது மற்றும் தாழி ஒரு மண் பாளையைக் குறிக்கிறது.
- (iv) **விருதுநகர் மாவட்டத்தில் சிவகாசிக்கு அருகில் உள்ள திருத்தங்கல்:** இந்த இடத்தில் கருப்பு மற்றும் சிவப்பு மண் பாளை ஓடுகள் மற்றும் செம்பு துண்டுகள் போன்ற ஆதாரங்கள் மீட்கப்பட்டுள்ளன, அவை வரலாற்றாசிரியர்களால் சங்க கால பாண்டிய மன்னனுடன் தொடர்புடையவை. பழங்காலக் காலத்தின் நுண் கருவிகள் மற்றும் கருவிகள் இருந்தன.
- (v) **கொடுமணல் அகழ்வாராய்ச்சி மற்றும் ஆராய்ச்சி ரோம் உடனான வர்த்தகத்தின் சான்றுகளுக்கு வழிவகுத்தது,** அவர்கள் மண் பாளை ஓடுகள் மற்றும் களிமண்

பொம்மைகளை மீட்டனர். இது சங்க கால வரலாற்றை வெளிப்படுத்தியது.

2. நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் நினைவுச் சின்னங்கள்/கல் கல்வெட்டுகள்:

(i) தமிழ்நாடு மற்றும் ஆந்திர நினைவுச்சின்னங்கள்: தமிழ்நாடு மற்றும் ஆந்திராவில் அமைந்துள்ள பல கோட்டைகள், கோயில்கள் மற்றும் அரண்மனைகள், கடந்த கால வளமான கட்டிடக்கலை மதிப்பு மற்றும் பாரம்பரியத்தை நினைவூட்டும் நினைவுச்சின்னங்களாக உள்ளன. தவிர, இந்த நினைவுச்சின்னங்கள் சந்ததியினருக்கு விட்டுச்சென்ற பணக்கார பொக்கிஷங்களாக கருதப்படுகின்றன. இந்த நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் நினைவுச்சின்னங்கள் பல்வேறு சிற்பங்கள் மற்றும் கல்வெட்டுகளின் சான்றுகள் மற்றும் இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம் போன்ற புராணங்களின் காட்சிகளைக் காண்பிக்கும் கலைப்படைப்புகளைக் கொண்டுள்ளன.

3. கல்வெட்டுகள்:

தமிழ்நாட்டின் பண்டைய வரலாறு தொடர்பான வரலாற்று உண்மைகளை உறுதிப்படுத்தும் கோட்பாடுகளை நிறுவுவதில் கல்வெட்டுகள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இந்தக் கல்வெட்டுகள் தமிழ்நாட்டிலும், தமிழகத்திற்கு வெளியேயும் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அதேபோல, தமிழ், பிராமி, பிராகிருதம், சமஸ்கிருதம், கன்னடம் போன்ற மொழிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

(அ) மால்பாடி கல்வெட்டுகள் மற்றும் முதலாம் இராஜேந்திர சோழனின் இராஜ ராஜேஸ்வரன் கோயில் கல்வெட்டுகள் சோழர் கால அரசியல் தகவல்களுக்கு தெளிவான சான்றுகளை வழங்குகின்றன.

(ஆ) வீர இராஜேந்திர சோழனின் திருமுக்கூடல் கல்வெட்டுகள் ஆய்வு மையங்கள் மற்றும் மருத்துவமனைகள் போன்ற நலன்புரி நடவடிக்கைகளுக்கு நன்கொடைகள் மற்றும் ஆதரவை வெளிப்படுத்துகின்றன.

(இ) மூன்றாம் இராஜேந்திர சோழனின் திருவீதிபுரம் கல்வெட்டுகள் கடந்த காலத்தில் பதிவு

செய்யப்பட்ட வரலாற்றுச் சான்றுகளின் தலைசிறந்த படைப்பாகும்.

(ஈ) சங்க காலப் பாண்டிய மன்னன் பராந்தக நெடுஞ்சடையனின் வேள்விக்குடி மானியம், முந்தைய பாண்டிய மன்னன் பழையகசாலை முதுகுடுமியான் பெருவழுதியால் வேள்விக்குடி தானமாகப் பெற்ற வேத அறிஞர்களின் வழித்தோன்றல்களுக்கு வேள்விக்குடி கிராமத்தை மீண்டும் பிரதிஷ்டை செய்து திரும்பியதை விவரிக்கிறது.

(இ) புதுக்கோட்டைக்கு அருகில் உள்ள குடுமியான்மலையில் உள்ள பல்லவ மன்னன் மகேந்திரவர்மனின் கல்வெட்டுகள் பல்லவர் ஆட்சியின் போது இசை மற்றும் கலையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளை தெரிவிக்கின்றன.

4. செப்பு தகடு பதிவுகள்:

7 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு, கல்வெட்டுகளுக்கான செப்புத் தகடுகளின் பயன்பாடு அதிகரித்து வருகிறது. பாண்டியர்கள், சாளுக்கியர்கள் மற்றும் பிற மன்னர்கள் செப்புத் தகடு கல்வெட்டுகளை வெளியிட்டனர். இந்த செப்புத் தகடு பதிவுகள் சமூக மற்றும் அரசியல் நிகழ்வுகள், மதம் மற்றும் போர்கள் மற்றும் பல விவரங்களைத் தருகின்றன.

(அ) அன்பில் செப்புத் தகடு பதிவுகள் சோழ மன்னன் செங்கணன் பற்றிய தகவல்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

(ஆ) பல்லவர்களின் செப்புத் தகடு பதிவுகள் பிராகிருதம் மற்றும் சமஸ்கிருத மொழிகளில் இருந்தன. மூன்றாம் நரசிம்மவர்மன் பல்லவன் கோவில் தகடு பதிவேடுகளை வெளியிட்டது, அந்தக் காலத்தில் சமணர்கள் ஆதரித்ததைக் குறிக்கிறது.

(இ) சோழர்களின் செப்புத் தகடுகள் மிக நீளமாக இருந்தன. முதலாம் இராஜராஜ சோழன் லைடன் தட்டுகளை வெளியிட்டான்; முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் திருவாலங்காடு, கரந்தை தகடுகளை வெளியிட்டார்; வீரஇராஜேந்திரனின் சரளா தட்டுகள்; இவை அனைத்தும் சோழர் வரலாற்றை பரந்த விவரங்களுடன் வெளிப்படுத்துகின்றன.

(ஈ) விஜயநகர இராச்சியத்தின் முதலாம் ஹரிஹரன் பங்கனப்பள்ளி செப்புத் தகடுகளை வெளியிட்டார்; மன்னர் கிருஷ்ண தேவராயர் அமராவதி செப்புத் தகடுகளை வெளியிட்டார்; தேவராய II ஸ்ரீரங்கம் செப்புப் பதிவுகளை வெளியிட்டார்; இவை அனைத்தும் விஜய நகர மன்னர்களின் சாதனைகள் மற்றும் அவர்களின் ஆட்சியின் பல்வேறு திட்டங்களை விவரிக்கின்றன.

5. பல்வேறு காலங்களின் நாணயங்கள்:

தொல்பொருள் ஆய்வுகள் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட எந்த வயது நாணயங்களும் சகாப்தம், பிரதேசங்கள், பொருளாதார நிலை, அச்சிடப்பட்ட ஆண்டு மற்றும் பெயர் அல்லது உருவத்தின் மூலம் ஆட்சியாளரை வெளிப்படுத்துகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

(i) **பாண்டிச்சேரிக்கு அருகிலுள்ள அரிக்கமேடு:** இந்த இடத்தில், மார்டிமர் வீலர் தொல்லியல் ஆய்வு மற்றும் ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டார். இந்த இடத்தில் இருந்து ஏராளமான தங்க காசுகள் மீட்கப்பட்டுள்ளன. இது தமிழகத்துக்கும் ரோம் நகருக்கும் இடையே உள்ள வர்த்தக உறவை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த நாணயங்கள் பேரரசர் அகஸ்டஸ் சீசருக்கு சொந்தமானது. தமிழ்நாட்டு நாணயங்களைப் பொறுத்தவரை, அவை மிகவும் கச்சா மற்றும் கரடுமுரடானவை மற்றும் கிடைப்பது அரிது. மற்ற நாணயங்கள் ராஜ்யத்தின் சமகால நிலைகள், வர்த்தக உறவுகள் மற்றும் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் உட்பட பொருளாதார நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆரம்பத்தில் நாணயங்கள் முத்திரையுடன் தாமிரத்தில் வெளியிடப்பட்டாலும், பின்னர் மூன்றாம் நூற்றாண்டில் புழக்கத்தில் இருந்த நாணயங்கள் தங்கத்தில் உள்ளன. அவர்கள் தமிழில் "பனம்" அல்லது "வராகன்" என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

(ii) **பெரிய பட்டினம் அகழ்வாராய்ச்சி:** இப்பணியை தஞ்சை தமிழ்ப்

பல்கலைக்கழகம் மேற்கொண்டது. இதில், தஞ்சை, திருநெல்வேலி, பெரியகுளத்தில் சீன நாணயங்கள், சீன மண் பாணைகள் மீட்கப்பட்டன. இந்த நாணயங்களில் RIUBIN மற்றும் TANGBO ஆகிய சீன வார்த்தைகள் உள்ளன. இது சீனாவிற்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையிலான வர்த்தக உறவுகளை வெளிப்படுத்துகிறது. சீன நாணயங்கள் வர்த்தகம் பாண்டிய இராச்சியத்தின் தெற்கு வரை பரவியிருந்ததைக் குறிப்பிடுகின்றன. சீனாவின் MING வம்சத்தைச் சேர்ந்த சீன நாணயங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன

(iii)

பல்லவ நாணயங்கள் ஒரு பக்கத்தில் காளை மற்றும் இரண்டு பாய்மரக் கப்பல் படங்கள். பல்லவ நாணயங்களில் ஸ்வஸ்திகா மற்றும் சிங்க உருவங்களும் காணப்படுகின்றன.

(iv)

சேர, சோழ மற்றும் பாண்டிய கால நாணயங்கள் கலைநயமிக்கதாகவும், கல்வெட்டுகள் மற்றும் உருவங்களுடன் சிறந்த வடிவமாகவும் இருந்தன. சேர நாணயங்கள் வில் மற்றும் அம்பு விளையாட்டு சோழ நாணயங்கள் புலி மற்றும் பாண்டிய நாணயங்கள் மீன் படங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளது, இந்த நாணயங்கள் பொருளாதாரத்தின் வலிமை, சமூக வளர்ச்சி நிலை மற்றும் அவர்களின் வாழ்க்கை முறையின் வளத்தை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் அதிகமாகவோ அல்லது சொல்லக்கூடிய விளைவைக் கொண்டிருக்கின்றன.

(v)

இராஜராஜ சோழனின் நாணயங்கள் கோதாவரி நதிக்கரையில் உள்ள தெல்லேஸ்வரத்தில் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கோதாவரி கரைகள் வரை இந்த விதி நீட்டிக்கப்பட்டதை இது குறிக்கிறது.

(vi)

பெரிய ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் தவிர, கொற்கை, உறையூர், மதுரை மற்றும் அமராவதி ஆகிய இடங்களில் சிறிய திட்டங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த

வரலாற்றுச் சான்றுகள், வரலாற்றாசிரியர்களால் முடிவு செய்யப்பட்ட வரலாற்று உண்மைகள் குறித்த பல்வேறு கோட்பாட்டு நிலைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்தின. இதில், அகழாய்வு செய்து, ஆட்சியாளர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்கள் மீட்கப்பட்டன.

அகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயங்கள் சகாப்தத்தின் சமூக, கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார காரணிகள் பற்றிய தகவல்களின் சாளரத்தைத் திறக்கின்றன, மேலும் தமிழ்நாட்டின் வம்சத்துடன் நாணயத்தின் வயதை வரைபடமாக்குகின்றன, இது மற்ற இடங்களில் உள்ள சமகால ஆட்சியாளர்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

II. இலக்கிய ஆதாரங்கள்:

கல்வியறிவு காரணமாக சமூக வளர்ச்சியை பிரதிபலிக்கும் முக்கிய ஆதாரமாக இலக்கியம் உள்ளது, அரசியல் விருப்பமும் வலிமையும் வழங்கிய கலாச்சாரம் மற்றும் பொருளாதார நிலைமைகளின் பிற வளர்ச்சிகளால் ஆதரிக்கப்படுகிறது. தவிர, இலக்கிய ஆதாரங்கள் வாழ்க்கை முறையின் நிலையைப் பற்றிய தெளிவான விளக்கத்தை அளிக்கின்றன; உள் மற்றும் வெளிப்புற கலாச்சார விதிமுறைகள், தடைகள், சமூகப் பிளவுகள், சாதிவெறி, பொருளாதார செயல்பாடு, வறுமை, முதன்மை தொழில் போன்றவை.

பரந்த கிளைகள் கொண்ட இலக்கியம் அரசரின் நீதிமன்றங்கள் மட்டுமல்ல, அரண்மனைகளுக்கு வெளியே இருந்த உண்மையான வாழ்க்கை அமைப்புகளையும் உள்ளடக்கியது. கவிதைகள், எழுத்துக்கள், கதைகள், நாடகம் போன்ற பல்வேறு இலக்கியப் பங்களிப்புகளிலிருந்து காலவரிசை நிகழ்வுகளின் பதிவுகளைக் கொண்டு, வரலாற்றைக் கற்றல் மற்றும் அதன் நிகழ்வுகளின் ஓட்டம் இலக்கியத்தால் எளிதாக்கப்படுகிறது.

வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு ஆதாரமாக இருந்த இலக்கியங்கள் மூன்று முக்கிய வகைப்பாடுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன:

- (2) உள்நாட்டு இலக்கிய ஆதாரங்கள்: இந்திய பரிசு பெற்றவர்களிடமிருந்து பிறந்த இலக்கியம்.

(3) வெளிநாட்டு இலக்கிய ஆதாரங்கள்: தென்னிந்திய இராஜ்யங்கள் மற்றும் நிகழ்வுகள் பற்றிய குறிப்புடன் வெளிநாட்டில் பிறந்த இலக்கியம்

(4) வெளிநாட்டுப் பார்வையாளர்கள், அறிஞர்கள் மற்றும் தூதுவர்கள் ஆகியோரின் குறிப்புகள் மற்றும் பயணக் குறிப்புகள் வெளிநாட்டவர் நாட்குறிப்பாகும்.

அ. உள்நாட்டு இலக்கிய ஆதாரங்கள்:

1. சங்க காலத்தை சான்றளிக்கும் இலக்கிய ஆதாரங்கள்:

(அ) தமிழ்நாட்டின் பொற்காலமாகக் கருதப்படும் சங்க காலம், சங்க காலத்தின் விழுமியங்களை விவரிக்க வளமான இலக்கியங்களைக் கொண்டுள்ளது. சங்க கால இலக்கியங்கள் எனப் பல வரிசைப்படுத்தப்பட்டாலும், இரண்டு மட்டுமே சங்க கால இலக்கியமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன: (1) எட்டுத்தொகை மற்றும் (2) பத்துப்பாட்டு.

(ஆ) சங்க காலத்தின் இந்த இரண்டு முக்கிய உண்மையான இலக்கியங்கள் தவிர,

- (1) அகத்தியம், (2) தொல்காப்பியம் (3) பதினென்கீழ்க்கணக்கு (4) சிலப்பதிகாரம் (5) மணிமேகலை (6) வளையாபதி (7) குண்டலகேசி

(8) சீவகசிந்தாமணி மற்றும் (9) திருக்குறள் இலக்கியங்கள், திராவிடர்கள் என்று அழைக்கப்படும் தமிழர்களின் சமூக, சமய நிலை மற்றும் விழுமியங்கள் மற்றும் உயர்ந்த கலாச்சாரம் ஆகியவற்றை விளக்குகின்றன.

(இ) புறநானூறு என்பது சிறு ராஜ்யங்களின் ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் நாட்டை ஆளும் மன்னர்களின் திறனைப் போற்றும் மற்றும் வெளிப்படுத்தும் கவிதைகளின் தொகுப்பாகும்.

(ஈ) அமைதி, கலை மற்றும் போர் தந்திரங்களுக்கான சேர மன்னர்களின் குணங்களை பதிற்றுப்பற்று சித்தரிக்கிறது.

(இ) இந்த இலக்கியங்கள் அனைத்தும் சங்க காலத் தமிழர்களின் விருந்தோம்பல், காதல் வாழ்க்கை,

தைரியம் மற்றும் கருணை ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசுகின்றன.

2. களப்பிரர்கால இலக்கியச் சான்றுகள்: ஏறக்குறைய மூன்று நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழ் வரலாற்றின் இருண்ட காலமாகக் கருதப்படும் களப்பிரர் ஆட்சியைப் பற்றிய போதிய ஆதாரங்களைக் கொண்டு வரும் எந்த இலக்கியத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க குறிப்புகள் இல்லை என்றாலும், சமயச் சார்புடைய மூன்று முக்கியமான இலக்கியப் படைப்புகள் உள்ளன. களப்பிரர் ஆட்சியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(அ) தமிழ் நாவலர் சரிதை

(ஆ) பெரிய புராணம்

(இ) யாப்பெருங்கலம்

3. பல்லவர்களைப் பற்றி: பல்லவர்களின் சகாப்தத்தைப் பற்றிய இலக்கியங்களிலிருந்து பல குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன.

(i) அப்பர், சுந்தரர் மற்றும் திருஞான சம்பந்தர் ஆகியோரால் எழுதப்பட்ட தேவாரம் பல்லவர்களின் சமூக, பொருளாதார மற்றும் சமய வரலாற்றின் ஒரு பார்வையைத் தருகிறது.

(ii) பல்லவ சாளுக்கிய உறவைப் பற்றி நாலாயிர திவ்யபிரபந்தம் கூறுகிறது

(iii) நந்திவர்மனின் நந்திக்கலம்பகம் பல்லவ சாம்ராஜ்யத்தின் அரசியல் வாழ்க்கை மற்றும் வரலாற்றின் விரிவான விளக்கத்தை வழங்கும் ஒரு இலக்கியமாகும்.

(iv) பெருந்தேவனார் பாரத வெண்பா என்ற நூலை இயற்றினார். இந்த தொகுப்பு பல்லவர்களின் அரசியல் வாழ்க்கையை விவரிக்கிறது.

(v) தண்டின் பெரிய புராணம், பாண்டிக்கோவை இலக்கிய ஆதாரங்கள் பல்லவர்களின் ஆட்சி மற்றும் அதன் சாதனைகள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குகின்றன.

4. முற்காலப் பாண்டியர்களைப் பற்றி: பாண்டிக்கோவை, பெரிய புராணம், திவ்ய சரிதம், குரு பரம்பரை சகாப்த இலக்கியங்கள் முற்காலப் பாண்டிய ஆட்சியின் வரலாற்றைப் பற்றிய

விவரங்களைத் தருகின்றன. தவிர, பரஞ்சோதி எழுதிய பல வைணவ இலக்கியங்களும் திருவிளையாடல்களும் இக்கால வரலாற்றைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

5. பிற்காலச் சோழர்கள்: மன்னன் விஜயாலயன் தொடங்கி பிற்காலச் சோழ வம்சத்தின் ஆட்சியை விவரிக்கும் பல இலக்கியங்கள் உள்ளன. சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி மற்றும் குண்டலகேசி ஆகிய நூல்கள் சோழர் ஆட்சியின் கீழ் சமண மற்றும் புத்த மத நிலையை விவரிக்கின்றன.

(i) புத்த மித்திரர் எழுதிய வீர சோழியமும், கம்ப ராமாயணமும் சோழர்களின் வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ள ஆதாரமாக உள்ளன.

(ii) ஜெயங்கொண்டார் எழுதிய கலிங்கத்துப் பரணி காவியம் முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் தளபதி கருணாகர தொண்டைமான் நடத்திய கலிங்கப் போரைப் பற்றிய தெளிவான விளக்கத்தை அளிக்கிறது. இந்த இலக்கியம் சோழர் ஆட்சியின் கால மண்டலம் மற்றும் காலவரிசை நிகழ்வுகளை விரிவாக விவாதிக்கிறது.

(iii) விசுரம் சோழன், இரண்டாம் குலோத்துங்கன் மற்றும் இரண்டாம் இராஜராஜன் ஆகிய மூன்று சோழ மன்னர்கள் பற்றிய தகவல்களை ஒட்ட கூத்தரால் எழுதப்பட்ட மூவருலா பகிரந்து கொள்கிறது.

B. பிற மொழிகளில் இருந்து இலக்கியம்:

தமிழ் மொழியில் காணப்படும் ஏராளமான இலக்கியங்களுடன், தமிழ் வரலாறு மற்ற மொழிகளின் இலக்கியங்களிலும் அதே நம்பகத்தன்மையுடன் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

(i) சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட கௌடில்யரால் எழுதப்பட்ட அர்த்தசாஸ்திரம் மதுரை நகரம் மற்றும் பாண்டிய நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட முத்து பற்றிய குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

(ii) தண்டின் அவனிசுந்தர கதாச்சாரம் பல்லவர் கால வரலாற்றைக் குறிக்கிறது

(iii) மகேந்திரவர்மனின் மத்த விலாசப் பிரகசனம் பல்லவர் கால வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

(iv) சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட சோழ வம்ச சரிதை, கொங்குதேச ரசங்கள் சவிஸ்தாரா சரிதை

போன்ற இலக்கியங்கள் சகாப்தத்தின் வரலாற்று சான்றுகளையும் குறிப்புகளையும் கொண்டு வருகின்றன.

- (v) சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட கங்கா தேவியின் மதுரா விஜயம், விஜயநகரின் குமார கம்பனா மதுரை மீதான படையெடுப்புகளைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது. துக்ளக்கின் டெல்லி சுல்தானகத்தால் நிறுத்தப்பட்ட குமார கம்பனா மதுரை சுல்தானகத்தின் மீதான வெற்றியையும் இது விவரிக்கிறது.
- (vi) கன்னட மொழியில் எழுதப்பட்ட பம்பாவின் பம்பா பாரதம் மற்றும் ரன்னாவின் பீம விஜயம் ஆகிய இரண்டும் சமூகம், பொருளாதாரம் மற்றும் வாழ்க்கை பற்றிய பாரம்பரிய தகவல்களை வழங்குகின்றன, மேலும் ராஷ்டிரகூட, சாளுக்கிய வரலாற்றை விளக்கமான முறையில் விவாதிக்கின்றன.
- (vii) கன்னட தேச மகானா தரங்கில் என பெயரிடப்பட்ட மற்றொரு கன்னட இலக்கியம் விஜயநகரப் பேரரசு மற்றும் அந்த சகாப்தத்தின் சமூக வாழ்க்கை பற்றிய விரிவான விளக்கத்தை அளிக்கிறது.

C. வெளிநாட்டு இலக்கிய ஆதாரங்கள்:

பண்டைய தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றைப் பற்றிய உண்மையான தகவல்களைத் தரும் பல வெளிநாட்டு இலக்கியப் படைப்புகள் உள்ளன.

- (i) மெகஸ்தானீஸ் எழுதிய இண்டிகா கடந்த தமிழ்நாட்டின் பல வரலாற்றுச் சான்றுகளை வழங்கும் முதன்மையான இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது. பாண்டிய இராச்சியம் பற்றி பல குறிப்புகள் உள்ளன. நாட்டின் ஆட்சிக்காக உருவாக்கப்பட்ட வீடுகள் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. விதியின் சமூக, அரசியல் மற்றும் வணிக நிலை பற்றிய தகவலையும் ஒருவர் பெறலாம்.
- (ii) ஹெராடோடஸ் எழுதிய பாரசீகப் போர்கள் தமிழ்நாட்டின் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் மற்றும் தமிழகத்தின் பல்வேறு துறைமுக நகரங்கள் பற்றிய தகவல்களைத் தருகின்றன.
- (iii) உலக வரைபடம் என்று அழைக்கப்படும் தலாமியின் படைப்பு, தமிழ்நாட்டின்

வெளிநாட்டு வர்த்தகம் மற்றும் பாட்டவன்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது.

- (iv) ஸ்ட்ராபோவின் குறிப்புகள் பாண்டிய நாட்டிற்கும் ரோமிற்கும் இடையிலான வர்த்தக உறவை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த இலக்கியம் பாண்டியர்களின் கீழ் தமிழ்நாட்டின் அரசியல் சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலை பற்றிய தகவல்களையும் வழங்குகிறது.
- (v) இயற்கை வரலாறு என பெயரிடப்பட்ட பிளினியின் இலக்கியப் படைப்பு தமிழ்நாட்டின் மேற்குத் துறைமுகங்களைப் பற்றிய ஒரு கணக்கைக் கொடுக்கிறது.
- (vi) பாலி மொழியில் எழுதப்பட்ட இலங்கையின் இலக்கியம், மகாவம்சம் மற்றும் தீபவம்சம் ஆகியவை மன்னன் சேரன் செங்குட்டுவனைப் பற்றிய உண்மையான விளக்கத்தை அளிக்கின்றன.

நாட்குறிப்பு வடிவில் வெளிநாட்டுப் பார்வையாளர்களின் கணக்குகளும் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றிற்கான ஆதாரங்களின் ஆதாரங்களுக்கு பங்களிக்கின்றன.

- (அ) குப்த மன்னன் இரண்டாம் சந்திரகுப்த மௌரியாவின் ஆட்சியின் போது சீனப் பயணி பகாஹியான் விஜயம் செய்தார்.
- (ஆ) மற்றொரு சீனப் பயணியான ஹியூன் சாங், கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவுக்குப் பயணம் செய்தபோது, தமிழ்நாடு குறித்து ஏராளமான விளக்கக் குறிப்புகளை விட்டுச் சென்றுள்ளார்.
- (இ) பெஞ்சமின் மற்றும் மார்கோ போலோ தமிழ்நாட்டின் சமூக நிலை மற்றும் சமூக வாழ்க்கை பற்றிய விரிவான விளக்கத்தை அளிக்கின்றனர். 13 ஆம் நூற்றாண்டில் மார்கோ போலோ தமிழ்நாட்டிற்கு விஜயம் செய்தார்.
- (ஈ) மொராக்கோவைச் சேர்ந்த பயணி இபின் பதூதா தென்னிந்தியாவில் முஸ்லீம் படையெடுப்பு பற்றிய விவரத்தை அளிக்கிறார்.

இவ்வாறு, தொல்லியல் சான்றுகள் மற்றும் இலக்கியச் சான்றுகள் தமிழ்நாட்டின் கலாச்சாரம், பாரம்பரியம், பொருளாதாரம், அரசியல் மற்றும் சமூக நிலைமைகள் பற்றிய கணிசமான மற்றும் உண்மையான தகவல்களை உருவாக்கியுள்ளன.

கலாச்சார தமிழ்நாடு

தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்தை பின்வரும் வகைகளாக வகைப்படுத்தலாம்:

- (அ) சங்கத்தின் வாழ்க்கை முறை மற்றும் செயல்பாடுகளுடன் பழைய கற்காலம் என அழைக்கப்படும் பழங்கால வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்தைக் குறிக்கும் பாலியோலிதிக், குகைகள், திறந்த காடுகள் மற்றும் மலைப்பாங்கான நிலப்பரப்புகளில் இடம்பெயர்வு மற்றும் வாழ்வைக் குறிக்கும் வேட்டையை மையமாகக் கொண்டது. உணவு கிடைப்பது மற்றும் இயற்கையின் வரம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து அவர்கள் நகர்ந்தனர். அவர்கள் குவார்ட்சைட் கற்களை தங்கள் ஆயுதங்களாகப் பயன்படுத்தினர்.
- (ஆ) நடுக்கற்காலம் என்பது கற்காலத்தின் பிற்பகுதியைக் குறிக்கிறது. மக்கள் தங்கள் ஆயுதங்களாக சிறிய மற்றும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட கற்களைப் பயன்படுத்தினர். அவர்கள் சிறிய கற்களால் கருவிகளையும் கருவிகளையும் உருவாக்கினர். வாழ்வாதாரம் வேட்டையாடுவதில் இருந்து தொழில்களின் பிற பகுதிகளுக்கும் விரிவடைந்தது. அவர்கள் மலையடிவாரத்தில் தங்கத் தொடங்கினர் மற்றும் இடம் விட்டு இடம் இடம்பெயர்வது காலநிலை மற்றும் வளங்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டது.
- (இ) புதிய கற்காலம் ஒரு கலாச்சார வளர்ச்சியைக் காட்டியது. பாரம்பரிய வேட்டை மற்றும் மீன்பிடி நடவடிக்கைகளுக்கு கூடுதலாக, அவர்கள் விவசாய உற்பத்தியிலும் கவனம் செலுத்தினர். அவர்கள் தங்கள் சொந்த குடிசைகளையும் வீடுகளையும் உருவாக்கினர்.
- (ஈ) பெருங்கற்காலம் என்பது பெரிய கற்காலத்தைக் குறிக்கிறது. இந்த வயதில், கலாச்சார மற்றும்

வாழ்க்கை முறைகளில் ஒரு வளர்ச்சியைக் காணலாம்; இயற்கை வளங்களை வேட்டையாடுவதற்கு மட்டுமல்ல, விவசாயம் மற்றும் பிற தொழில்களுக்கும் பயன்படுத்துதல். கிராமங்களில் வீடுகள் கட்டி வாழ்வது இந்த வயதிலேயே தொடங்கியது. அவர்கள் இறந்தவர்களுக்காக வட்டக் கல் நினைவுச்சின்னங்களை உருவாக்கத் தொடங்கினர்.

- (உ) உலோக வயது என்பது கல்லின் இடத்திலும் கல்லுக்கு மேலதிகமாக உலோகங்களின் பயன்பாடும் மேலோங்கியிருந்த காலத்தைக் குறிக்கிறது. கலாச்சார மற்றும் சமூக வளர்ச்சிகள் வேகமாகவும், மாற்றப்பட்ட வாழ்க்கை முறைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களுக்கு ஏற்றவாறு சுத்திகரிக்கப்பட்டன.

பேலியோலிதிக் கலாச்சாரம் (பழைய கற்காலம்):

தமிழ்நாட்டின் பழைய கற்காலம் 5 லட்சம் ஆண்டுகள் முதல் கிமு 15000 வரை இருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பழைய கற்கால மக்கள் கற்களால் ஆன அச்சுகளைப் பயன்படுத்தினர். 1863 ஆம் ஆண்டு அகழ்வாராய்ச்சி ஒன்றில், பல்லாவரம் ஆராய்ச்சியாளர் ராபர்ட் புரூஸ் ஃபுட் (பிறப்பு 1834–இறப்பு 1912), பழைய கற்காலங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு கல் கோடரியைக் கண்டுபிடித்தார். சென்னை பெருநகரத்தைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் கற்களால் செய்யப்பட்ட பல்வேறு ஆயுதங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவற்றில் கத்திகள், கையடக்க கோடாரி போன்றவை அடங்கும். இந்த தொழில்நுட்பத்திற்கு சென்னை தொழில்நுட்பம் என்றும் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. செங்கல்பட்டு, தஞ்சாவூர், வட ஆற்காடு, கையடக்கக் கோடாரிகள், வெட்டுக் கல் கருவிகள், உளி கருவிகள், இரட்டை முனைகள் கொண்ட கூர்மையான கல் உபகரணங்கள் தொல்லியல் ஆய்வுக் குழுவினரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவை அனைத்தும் கருவிகள் மென்மையான கற்களால் செய்யப்பட்டவை. இந்த கற்கள் குறைந்தபட்ச தொழில்நுட்பத்துடன் கருவிகளாக உருவாக்கப்பட்டன மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கு

அச்சுலியன் வகை தொழில்நுட்பம் என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

வாழ்க்கை மற்றும் நடைமுறை: பழங்காலக் காலத்தின் மக்கள் கலாச்சாரத்தில் பழமையானவர்கள்; எழுத்தறிவு இல்லாதவர்கள்; வேட்டையாடும் கலையைச் சார்ந்தது; மலை குகைகள் மற்றும் மலைப்பாங்கான நிலப்பரப்பு அல்லது ஆற்றங்கரை நிலப்பரப்புகளில் மற்ற திறந்த இடங்களில் தங்குதல். மண் பாணைகள் செய்யும் கலையும், பாத்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் பச்சை இறைச்சி, பழங்கள், யாம் மற்றும் காய்கறிகளையும் சாப்பிட்டனர்.

இடைக் கற்காலம்:

மத்திய கற்கால காலம் கிமு 8000 முதல் 2000 வரை என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில் தமிழர்கள் குவார்ட்சைட் கற்களுக்குப் பதிலாக சிறிய கற்களையே ஆயுதங்கள் தயாரிக்கப் பயன்படுத்தினர். அவர்கள் கத்தி, முக்கோண கருவிகள், சுத்தியல், கரண்டி, வாள் போன்ற ஆயுதங்களை உருவாக்கினர். இது லவிசியன் தொழிற்நுட்பம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இந்த இடைக் கற்காலத்தில், தமிழ்நாட்டுப் பகுதிகளான தருமபுரி, குடியாமலை, திருமங்கலம், கல்லுப்பட்டி, திருநெல்வேலி, ஏரல், நாசரேத் போன்ற இடங்களில் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். பழைய கற்களின் மீது சுத்திகரிக்கப்பட்டதாக கூறப்படும் ஆயுதங்களை அவர்கள் பயன்படுத்தியமை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அவர்கள் கலாச்சாரத்திலும் சிறந்து விளங்கினர் மற்றும் அவர்கள் மீன்பிடித்தல் மற்றும் வேட்டையாடுதல் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

கலாச்சார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதால், சூழ்நிலைகள் மற்றும் தட்பவெப்ப நிலைக்கு ஏற்ப அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை முறையை மாற்றிக்கொண்டனர்.

அவர்கள் மலை அடிவாரத்தில் வசிப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இயற்கையையும் வழிபட்டனர். இறந்தவர்கள் புதைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் கடவுளை வணங்க ஆரம்பித்தனர்,

பிரார்த்தனைகளை நடத்தினர். அவர்கள் வாழ்க்கை மற்றும் மறுபிறப்பு கருத்துக்களையும் நம்பினர்.

உலோக வயது:

உலோக வயது தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை மற்றும் பாணியில் கடுமையான மாற்றத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. இந்த யுகம் புதிய கற்காலத்தை பின்பற்றியது. இக்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட அனைத்து கருவிகள் மற்றும் ஆயுதங்கள் அனைத்தும் உலோகத்தால் செய்யப்பட்டவை. வட இந்திய உலோக யுகம் தாமிரத்தின் பரவலான பயன்பாட்டைப் பற்றி பேசினாலும், தமிழ்நாட்டில், இரும்பு பயன்பாடு அதிகமாகக் கண்டறியப்பட்டது மற்றும் சான்றுகள் இந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இரும்புப் பயன்பாடு இந்த உலோக வயது மக்களின் பொருளாதார மற்றும் சமூக நடவடிக்கைகளில் கடல் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. வாள், கோடாரி, வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள் தயாரிப்பதில் இரும்பின் பயன்பாட்டைக் கண்டறிந்தனர்.

போன்ற பல்வேறு அடக்கம் நடைமுறைகளை தமிழ்நாடு கண்டது

(அ) மண்பாண்ட அமைப்பு

(ஆ) நடுக்கல் அமைப்பு மற்றும்

(ச) கேப்ஸ்டோன் அமைப்பு

பெரிய கற்களைப் பயன்படுத்தி வெவ்வேறு வடிவங்களில் கல்லறைகள் கட்டப்பட்டன.

இறந்தவர்கள் அதே பாணியில் பீடபூமிகள் மற்றும் பள்ளத்தாக்குகளைச் சுற்றி புதைக்கப்பட்டனர்.

இந்த வகையான புதைகுழிகள் தமிழ்நாட்டின் ஆதிச்சநல்லூர், செங்கல்பட்டு, நீலகிரி ஆகிய இடங்களில் ஆராய்ச்சியாளர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

விவசாயத்தின் முக்கியத்துவம்: இந்தக் காலத்தில் விவசாயம் சார்ந்த ஆர்வம் அதிகம் காணப்பட்டது. அவர்கள் நெல் மற்றும் பயறு வகைகளை பயிரிட்டனர்.

கருவிகள்: அவர்கள் தங்கள் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு ஷோவல்ஸ், பிக் அச்சுகள், கற்பாறைகள் மற்றும் அரிவாள்களைப் பயன்படுத்துவதைக் கண்டறிந்தனர்.

மெகாலிதிக் பாத்திரங்கள்: கறுப்பு மற்றும் சிவப்பு நிறங்களின் மண் பானைகள் மெகாலிதிக் காலத்து மக்களால் பயன்பாட்டில் இருந்ததாகக் கண்டறியப்பட்டது. இந்த பானைகளில் வரலாற்றாசிரியர்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சியாளர்களின் பார்வையில் வெவ்வேறு அர்த்தங்களைக் கொண்ட அம்புகள், முக்கோணம், நட்சத்திரங்கள் போன்ற அடையாளங்கள் இருந்தன.

சமுதாயம்: கிராமப் பாணியில் வீடுகளைக் கட்டி நிரந்தர வசிப்பிடமாக வாழ்ந்தனர். அவர்கள் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட வில், அம்பு, ஈட்டி, வாள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தியதாகக் கண்டறியப்பட்டது.

தங்கம் மற்றும் வெள்ளி ஆபரணங்கள் இந்த ஆண்டுகளில் பயன்பாட்டில் உள்ளன. மக்கள் தங்கள் வீடுகளை அலங்கரிக்கக் காணப்பட்டனர்.

சங்க காலம் மற்றும் பாரம்பரிய இலக்கியம்

சங்கம்

சங்கம் என்பது தமிழ்க் கவிஞர்களின் அகாடமி. இந்த வார்த்தை சமஸ்கிருத மொழியில் இருந்து வந்தது. சங்க இலக்கியம் என்பது தென்னிந்திய வரலாற்றில் கி.பி. கிமு 500 முதல் கிபி 300 வரை.

சங்க கால இலக்கியத்தின் சிறப்பு சங்க இலக்கியம் தமிழ் இலக்கியம், வாழ்வியல் மற்றும் எதிர்கால சந்ததியினருக்கான மதிப்பீடுகளை வழங்கியது என்று நம்பப்படுகிறது. சங்க இலக்கியம் என்பது பல்வேறு தொழில் பின்னணியில் இருந்து வந்த ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் தமிழ்ப் புலவர்களால் இயற்றப்பட்டது. இந்த பாடல்கள் பின்னர் கி.பி 1000 இல் பல்வேறு தொகுப்புகளாக சேகரிக்கப்பட்டன, பின்னர் அவை 19 ஆம் நூற்றாண்டில் உ.வே.சுவாமிநாத ஐயர், ஆறுமுக நாவலர் மற்றும் சி.டபிள்யூ.தாமோதரம்பிள்ளை போன்ற தமிழ் அறிஞர்களால் மீண்டும் கண்டுபிடிக்கப்படும் வரை மறதிக்குள் சென்றன.

இப்பெயர் அந்த காலத்தில் தெய்வீக இருப்பு/முனிவர்கள்/கவிஞர்களை தலைவர்களாகக்

கொண்டு அமைக்கப்பட்ட சங்க அகாடமிகளின் பெயர்.

முக்கியத்துவம்: பாண்டிய மன்னர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டது.

(1) தென்மதுரையில் முதன்மை சங்கம் (தலை சங்கம்) நடைபெற்றது. சங்கத்தின் தலைவர் அகஸ்திய முனிவர் என்று கூறப்படுகிறது. மதுரை சங்கத்தின் எந்த இலக்கியப் படைப்பும் பிழைத்து, கிடைக்கவில்லை.

(2) இடைச் சங்கம் (இடை சங்கம்) தொல்காப்பியரால் எழுதப்பட்ட தொல்காப்பியத்தின் இலக்கியப் படைப்பால் பிரபலமானது. இரண்டாவது சங்கம் கபாடபுரத்தில் நடைபெற்றது. அகஸ்திய முனிவரால் தொடங்கப்பட்டது, பின்னர் அகஸ்தியரின் சீடரான தொல்காப்பியரால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

(3) கடைசி சங்கம் (கடை சங்கம்) கடைசி சங்கம் (கடை சங்கம்) நக்கீரரின் கீழ் மதுரையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்தச் சங்கம் தமிழில் ஏராளமான இலக்கியத் தொகுப்பை வழங்கியுள்ளது.

இச்சங்கத்தை நிறுவியவர் முடத்திருமாறன் மூன்று சங்கங்கள் (முச்சங்கம்):

ஆரம்பகால சங்கம் அப்போதைய மதுரையில் நிறுவப்பட்டபோது, மத்திய சங்கம் கபாடபுரத்திலிருந்து இயங்கி வந்தது, கடைசி சங்கம் மதுரையில் நிறுவப்பட்டது. அப்போது மதுரையின் முற்காலச் சங்கமும் (தென் மதுரை) கபாடபுரத்தின் நடுச் சங்கமும் நீரில் மூழ்கியதாகவும், கடைசி சங்கமாகக் கருதப்படும் மூன்றாம் சங்கம் மதுரையில் பாண்டிய மன்னர்களால் நிறுவப்பட்டதாகவும் அறியப்படுகிறது. மற்ற இரண்டு சங்க இலக்கியங்கள் மற்றும் பிற வளங்கள் இந்தியப் பெருங்கடலின் நீர் உலகத்தின் கீழ் சென்றதால், நாம் கற்றுக் கொள்ளும் சங்கமும் அதன் இலக்கியங்களும் மதுரையின் கடைசி சங்கத்தைச் சேர்ந்தவை.

சங்க இலக்கியம் பண்டைய தென்னிந்தியாவில் தமிழகம் அல்லது தமிழகம் எனப்படும் பண்டைய தமிழ் இலக்கியம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. அகநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை ஆகியவை 473 கவிஞர்களால் இயற்றப்பட்ட 2381 கவிதைகளைக்

கொண்ட உன்னதமான தொகுப்புகள், அவற்றில் 102 இலக்கியத்தின் பெயர் தெரியாத வகைப்பாடுகளாக உள்ளன

சங்க இலக்கியம் அகம் (உள்) மற்றும் புறம் (வெளிப்புறம்) என இரு வகைப்படும். அகம் மற்றும் புறத்தின் வகைப்பாடு கண்டிப்பாக கடைபிடிக்கப்படாவிட்டாலும், விளக்கம் முக்கியமானது, மேலும் இலக்கியம் தர்க்கரீதியாக பொருத்தமான வகையின் கீழ் தனித்துவம் பெற்றது.

பரிபாடலைத் தவிர, மற்ற அனைத்து சங்க இலக்கியங்களும் மனித உணர்வுகள் மற்றும் மனித உறவுகளைக் கையாள்கின்றன (கே.ஏ.நீலகண்ட சாஸ்திரி, தென்னிந்தியாவின் வரலாறு, (1955)).

தொகுத்தல்: சங்க இலக்கியம் 10 ஆம் நூற்றாண்டில் காலவரிசையின் அடிப்படையில் இரண்டு பிரிவுகளாக தொகுக்கப்பட்டது.

1) பதினெண்மேல்கணக்கு 2) பதினெண்கீழ்க்கணக்கு பதினெண்மேல்கணக்கு ("பதினெட்டு பெரிய உரைத் தொடர்") எட்டுத்தொகை மற்றும் பத்துப்பாட்டு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. மீதமுள்ளவை பதினெண்கீழ்க்கணக்கு ("பதினெட்டு குறைவான உரைத் தொடர்") கீழ் இருந்தன.

தமிழ்க் கவிஞரும் தத்துவஞானியுமான திருவள்ளுவரால் இயற்றப்பட்ட திருக்குறள் இலக்கியங்களில் மிக முக்கியமான படைப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

திருவள்ளுவர் நெறிமுறைகள், அறம், செல்வம், அன்பு ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தியபோது, சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த மாமூலனார், அந்தக் காலத்து வரலாற்றுச் சம்பவங்களைத் தம் எழுத்துக்களை எடுத்துரைத்தார்.

செம்மொழி இலக்கியம்:

சங்க இலக்கியம் காவியங்கள் என்றும் பிற இலக்கியங்கள் என்றும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள இதிகாசங்கள்:

1. சிலப்பதிகாரம்
2. மணிமேகலை

இளங்கோ அடிகள் சிலப்பதிகாரம் காவியத்தை இயற்றினார். சீத்தலை சாத்தனார் மணிமேகலை காவியத்தை இயற்றினார்.

சங்க இலக்கியம் அடங்கும்: பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு பதினெண்கீழ்க்கணக்கு (பதினெண்கீழ்க்கணக்கு) என்பது எட்டுத்தொகுப்புகளையும் பத்து இடியல்களையும் கொண்டுள்ளது. எட்டுத் தொகுப்புகள்:

1. ஐங்குறுநூறு புலத்துரை முத்திரிய கூடலூர் கிழார் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டது. 500 பகுதிகளைக் கொண்ட இது 5 வகையான திணைகளை உள்ளடக்கியது. ஒவ்வொரு திணையிலும் 100 கவிதைகள் உள்ளன.
2. அகனானூறு 400 கவிதைகளை உள்ளடக்கியது. பாண்டிய மன்னர் உக்கிரா பெருவழுதி இந்த தொகுப்பை தயாரித்துள்ளார். மௌரியரின் படையெடுப்பு, தொண்டை நாடு, சங்க கால உள்ளூர் நிர்வாகம், திருமண வழக்கங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இதில் கிடைக்கின்றன.
3. புறனானூறு சங்ககால மன்னர்கள் மற்றும் ஆட்சியாளர்கள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குகிறது. இது அந்த யுகத்தின் போர்த்திறன், அறப் பண்புகளை வெளிப்படுத்துகிறது. தமிழகத்தில் ஆரியர்களின் ஆதிக்கம் பற்றிய சித்திரத்தையும் கொண்டு வருகிறது.
4. 5 திணைகளின் காதல் மற்றும் உணர்ச்சிகரமான வாழ்க்கையைக் காட்டும் 250 கவிதைகளைக் கொண்ட 5 கவிஞர்களால் கலித்தொகை இயற்றப்பட்டது. (நில பாணிகள்)
5. குறுந்தொகை பூரிக்கோவால் தொகுக்கப்பட்டது. இதில் சமணர்களின் வாழ்க்கை மற்றும் பழக்கவழக்கங்களை உள்ளடக்கிய 402 வரிகள் உள்ளன.
6. நாட்டார் தெய்வம்: ஓரி, பாரி, ஆத்திகன், நின்னான், மலையன், பாணன் போன்ற

சிறிய இராச்சியங்களின் ஆட்சியாளர்களை விவரிக்கும் 400 கவிதைகள் உள்ளன. தொண்டி, கொற்கை, மருதூர்ப்பட்டினம், புனல்வாயில், இறப்பையூர், குடந்தை போன்ற முக்கிய இடங்களைக் குறிப்பிடுகிறது. 5 வெவ்வேறு திணைகளில் (குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை) வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறை மற்றும் சமூக நம்பிக்கைகள், உணவு பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் உடை பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றையும் முன்வைக்கிறது

7. பரிபாடல் என்பது சங்க காலத்தின் சமய வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொள்ளும் ஒரு வளமாகும்.

8. பதிற்றுப்பத்து என்பது சேர மன்னர்களைப் பற்றிய கவிதைகளின் தொகுப்பாகும். அத்துடன் சங்க காலத்தின் பொருளாதார, சமூக நிலைகளையும் வெளிக்கொணர்கிறது பத்துப்பாட்டு (பத்து இடியல்கள்) பத்து வெவ்வேறு இலக்கியப் படைப்புகளைக் கொண்டுள்ளது:

1. திருமுருகாற்றுப்படை நக்கீரன் இயற்றியது. இது முருகப் பெருமானின் புகழைப் போற்றும் வகையில் அமைந்துள்ளது
2. குறிஞ்சிப்பாட்டு குறிஞ்சியின் வாழ்க்கை முறையையும் மக்களையும் பற்றியது
3. வாழ்க்கையின் ஆகம அம்சங்களை வெளிக்கொணரும் வகையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது மலைப்பாட்டு.
4. மதுரை இராச்சியத்தையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் மதுரைக்காஞ்சி விவரிக்கிறது. மேலும் பாண்டிய மன்னனின் போர் பற்றிய ஒரு கணக்கையும் தருகிறது, தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன்.
5. முல்லைப்பாட்டு, நப்பூத்தனார் இயற்றிய இப்பாடல் முல்லை நிலப்பரப்பின் மேலும் அந்த நிலப்பரப்பில் வாழும் மக்களையும் பற்றியது.

6. நெடுநல்வாடை, எழுதியவர் நக்கீரன், வீரம் போன்ற புற காரணிகளை கையாளுகிறது, கொள்கைகள், நெடுஞ்செழியன் தலைமையிலான பாண்டிய இராச்சியத்தின் பண்புகளும் வாழ்க்கையும்.
7. பட்டினப்பாலை பாலை நிலப்பரப்பின் வாழ்வையும் மக்களையும் பற்றியது.
9. பெரும்பாணாற்றுப்படை நல்லூர் கடியலூர் உருத்திரன்கண்ணார் அவர்களால் இயற்றப்பட்டது. இந்த இலக்கியம் காஞ்சி மன்னன் தொண்டைமானுக்கும் சங்ககால இசைக் கருவி யாழால் இயற்றப்பட்டது.
10. பெளர்ணமிதிருப்பதி: முடத்தாம கன்னியர் இயற்றினார். அறிஞர்கள் தங்கள் படைப்புகளுக்காக மன்னர்கள் அல்லது ஃபிலோன்ட்ராஃபிஸ்ட்டுகளிடமிருந்து வெகுமதிகளைப் பெறுவது பற்றி இலக்கியம் பேசுகிறது. மற்ற அறிஞர்களை அதே மன்னர்களை தங்கள் பரிசுக்காக அணுக ஊக்குவித்தல். மன்னர் கரிகால சோழன் பற்றிய மேலும் பல தகவல்கள் இதில் விவாதிக்கப்படுகின்றன.
11. நல்லூர் நாத்தத்தனாரால் இயற்றப்பட்ட சிறுபாணாற்றுப்படையில் கடை ஏழு வள்ளல்கள் என்ற தலைப்பைக் கொண்ட அறனிலைய மாகாணத் தலைவர்களைப் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பல கவிதைகள் சங்க காலத்தை விடப் பழமையானதாகக் கருதப்பட்டு 269 வரிகளைக் கொண்டுள்ளன.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்பது ஒழுக்கம் மற்றும் ஒழுக்கம் பற்றிய பதினெட்டு படைப்புகளை உள்ளடக்கியது.

பதினெட்டு குறைந்த உரைகள்: (பதினெண்கில்கணக்கு)

1. நாலடியார்
2. நான்மணிக்கடிகை
3. இன்னா நாற்பது
4. இனியவை நாற்பது
5. கார் நாற்பது

6. களவழி நாற்பது
7. ஐந்திணை ஐம்பது
8. திணை மொழி ஐம்பது
9. ஐந்திணை எழுபது
10. திணைமாலை நூற்றியம்பது
11. திருக்குறள்
12. திரிகடுகம்
13. ஆசாரக்கோவை
14. பழமொழி நானூறு
15. சிறுபஞ்சமூலம்
16. முதுமொழிக்காஞ்சி
17. ஏலாதி
18. கைநிலை

சங்க ஸ்பான்: (சங்க காலம்) மற்றும் சமூக மற்றும் பொருளாதார நடைமுறைகள்:

பொதுவாக, சங்க காலம் அல்லது சங்க காலம் கிமு 300 முதல் கிபி 300 வரை கணக்கிடப்படுகிறது.

சங்க காலத்தின் தொடக்கத்தை தீர்மானித்தல்:

பல பிராமி கல்வெட்டுகள் தமிழ் மொழியின் பழமையான பயன்பாடாகக் கருதப்படுகிறது மற்றும் அவற்றின் படைப்புகள் கிமு 200 க்கு முந்தையவை. காலத்தை உறுதிப்படுத்தும் வேறு எந்த இலக்கியக் குறிப்புகளாலும் ஆதரிக்கப்படாததால், சங்க காலம் கிமு 300 இல் தொடங்கியிருக்கலாம் என்று ஊகிக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலான இலக்கிய வல்லுநர்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் சங்க காலத்தை கிமு 300 மற்றும் கிபி 300 க்கு இடையில் உறுதிப்படுத்துகிறார்கள். இந்த முடிவுகள் பல்வேறு வரலாற்றுச் சான்றுகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(அ) வெவ்வேறு வம்சங்களின் வெவ்வேறு ஆட்சியாளர்களின் கீழ் வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல்வேறு இடங்களின் கற்களில் கல்வெட்டுகள்.

(ஆ) தொல்பொருள் ஆய்வுகள் மற்றும் இந்த காலத்தைச் சேர்ந்த பண்டைய கருவிகள், கட்டுரைகள் மற்றும் கலைப்பொருட்களின் அகழ்வாராய்ச்சி கண்டுபிடிப்புகள்

(இ) மதுரையின் கடைசித் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தமிழ் இலக்கியம். (தமிழ்நாட்டின் முதல் மற்றும்

இரண்டாம் சங்க காலத்தில் இலக்கியங்கள் தோன்றியதால், இலக்கியப் பொக்கிஷம் மற்றும் சங்க காலச் சான்றுகளை அழித்த பெருவெள்ளம் காரணமாக, பாண்டிய மன்னர்கள் மதுரையில் ஒரு புதிய சங்கத்தை நிறுவினர், அது மட்டுமே மதிப்புமிக்க தமிழ் இலக்கியத்தை அடைய முடியும். எதிர்காலத்தில் தமிழ் பேசும் உலகிற்கு).

சங்க சகாப்தத்தின் முடிவை தீர்மானித்தல்

(அ) காவியமான சிலப்பதிகாரம் மற்றும் இலங்கை காவியமான மகாவம்சம் (பாலி மொழியில்) சங்க காலத்தின் இறுதி தேதிகளை கி.பி 200 என்று விளக்குகிறது.

(ஆ) சிலப்பதிகாரத்தில், சேரன் செங்குட்டுவன் என்ற மன்னன் கண்ணகிக்குக் கொண்டாடிய, இலங்கை மன்னன் கயவாகு கலந்து சிறப்பித்தது பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. இலங்கையின் பிரபலமான இலக்கியமான மகாவம்சத்தில், இந்த விழா மற்றும் கயவாகு மன்னரின் பங்கு பற்றிய குறிப்பு மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த கயவாகு மன்னன் கிபி 180 முதல் கிபி 198 வரை ஆட்சி செய்தான். இது கி.பி 200 இன் இறுதியில் சேரன் செங்குட்டுவன் மன்னன் காலத்தை மதிப்பிடுகிறது. கடந்த சங்க காலத்தின் அதே காலகட்டம் இந்த சகாப்தத்திலும் வருகிறது என்று தீர்மானிக்க முடியும்.

(இ) எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு இலக்கியங்களில் உள்ள சான்றுகள் மற்றும் குறிப்புகள், கொற்கை, முசிறி மற்றும் புகார் ஆகிய துறைமுக நகரங்களைப் பற்றிய ரோமானியப் பயணிகளான பிளினி மற்றும் தலாமி ஆகியோரின் குறிப்புகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த பயணிகள் கிபி 200 இல் வாழ்ந்தனர், இது சங்க காலத்தின் முடிவு கிபி 200 ஆகவும் கருதப்படுகிறது.

(ஈ) தமிழில் பிரபலமான இலக்கியமான பதிற்றுப்பத்து, சேர மன்னர்களை உதியன் சேரலாதன் மற்றும் இரும்பொறை ஆகிய இரு வம்சங்களாக தனித்தனியாகக் குறிப்பிடுகிறது.

சங்கச் சேரன் மன்னர்களுக்கு வானவர், வில்லவர், மலையர் எனப் பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டன. செங்குட்டுவனின் காலம் கி.பி 200 இன் கடைசிப் பகுதியாக மதிப்பிடப்படுகிறது. அவருக்குப் பிறகு 4 மன்னர்கள் ஆட்சி செய்துள்ளனர் மற்றும் ஒரு மன்னருக்கு தர்க்கரீதியாக 25 ஆண்டுகள் என்பது சங்க காலம் முடிவடையும் கி.பி 300 க்கு வழிவகுக்கிறது

சங்க கால குறிப்புகள்:

புவியியல் குறிப்புகள்: வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள தென்னிந்தியா, துங்கபத்ரா மற்றும் கிருஷ்ணா நதிகளின் தெற்குக்கு அப்பால் உள்ள புவியியல் பகுதிக்கு வழிவகுக்கிறது.

வர்த்தகம் மற்றும் வணிகம்: சங்க காலம் பற்றிய குறிப்புகள் பல்வேறு அயல்நாட்டு எழுத்துக்கள்/அறிக்கைகள்/வரலாறுகளில் இருந்து பெறப்பட்டவை. மெகஸ்தனிஸ், ஸ்ட்ராபோ, பிளினி மற்றும் தாலமி ஆகியோர் வணிக வர்த்தகம் மற்றும் வணிகத்தில் தென்னிந்தியாவுடனான மேற்கத்திய தொடர்புகள் குறித்து குறிப்பிடுகின்றனர்.

அரசியல் குறிப்புகள்

அசோகரின் கல்வெட்டுகள் மௌரியப் பேரரசின் தெற்கில் இருந்த சேர, சோழ, பாண்டிய இராச்சியங்களை அங்கீகரிக்கின்றன.

சேர, சோழ, பாண்டிய இராச்சியங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் சங்க கால இலக்கியச் சான்றுகளிலிருந்து கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் இராச்சிய குறிப்புகளும் ஹதிசும்பாவின் (கலிங்கத்தின் காரவேலன்) கல்வெட்டுகளில் கிடைக்கின்றன

புவியியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் வகைப்பாடுகள்: தொல்காப்பியம் சங்க நிலப்பரப்பு மற்றும் சூழலின் கருப்பொருள் வகைப்பாட்டினை விவரிக்கிறது.

இந்த வகைப்பாடுகள் அகம் கவிதைகளில் உள்ள உணர்வுகளை ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பிற்குள் விட்டுச் செல்கின்றன. சங்ககாலத்தில் நிலக்காட்சிகள் திணை எனப்படுகின்றன.

திணை விளக்கம்:

குறிஞ்சி (மலை மற்றும் சுற்றியுள்ள பகுதிகள்) முல்லை (காடுகள் மற்றும் அருகிலுள்ள பகுதிகள்) மருதம் (விவசாய வயல்கள் மற்றும் அதன் சுற்றுவட்டாரப் பகுதிகள்) நெய்தல் (கடல் மற்றும் கடலோரப் பகுதிகள்)

பாலை (பாலைவனப் பகுதிகள்)

புறம் கவிதைகள் திணையைப் பற்றிய திட்ட வகைப்பாடுகளை செய்கின்றன, ஆனால் புறம் திணை நிலப்பரப்புகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட சூழலில் உள்ளன

வெட்சி கரந்தை வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி தும்பை வாகை பாடான்.

சங்க காலம் சேர, சோழ, பாண்டியர்களின் பல்வேறு இராச்சியங்களின் கீழ் ஒரு மறக்கமுடியாத ஆட்சியைக் கண்டது

சேரர்கள்:

- வடக்குப் பகுதியில் கொங்கனிலிருந்து தொடங்கி தெற்குப் பகுதியில் கொல்லம் வரை மேற்கு கடற்கரையில் சேர இராச்சியம் பரவிவதாகக் கூறப்படுகிறது. முசுநியும் தொண்டியும் சேர நாட்டின் துறைமுக நகரங்களாக இருந்தன.
- சேர மன்னர்கள் தங்கள் நிலப்பரப்பு விரிவாக்கம் மற்றும் கடல் வழிப் போர்களுக்கு பெயர் பெற்றிருந்தனர்.
- உதயன் சேரலாதன்: முதலாம் சேர மன்னர் வாஞ்சியை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்தார். புறநானூற்றில், பல கடல் போர்களில் இவரது வெற்றிகள் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. சில வரலாற்றாசிரியர்கள் இந்த மன்னரை ஒரு கற்பனைக் குறிப்பாகக் கருதுகின்றனர்.
- இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்: இமயமலையின் மீது படையெடுத்து ஆரியரை தோற்கடித்தார். இமயமலையில் சேரர்களின் வில் மற்றும் அம்பு கொடியை ஏற்றினார். இமயமலையில் ஆரியர்களின் இந்த வெற்றியின் காரணமாக இவருக்கு இமயவரம்பன் என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

அவர் ரோமர்களை தோற்கடித்து அவர்களை சிறைபிடித்தார். சோழ மன்னன்

வெர்ப்பக்கரதாக்கிய

பெருவெறார்கிள்ளிக்கும், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனுக்கும் நடந்த போரில் இரு மன்னர்களும் கொல்லப்பட்டனர்.

- பாளையங்கோட்டை செல்வநாயகம்: இமயவரம்பனின் சகோதரர் பாலைணை செல்கெலுக்குத்துவன் மன்னராக வெற்றி பெற்றார். கொங்கு நாட்டைக் கைப்பற்றினார். இவரது ஆட்சிப்பகுதி மேற்கு கடற்கரை முதல் கிழக்கு கடற்கரை வரை விரிவடைந்தது. அவர் தனது பேரரசை பல்வேறு துணைப் பிரிவுகளாகப் பிரித்து தனது மூத்தவர்களுக்கு மாகாண ரீதியாக ஆட்சி செய்ய வழங்கினார்.
- களங்கைக் கன்னி நறுமுடிச்சரால்: பூலி நாட்டை வென்றார். இவர் தனது எதிரியான நன்னனை கடம்பில் பெருவாயில் தோற்கடித்தார். மேலும் தகடூரில் ஆட்சி செய்து வந்த அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை தோற்கடித்தார்.
- காதர்பிராக்கோட்டிய சேரன் செங்குட்டுவன்: மிகவும் பிரபலமான சேரன் கிங். தம்பி இளங்கோ அடிகள் சிலப்பதிகாரம் எழுதியவர்.
- கங்கைக் கரைக்குச் சென்ற வட இந்தியாவின் ஆரிய மன்னர்களைத் தோற்கடித்தார்
- செங்குட்டுவன் கொங்கு மன்னர்களை தோற்கடித்து தனது அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தான்
- கடல் மேலாதிக்கம் கொண்டிருந்த கடம்பர்கள் வெளிநாட்டுக் கப்பல்களின் கடல் கொள்ளையில் ஈடுபட்டனர். செங்குட்டுவன் அவர்களைத் தோற்கடித்து கடம்பர்கள் மீது கடல் மேலாதிக்கத்தை நிறுவி அவர்களைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவந்தான். 'கடற்படைகளைத் திருப்பிக் கடலுக்கு அனுப்பியவர்' என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார்

- பஜயனுடன் போர்: மாகாணத் தளபதி பஜயன் மொகூரில் செங்குட்டுவனால் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- 9 சோழ மன்னர்களுடனான போர்: பெருங்கிள்ளியை சோழ மன்னனாக முடிசூட்டுவதற்காக செங்குட்டுவன் 9 சோழ மன்னர்களுடன் போரிட்டு அவர்களை நேரிவாயலில் தோற்கடித்தான். உறையூரில் பெருங்கிளிக்கு முடிசூட்டப்பட்டது.
- செங்குட்டுவன் இமயமலை மீது படையெடுத்து ஆரிய மன்னர்களை தோற்கடித்தான். கண்ணகியின் கதையைக் கேட்ட கண்ணகிக்கு சிலை வைக்க முடிவு செய்தார். கனக விஜயனைத் தோற்கடித்து, கொடுங்கனூரில் கண்ணகி சிலைக்கான கற்களை எடுத்துச் செல்லச் செய்தான். இந்த விழாவில் இலங்கை மன்னர் கயவாகு கலந்து கொண்டார்.
- சேரன் செங்குட்டுவன் ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தான். மிகவும் பிரபலமான மன்னனாக கருதப்படுகிறான். இவனது ஆட்சிக்குப் பிறகு சேர நாட்டை ஆட்சி செய்த குறிப்பிடத்தக்க மன்னர்கள் இருந்தனர்.
 - ஆடு கோட்டப்பட்டு சேரலாதன்
 - செல்வக்கடுங்கோ வாழியதன்
 - பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை
 - இளஞ்சேரல் இரும்பொறை

சோழ மன்னர்கள்:

அசோகரின் கல்வெட்டுகளில் சங்க கால சோழ மன்னர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சோழ நாடு வடக்கே வேங்கட மலையிலிருந்து தெற்கே வெள்ளாறு வரையிலும் மேற்கே கோட்டைக் கரையிலிருந்து கிழக்கே வங்காள விரிகுடா வரையிலும் பரவியது.

சோழ நாடு காவேரி நாடு என்றும் அழைக்கப்பட்டது. அவர்களின் கொடி புலி சின்னத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது.

A. **முதல் வரிசையின் அரசர்கள்:** சோழ மன்னர்களான சிபி, கந்தன், செம்பியன் ஆகியோர் முதல் வரிசையின்

மன்னர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். இவர்கள் தைரியசாலிகளாகவும், நீதிமான்களாகவும், கற்பனைக்கு எட்டாத அதீத மனித சக்திகளுடனும் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர்.

சிபி மன்னன் நீதிக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்று கூறப்படுகிறது, அங்கு அவர் கழுக்குக்கு இரையாக விழுந்த புறாவை விடுவிக்க தனது உடலிலிருந்து கழுக்குக்கு உணவாக இறைச்சியை தியாகம் செய்தார்.

காந்தன் என்ற மன்னன் காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்ற ஊரை உருவாக்கியதாக கூறப்படுகிறது.

செம்பியன் மன்னன் சிலப்பதிகாரத்தில் அவனது வீரம் மற்றும் இராணுவ மேன்மைக்காக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவர் பிற்காலச் சோழர்களின் இராணுவத் திறனுக்கு முன்னோடியாக இருந்தார்.

B மனு நீதி சோழன்: திருவாரூரில் இருந்து ஆட்சி செய்து வந்தார். நீதிக்கான அவரது கொள்கை முன்மாதிரியானது. தன் மகன் தன் ரதத்தின் அடியில் இருந்த கன்றுக்குட்டி ஒன்றின் மீது பாய்ந்தபோது தாய் மாடு சரடு இழுத்து அரண்மனை மணியை ஒலிக்கச் செய்தது. தன் மகன் தவறு செய்துவிட்டான், அவன் நியாயம் செய்ய வேண்டும் என்று மனு உடனே முடிவு செய்தான். தன் மகனை ரத சக்கரத்தின் கீழ் வைத்து மரண தண்டனை கொடுத்தான்.

C. இளஞ்சேட்சென்னி: இவர் செருப்பாழி எரிந்தா இளஞ்சேட்சென்னி என்று அழைக்கப்படுகிறார். இவர் மிகவும் பணிவான சோழ மன்னராக கருதப்படுகிறார். மௌரியர்கள் வழியாக தமிழ்நாட்டிற்குள் நுழைய முயன்றபோது, சத்திய புத்திரன் (கோசர்) என்பவரை அனுப்பி, சென்னி அவரை தோற்கடித்து பாழி கோட்டையைக் கைப்பற்றினார்.

D. கரிகால சோழன்: கரிகால சோழன் சோழ வம்சத்தின் பேரரசராகக் கருதப்படுகிறார். பட்டினப்பாலை, பொருளராற்றுப்படை உள்ளிட்ட சங்க இலக்கியங்களில் இவர் போற்றப்படுகிறார். இவனது ஆட்சியில் சேர, பாண்டிய மன்னர்களை வென்றான். இவர் தனது கடற்படையின் பலத்துடன் இலங்கையையும் வென்றார். இவர் திருச்சியில் காவிரி

ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு அணையைக் கட்டினார். இது கல்லணை (கல் அணை) என்று அழைக்கப்படுகிறது போர்களைத் தவிர சோழ இராச்சியத்தின் சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலை நன்கு வளர்ச்சியடைந்து கலை மற்றும் கலாச்சாரம் நன்கு வளர்ந்தது. கரிகாலனே 7 இசை அமைப்புகளில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்.

சங்க காலச் சோழர் வரலாற்றில் கரிகால சோழனின் ஆட்சியுடன் ஒரு திருப்புமுனை ஏற்பட்டது. சேர, பாண்டிய, 11 வேளிர் தலைவர்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. வெண்ணியில் நடந்த போரில் கரிகால சோழன் தன் எதிரிகள் அனைவரையும் தோற்கடித்தான்.

வாகைப் பெருந்தலைவர் போர் ஒன்றில் 9 வேளிர் தலைவர்களை மீண்டும் தோற்கடித்தார்.

- (1) C. நாகர்களை தோற்கடித்து நாகப்பட்டினத்தை கைப்பற்றினார். குரும்பசையும் தோற்கடித்தான். இவர் முழு சேர பிரதேசங்களையும் இணைத்துக் கொண்டார். ஒட்டுமொத்த தமிழகமும் அவரது ஆட்சியின் கீழ் வந்தது.
- (2) கரிகால சோழன் ஆரியர்களை வென்று இமயமலை மீது படையெடுத்தான். இவை இலக்கியத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.
- (3) சங்க காலத்தில் சோழ மன்னர்களில் கடைசி மன்னன் கோச்செங்கண்ணன்.

பாண்டியன்:

சங்க காலத்தில் பாண்டிய இராச்சியம் தமிழ் மற்றும் தமிழ் சங்கத்தை ஆதரிக்கும் அர்ப்பணிப்புக்கு பிரபலமானது. பாண்டிய நாடு தென் தமிழகத்தில் மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி தலைவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் மூன்று ஆட்சியாளர்களான சேர, சோழர் மற்றும் பாண்டியரின் கீழ் இருந்தனர் அல்லது அவர்கள் இந்த ராஜ்யங்களின் எல்லைகளுக்கு வெளியே ஆட்சி செய்தனர். சங்க காலத்தில் சுமார் 20 பிராந்திய தலைவர்கள் ஆட்சி செய்தனர்.

பிரபலமான தலைவர்கள்:

1. மதுரைக்கு தெற்கே விழும் பொதிகை மலையை ஆளும் ஆய்

2. பாரி பாண்டிய இராச்சியத்தில் புறம்பு மலையை ஆண்டது. மல்லிகைச் செடிக்கு ஆதரவாகத் தன் தேரைக் கொடுத்தார்.
3. திருக்கோவிலூரில் உள்ள தொண்டை மண்டலத்தில் காரி ஆட்சி செய்து வந்தார்
4. கொல்லிமலையை ஆண்ட ஓரி
5. பேகன் நல்லூரின் மலைப்பகுதியை ஆண்டான். அவர் ஒரு கனிவான உள்ளம் கொண்ட ராஜா என்று கூறப்படுகிறது, மேலும் அவர் குளிரில் நடுங்கிக்கொண்டிருந்த மயிலுக்கு தனது சால்வையை வழங்கினார்.
6. நல்லி தொடடிமலையை ஆண்டார். சேரன் ஆட்சியின் கீழ் வந்து கொண்டிருந்தான்
7. அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி தகடூரிலும் குதிரை மலையிலும் இருந்து ஆட்சி செய்து வந்தார். அவர் கவிஞர் அவ்வையாரை ஆதரித்தார், அவர் நிறைய தமிழ் இலக்கியங்களையும் முருகன் மீது சமய நம்பிக்கையையும் அளித்துள்ளார்.
8. நன்னன் பல்குன்ற கோட்டத்தை ஆண்டான்
9. மகாபலிபுரத்தைச் சுற்றியிருக்கும் ஓய்மநாட்டை நல்லியக்கோடன் ஆண்டான்.
10. மதுரைக்கு அருகிலுள்ள பொதிகை மலையின் மேற்குப் பகுதியை பொருநன் ஆண்டான்
11. பாண்டியன் மாறன்: பொதிகை மலையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளை ஆண்ட பாண்டிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன்.
12. சங்க காலத்தில் தொண்டைமான் இளந்திரையன் காஞ்சியில் இருந்து ஆண்டான். இவர் சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்.

பக்தி இயக்கம்

பக்தி இயக்கம் என்பது எட்டாம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவில் தோன்றி வடக்கு நோக்கி பரவியிருந்த இறை பக்திப் போக்கைக் குறிக்கிறது. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு முதல் வடக்கு, கிழக்கு இந்தியாவில் பக்தி இயக்கம் அலைமோதியது. இந்த இயக்கம் கி. பி. 15 - 17 நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் புகழின் உச்சத்தை அடைந்தது.

துவைதம் மற்றும் அத்வைத வேதாந்த மதங்களைப் போதித்த கவிஞர்-சாமியார்களால் ஈர்க்கப்பட்ட வெவ்வேறு கடவுள்கள் மற்றும் தெய்வங்களைச் சுற்றி இந்த இயக்கம் தொடங்கியது. இது தவிர, துணை மதங்களும் சைவம், வைணவம் என்று தோன்றின.

இந்த பக்தி இயக்கம் இந்து மதத்தில் சமூக சீர்திருத்தத்திற்கான ஒரு கருவியாக கருதப்படுகிறது, மேலும் ஒருவரின் சாதி அல்லது பாலினத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் தனிப்பட்ட கவனத்தைக் கொண்ட மாற்று ஆன்மீக பாதையாக இயக்கப்படுகிறது.

இந்த இயக்கத்தை கிளர்ச்சி அல்லது சீர்திருத்தம் என்ற நிலைக்கு உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக ஒரு மறுமலர்ச்சி அல்லது மறுமலர்ச்சி என்று மதிப்பிடுவதில் அறிஞர்கள் மாறுபட்ட கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். இந்த இயக்கம் பண்டைய வேதங்கள் மற்றும் நடைமுறைகளை மீண்டும் நிலைநிறுத்துவதையும், மீண்டும் பொருத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டது என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

பக்தி இயக்கம் தென்னகத்திலிருந்து (தமிழகம், கேரளா) தொடங்கி, பின்னாளில் வடக்கு, கிழக்கு நோக்கிப் பரவியது குறிப்பிடத்தக்கது.

காரணங்கள்:

களப்பிரர்களின் ஆட்சிக் காலத்தின் இடைப்பட்ட காலத்தில், சங்க காலத்துடன் ஒப்பிடுகையில், இந்து சமயத்தின் மத வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி குறித்த எதிர்மறை அம்சங்கள் ஏராளமாக இருந்தன.

1. சங்க காலத்தில் இந்து மதம் அதன் கேள்விக்கிடமற்ற புகழையும் மேலாதிக்கத்தையும் கொண்டிருந்தது. களப்பிரர்களின் ஆட்சி காரணமாக மேலாதிக்கம் குறைந்தது. இவை தவிர சமணமும் பௌத்தமும் களப்பிரர் காலத்தில் தங்கள் புதிய புரவலன்களைக் கண்டடைந்தன.
2. இந்த ஒடுக்குமுறையால் இந்து மதம் அதன் வளர்ச்சிக்கும் பரவலுக்கும் ஒரு புதிய வேகத்திற்கான பட்டினி கிடந்தது. இந்து மதத்தையும் பிராமண மதத்தையும் மீண்டும்

நிறுவவதற்கான உடனடித் தேவை காணப்பட்டது.

3. கி.பி. 7-ம் நூற்றாண்டுக்கும் 10-ம் நூற்றாண்டுக்கும் இடையில் பக்தி வெறும் மதவாதத்திலிருந்து தோன்றியது. இதற்கு 'பக்தி இயக்கம்' என்று பெயரிடப்பட்டது. பக்தி என்பது முக்தி அல்லது மோட்சத்தை அடைவதற்காக உன்னத கடவுளுக்கு பக்தி சரணாகதி என்று பொருள். சங்க காலத்தின் தொடக்கக் காலத்திலும் களப்பிரர் காலத்திலும் எந்த அசைவும் இல்லை. களப்பிரர்களின் ஆட்சிக்குப் பிறகு இந்து மதம், குறிப்பாக பிராமண மதம், பிசுபிசுப்பை உணர்ந்து, பிழைப்புக்காக சுவரை நோக்கி விரட்டப்பட்டது.
4. மூடநம்பிக்கைகளின் நிலையிலிருந்து பக்திக் கருத்து ஒரு ஒழுங்கான பக்திக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது மற்றும் முக்தியை அடைவதற்காக கடவுளிடம் சரணடைந்தது. பக்தி இயக்கத்தின் போது, அன்றாட வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்த வாழ்க்கைப் பாதையாக பக்தி மாறியது.
5. ஒரு இயக்கம் கட்டாயமாக செயல்படுத்துபவர் மற்றும் பயனரால் அதிக பங்கேற்பைக் கொண்டுள்ளது. தென்னிந்தியாவில் முதல் முறையாக மத சமத்துவம் மற்றும் பரந்த அடிப்படையிலான சமூக பங்கேற்பின் அடிப்படையில் பக்தி இயக்கம் ஒரு சரிபார்ப்பு திட்டமாக சமூகத்தில் நுழைந்தது. பல அறிஞர்கள் இதை ஒரு புரட்சி என்று வரிசைப்படுத்துகின்றனர், மற்ற சிலரோ இயக்கத்தை மறுமலர்ச்சி என்று மட்டுப்படுத்துகின்றனர்.
6. பிரபல கவிஞர் - துறவிகளால் முன்னெடுக்கப்பட்ட இயக்கம் பத்தாம் நூற்றாண்டில் அதன் உச்சத்தை அடைந்தது, அதன் பின்னர் அது வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியது.

பக்தியின் பரிணாமத்தின் பல்வேறு கட்டங்கள் ஒரு மத வெளிப்பாட்டிலிருந்து ஒரு இயக்கமாக:

1. **களப்பிரர் காலத்தில் பிராமணியத்தின் வீழ்ச்சி:**
இந்த பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றத்தை பிராமணிய மற்றும் பௌத்த மரபுகளாகக் கருதி, இந்த இயக்கத்தின் காரணங்கள் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் அரசியல் தாக்கங்களையும் கொண்டிருந்தன. களப்பிரர் காலத்தில் சமண கலாச்சாரம் பிராமண கலாச்சாரத்திற்கு ஒரு சவாலாக இருந்தது என்ற காரணத்தினாலேயே களப்பிரரின் ஆட்சியை தமிழகம் வரலாற்றில் ஒரு இருண்ட காலமாக வரலாற்றாசிரியர்கள் சித்தரிக்கின்றனர். முன்பு போல மானியம் வழங்கப்படவில்லை. சேர, சோழ, பாண்டிய ஆட்சிக் காலத்தில், பிராமணர்களின் ஆதிக்கக் காலத்தில், மன்னர்கள் கோயில்களின் பிராமணர்களுக்கு விசாலமான நிலங்களை வழங்கி வந்தனர். அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபோது களப்பிரர்கள் பிராமணர்களை பெரிய அளவில் தூக்கிலிட்டனர், பிராமணர்களுக்கு நிலங்களை வழங்கும் வழக்கத்தையும் கோயில் விவகாரங்களை நடத்த கிராமங்களில் இருந்து வரி வசூலிப்பதையும் தடை செய்தனர்.
2. **பௌத்த மற்றும் சமண மத நம்பிக்கைகளின் மேன்மை:**
பௌத்த, சமணப் பண்பாடுகள் ஒருபுறம் களப்பிரர் காலத்தில் பிராமணர்களின் பழக்க வழக்கங்களுக்கும், மரபுகளுக்கும் அச்சுறுத்தலாக இருந்தன. களப்பிரர்கள் பெரிய அளவில் பிராமணர்களை அழித்து பிராமணர்களின் பரவலுக்கு முத்திரையிட்டனர். களப்பிரர்கள் பிராமணர்கள் மற்றும் அரச குடும்பத்தின் பிரபுக்கள் மீதான காட்டுமிராண்டித்தனமான அணுகுமுறையால் சோழ, பாண்டிய அரசுகளின் குடிமக்களால் 'தீவிர மக்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டனர். அதேசமயம் களப்பிரர்கள் சமணத்தை பெரும்பான்மையிலும் பௌத்தத்தை சிறுபான்மையிலும் ஆதரித்தனர்.
3. **இந்துமதத்தின் மறுமலர்ச்சியும் மறுமலர்ச்சியும் தேவை.**
பிராமணர்கள் தங்கள் பதவிகளிலும் உடைமைகளிலும் குறைக்கப்பட்டனர். இது இந்து

மதத்தின் பரவலைத் தடுத்து, சமூகம் மற்ற மாற்று நம்பிக்கைகளின் பக்கம் இழுக்கப்பட்டது. பிராமணர்கள் பணக்காரர்களாகவும், பெரும்பாலும் சமூகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்களாகவும், தாழ்ந்த சாதியைச் சேர்ந்த மக்களை மோசமாக நடத்துபவர்களாகவும், பிராமணர்கள் மற்றும் இந்து அப்போஸ்தலர்கள் அச்சப்படும் சூழ்நிலையிலிருந்து காட்சி மாறியது. இதுவே களப்பிரர்கள் பிராமணர்களை கிளர்ச்சி செய்து தாக்கவும், மன்னரை பதவி நீக்கம் செய்து தங்கள் ஆட்சியை நிறுவவும் முக்கிய காரணமாக இருந்தது.

4. களப்பிரர் வெளியேறிய காலத்தில் சமூகத்தின் இலக்கிய, பண்பாட்டு மட்டங்கள்:

கலாச்சார பரிணாமத்தின் காரணிகள் இந்த காலகட்டத்தில் களப்பிரர் காலத்தில் பிராமணியம் அதன் சொந்த வீழ்ச்சியை சந்தித்ததில் பெரும் பங்கு வகித்தது. புத்த மதமும் சமண மதமும் தடையின்றி பெரிய மதக் குடையாக வளர்ந்தன. சங்க காலத்தின் களப்பிரரின் ஆட்சியில் இலக்கிய மற்றும் குறைவான கலாச்சார வளர்ச்சிகள் மலர்ந்தன, இது முன்பை விட சிறந்த அறிவுள்ள சமூகத்திற்கு உதவியது. இந்த விழிப்புணர்வு மதத்தில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படவும் பக்தியின் வளர்ச்சி ஏற்படவும் வழிகோலியது, அது ஒரு முழுமையான இயக்கமாக மாறுவதற்கு முன்பு.

5. பல்லவர்களின் சமயத் தத்துவமும் கலை பண்பாட்டு ஆதரவும்

இந்து மதத்தின் இருப்புக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஒரு புரட்சியும் மறுவாழ்வும் இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்து மதம் உணர்ந்த கட்டம் இது. பல்லவர்கள் இந்து மதத்தை ஆதரித்தது மட்டுமல்லாமல் சமண, பௌத்த மதங்களின் மேலாதிக்கத்தையும் மாற்றினார்கள். சைவர்கள் மற்றும் வைணவர்கள் இருவரும் தங்கள் இருப்பு மற்றும் நிறுவுதலுக்கான போராட்டத்தை மேற்கொண்டனர். இதன் போக்கில் பல்லவ மன்னர்களின் மீது செல்வாக்கு செலுத்தி இந்து மதத்தை ஆதரிக்கவும் அவர்களால் முடிந்தது. சைவ வழிபாட்டு முறை மேலும் முக்கியத்துவம் பெற்றது, பல்லவ இராச்சியம் 'நந்தி'யை தங்கள் சின்னமாக அணிந்து கொண்டது. நந்தி சிவபெருமானின் வாகனமாகும். பல்லவரின் நாணயங்களில் நந்தி

சின்னமும் இருந்தது. பல்லவர்கள் சைவத்தின் காவலர்கள் என்பதை வரலாறு உறுதி செய்கிறது.

6. பக்தியின் புதிய பாதைக்கு கவிஞர் - துறவிகள் இடையீடு செய்து கொண்டிருந்தனர்

பக்தியின் புதிய பாதையை அன்பின் மூலமும், நம்பிக்கையின் மூலமும் கவிஞர்கள் இடையீடு செய்து, தவம் செய்யாமல் கடவுளை உணர்ந்து, தன் வாழ்க்கை முறைக்கும், தொழிலுக்கும் உட்பட்டு முக்தியை அடையச் செய்தனர்.

இந்த இயக்கத்தில் ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். இந்த கவிஞர்-புனிதர்கள் ஒரே நேரத்தில் சாதி, பாலின பாகுபாடு இல்லாமல் அனைவரையும் அணுகக்கூடிய பக்தியை உருவாக்கி மரபுவழி பிராமணர்களின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தனர். கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 10ம் நூற்றாண்டு வரை ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் கவிஞர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். ஒரு சில பெண் துறவிகள் உட்பட, இந்த கவிஞர்-துறவிகளில் சிலர் தாழ்ந்த சாதிகளிலிருந்து தோன்றியதால், மதத்தின் நோக்கத்திற்காக உயர் மற்றும் தாழ்ந்த சாதியின் பாகுபாடு என்ற முந்தைய சமூக இடைவெளி குறைந்தது. இந்து சமயம் புத்துயிர் பெற்று முன்பை விட வலுவடைந்தது. பல்லவ ஆட்சியின் போது சமணமும் பௌத்தமும் உரிய காலத்தில் தங்கள் மேலாதிக்கத்தை இழந்தன.

7. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கடவுள் மூலம் சுயம்வரம் பரவுவதை ஆதரிக்கும் இலக்கியம்

சங்க காலத்திலும் அதன் பின்னரும், இலக்கியத்தின் பரவல், அத்துடன் கவிதைகள் மூலம் அறநெறி, அறநெறி விழுமியங்கள், நாடகங்கள், கீர்த்தனைகள் மற்றும் பாடல்கள் சமூக வளர்ச்சிக்கும் சமூக மாற்றத்திற்கும் முன்னோடியாக நம்பிக்கைகளைப் பின்பற்றுவதற்கு மேலும் மேலும் கல்வியறிவு பெற்ற மக்களை ஈர்த்தன.

சான்றுகள்: இறையியல்

- சிவபெருமானை வழிபட்டவர்கள் சைவர்கள் என்று பெயர் பெற்றனர்.
- சைவத் துறவிகள் கடவுளைப் புகழ்ந்து கவிதைகளை இயற்றியதாலும், வழிபாட்டை முன்னெடுத்துச் செல்ல சிறிய குழுக்களில்

பின்தொடர்பவர்களை உருவாக்குவதற்கான ஒரு தொகுதியாக இந்த கவிதைகள் மூலம் செய்தியைப் பரப்பியதாலும், அவர்கள் கவிஞர்-சன்னிதிகள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

- அவர்களின் அடிப்படை போதனைகள் ஒரு தவமும் செய்யாமல், சன்னியாசம் (விடுதலை) எடுக்காமல் தங்கள் சொந்த களத்தில் வாழும் மக்களை ஆதரித்தன
- இதை நிரூபிக்கும் வகையில், இந்த புலவர்-துறவிகள் மக்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து, வழிபாடு மற்றும் பிரார்த்தனையுடன் இணைந்த வாழ்க்கை முறையை பின்பற்றினர். மேலும், அவர்கள் கவிதைகளை இயற்றியும், மதம் மற்றும் பிற விசயங்களில் மன்னர்களை சந்தித்து வழிகாட்டியும் வந்தனர்.
- அவர்களின் போதனைகள் ஒவ்வொரு சிந்தனையிலும், செயலிலும், பேச்சிலும் பாரபட்சமும், ஏற்றத்தாழ்வும் இல்லாமல் கடவுளை உணரும் கொள்கையை மையமாகக் கொண்டிருந்தன. அவர்கள் மக்களோடு மக்களாகச் சென்றபோது, ஒழுக்கம் மற்றும் தார்மீக விழுமியங்களைப் பின்பற்றும் பழக்கத்தையும், உண்மையைப் பேசுவதையும், தூய்மையான எண்ணங்களையும், நீதியான செயல்களையும் பின்பற்றுவதையும் அவர்கள் பின்பற்றினர்.
- இது பலரை ஈர்த்தது, பக்தி கருத்து சமூகத்திலும் அவர்களின் சமூக பழக்க வழக்கங்களிலும் முதன்மை பெற்றது. சமூக பழக்கவழக்கங்கள், ஜெப முறைகள், கோயில்கள் கட்டுதல், கோயில்களில் வழிபாடு செய்தல், கடவுளைப் புகழ்ந்து பாடுதல் போன்றவற்றிற்கு மதம் ஒரு முக்கிய காரணியாக ஆனது.
- கோயில்களில் வழிபாடும், கோயில்களுக்கும், சத்திரங்களுக்கும் செல்வதும் பக்தி வெளிப்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக மாறியது. கோயில்களின் திருவிழாக்கள் மற்றும் கோயில்களுக்கான நிலையான சடங்குகள்

பக்தி இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக மறுவரையறை செய்யப்பட்டன. கோயில்கள் தங்கள் மேலாதிக்கத்தை மீட்டெடுத்து ஒரு குவிப்புப் புள்ளியாக மாற்றின.

- ஆழ்வார், நாயன்மார் சான்றோர்கள் தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்தினார்களே தவிர சமஸ்கிருதத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை. இதன் மூலம் இந்த இயக்கம் ஒரு மக்கள் தளத்தை அடைய முடியும் மற்றும் ஒருவரின் சொந்த இன உணர்வு வெளிப்பாடுக்கு ஒத்ததாக இருக்கும்.

63 நாயன்மார்கள்:

சைவ சமயத்தில், 63 நாயன்மார்களின் வரலாறு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். அவர்கள் சிவபெருமானை தங்கள் முதன்மைக் கடவுளாக வழிபட்டனர். சிவ வழிபாட்டிற்குப் புறப்பட்ட சம்பிரதாயங்களையும் வேதங்களையும் பின்பற்றினார்கள்.

நாயன்மார்களின் (நாயனார்கள்) முழுமையான பட்டியல்

1. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
2. திரு நீலகண்ட நாயனார்
3. இயற்பாழை நாயனார்
4. இளையான்குடி மாற நாயனார்
5. மைப்பொருள் நாயனார்
6. விறல்மிண்ட நாயனார்
7. அமரநீதி நாயனார்
8. எரிபாத நாயனார்
9. ஏனாதிநாத நாயனார்
10. கண்ணப்ப நாயனார்
11. குங்கிலிய கலய நாயனார்
12. மானகஞ்சார நாயனார்
13. அரிவட்டாய நாயனார்
14. அனய நாயனார்
15. மூர்த்தி நாயனார்
16. முருக நாயனார்
17. ருத்ர பசுபதி நாயனார்
18. திருநாளைப் போவார் நாயனார்
19. திருக்குறிப்பு தொண்ட நாயனார்

20. சண்டேஸ்வர நாயனார்
21. திரு-நாவுக்கரசர் நாயனார்
22. குளச்சிறை நாயனார்
23. பெருமிழலை குறும்ப நாயனார்
24. காரைக்கால் அம்மையார்
25. அப்புடி நாயனார்
26. திருநீலநாக்க நாயனார்
27. நமி நந்தி அடிகள்
28. திரு ஞான சம்பந்தர்
29. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்
30. திரு மூல நாயனார்
31. தண்டி அடிகள் நாயனார்
32. மூர்க்க நாயனார்
33. சோமாசிர நாயனார்
34. சாக்கிய நாயனார்
35. சிறப்புலி நாயனார்
36. சிறுத்தொண்ட நாயனார்
37. சேரமான் பெருமாள் நாயனார்
38. கணநாத நாயனார்
39. கூற்றுவ நாயனார்
40. புகழ் சோழ நாயனார்
41. நரசிங்க முனியராயர்
42. அதிபத்த நாயனார்
43. கலிக்கம்ப நாயனார்
44. கலிய நாயனார்
45. சத்தி நாயனார்
46. ஆயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்
47. கானம்புல்ல நாயனார்
48. காரி நாயனார்
49. நின்ற சீர் நெடுமாற நாயனார்
50. மங்கையர்க்கரசியார்
51. வாயிலார் நாயனார்
52. முனையாடுவார் நாயனார்
53. கழற்சிங்க நாயனார்
54. செருத்துணை நாயனார்
55. இடங்காழி நாயனார்
56. புகழ் துணை நாயனார்
57. கோட்புலி நாயனார்

58. பூசலார் நாயனார்
 59. நேச நாயனார்
 60. கோச்செங்கட் சோழ நாயனார்
 61. திரு நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்
 62. சடைய நாயனார்
 63. இசைஞானியார்
- மாணிக்கவாசகர் நாயனாராகக் கருதப்படாமல் 4 தமிழ் சமயக் குறவர்களில் (ஆசிரியர்களில்) ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பட்டியலிடப்பட்டுள்ள 63 நாயன்மார்களில், அவர்களில் நான்கு பேர் மட்டுமே பிரபலமானவர்கள் மற்றும் அதே நேரத்தில் பக்தி இயக்கம் மற்றும் அதன் மறுமலர்ச்சிக்கான அவர்களின் பங்களிப்புகளின் கோணத்தில் முக்கியமானவர்கள். அவர்கள்
- (1) திருநாவுக்கரசர் (அப்பர் அடிகள் என அழைக்கப்படுகிறார்)
 - (2) திருஞான சம்பந்தர் (சம்பந்தர்)
 - (3) சுந்தரர் மற்றும்
 - (4) மாணிக்கவாசகர்
- இந்த நான்கு நாயனார்களும் தமிழ் சமய ஆச்சார்யர்கள் (நான்கு தமிழ் மத ஆசிரியர்கள்) என்று கருதப்படுகிறார்கள், அவர்களின் பாடல்கள் சிவபெருமானையே மகிழ்வித்த அங்கீகாரச் சொற்கள். ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில், இறைவனே சரணங்களையும் வரிகளையும் தொடங்கியுள்ளார். இன்றும் தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து சிவாலயங்களிலும் ஒதப்படும் ஒரே தமிழ் பிரார்த்தனைப் பாடல்களான தேவாரம் மற்றும் திருவாசகம் ஆகியவற்றை அவர்கள் கொண்டு வந்தனர். சமஸ்கிருத மந்திரங்களுக்கு எதிராக, இந்த துதிகள் தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஷிவியர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அதிகாரப்பூர்வ வழிபாடாக தமிழ்நாடு முழுவதும் மேலாதிக்கத்தை அடைந்துள்ளன. சிவன் கோயில்களில் சமஸ்கிருத ஸ்லோகங்கள் பாடப்பட்டாலும், தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் தேவாரம் மற்றும் திருவாசகம் முதன்மையானவை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சைவ நம்பிக்கை இந்த இரண்டு தொகுப்புகளிலும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது, இது இல்லாமல் சிவ வழிபாடு முழுமையடையாது.

அப்பர் (அப்பரடிகள்)

• அப்பர் என்று பக்தர்களால் அழைக்கப்பட்டாலும் இவரின் இயற்பெயர் திருநாவுக்கரசர். திருவாரூரில் விவசாயியாகப் பிறந்தவர்.

- அவர் முதலில் ஜெயின் பின்பற்றுபவர். அவரது சகோதரி திலகவதியின் செல்வாக்கால், அப்பர் சைவத்தின் மீது ஈர்க்கத் தொடங்கினார்.
- அப்போதைய பல்லவ மன்னன் மகேந்திரவர்மன் ஒரு சைவனாக மாறுவதற்கு அப்பர் செல்வாக்கு செலுத்தியதாக கூறப்படுகிறது.
- இந்த மாற்றம் வரலாற்று மதிப்பும் முக்கியத்துவமும் கொண்ட ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகக் கருதப்படுகிறது.
- திருநாவுக்கரசர் சிவபெருமானைப் போற்றி 311 பாசரங்கள் இயற்றினார்.

அவரது போதனைகள்:

1. அனைத்து உயிர்களும் சிவனுடனும் சக்தியுடனும் தொடர்புடையவை, ஒவ்வொரு உயிரையும் சிவனாகவும் சக்தியாகவும் பார்க்க வேண்டும்.
2. கடவுள் நிறமற்றவர்.
3. கடவுளை வரையறுத்து எழுத்தில் விளக்க முடியாது.
4. சேவையே இரட்சிப்பை நோக்கிய ஒரே பாதை. அப்பர் அடிகள் தனது 81வது வயது வரை வாழ்ந்தார்.

சம்பந்தர் (திருஞானசம்பந்தர்)

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள சீர்காழியில் பிராமணராகப் பிறந்த சம்பந்தர் (திருஞானசம்பந்தர்) சைவ சித்தாந்தத்தைப் போதிப்பதற்காக திருநாவுக்கரசருடன் தொடர்புடையவர். அவர் அனைத்து புனித கோவில்களுக்கும் சென்று பக்தி பாடல்களை வாசித்தார். அவர் 16,000 பாடல்களுக்கு மேல் இசையமைத்ததாக மதிப்பிடப்பட்டாலும், 384 பாடல்கள் மட்டுமே இந்தத் தலைமுறையைச் சென்றடைந்துள்ளன. அவர் சமணர்களுடனான மத விவாதங்களின் முன்னோடியாக இருந்தார் மற்றும் இந்து தத்துவத்திற்கு (சைவ கோட்பாடு) சமண

தத்துவம் பற்றிய அவரது வாதங்களில் வெற்றி பெற்றார். இந்த தொடர்ச்சியான முயற்சிகளின் விளைவாக, சமணம் தமிழ்நாட்டில் அதன் நம்பகத்தன்மையை இழந்தது.

அவர் பாண்டிய ராஜ்ஜியத்திற்குச் சென்று பாண்டிய மன்னன் மாறவர்மன் அரிகேசரியை (கி.பி. 640-670) சிவ தத்துவத்தை ஏற்கும்படி சமாதானப்படுத்தினார். இது பாண்டிய இராச்சியத்திலும் சைவ சமயம் பரவ வழிவகுத்தது.

சுந்தரர் (நாயன்மார்)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள திரு நாவலூரில் ஒரு ஆதி சைவ பிராமண குடும்பத்தில் பிறந்தார், அங்கு சூழல் முழுவதும் ஆன்மீக அதிர்வுகள் நிறைந்தது மற்றும் சைவ சமயம் நன்கு நிலைநிறுத்தப்பட்டது.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், அவர் உரைத்தது போல், 8 ஆம் நூற்றாண்டில் வளர்ந்தார். அவர் ஒரு சிறந்த இறைவன் பக்தர். அவர் தமிழ் சமய ஆச்சார்யர்களில் ஒருவர் (நான்கு தமிழ் மத ஆசிரியர்கள்). சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தாம் சென்ற திருக்கோயில்களில் இறைவனின் பெருமைகளைப் பாடியுள்ளார். இப்பாடல்கள் தேவாரம் எனப்படும். அவை புத்தக வடிவில் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. பக்தர்கள் அனைவரும் இன்றும் தேவாரத்தை தமிழ் மொழியில் பிரார்த்தனைப் பாடலாகப் பாடுகிறார்கள். சுந்தரருக்கு சாக்கிய பாவம் அல்லது இறைவனிடம் நண்பன் மனப்பான்மை இருந்தது. அவர் விரும்பியதை இறைவனிடம் தாராளமாகக் கோரினார். எனினும் அவர் சுயநலத்துடன் அவ்வாறு செய்யவில்லை. அவர் எதைக் கேட்டாலும் அவரைச் சார்ந்தவர்களுக்காகத்தான். அவர் பதினெட்டு ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ்ந்தார்.

சிவபெருமான் சுந்தரர் மீதும் தனது திருவிளையாடல் (கடவுளின் விளையாட்டு) விளையாடியதாக நம்பப்படுகிறது. சுந்தரர் திருமணம் செய்து கொண்டார். அப்போது இறைவன் முதியவராக வந்து சுந்தரர் தனக்கு அடிமை என்று மக்களிடம் கூறினார். அந்த நபரை இதற்கு முன் பார்த்ததில்லை என்று சுந்தரர் மறுத்தார். ஆனால் அந்த முதியவர் சுந்தரரை அடிமை என்று நிரூபித்து அவரை அழைத்துச்

சென்றார். சுந்தரர் 'பித்தர்' (பைத்தியம்) என்று அவரைப் பின்தொடர்ந்தார். அந்த முதியவர் திரு வெண்ணை நல்லூர் கோயிலில் மறைந்தார். சுந்தரருக்கு அருள் புரிய வந்தவர் கடவுள் என்பதை சுந்தரர் உணர்ந்தார். தவறுதலாக 'பித்தர்' என்று அழைத்ததற்காக இறைவனிடம் வருந்தி அழுதான். ஆனால் பகவான் 'அந்த வார்த்தையை முதல் வார்த்தையாகப் பயன்படுத்தி ஒரு துதியை சொல்லுங்கள்' என்றார். பின்னர் சுந்தரா 'பிதர்' என்ற சொல்லில் தொடங்கும் ஒரு கீர்த்தனையைப் பாடினார். சுந்தரர் இறைவனை சபிப்பது போல் புகழ்ந்ததால், 'வன் தொண்டர்' (கலக நாயனார்) என வகைப்படுத்தப்படுகிறார். சுந்தரர் பல்லவ மன்னன் இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்.

மாணிக்கவாசகர்:

அவர் 63 சைவ நாயன்மார்களில் ஒருவராகக் கருதப்படாவிட்டாலும், அவரும் முதல் மூன்று நாயன்மார்களான அப்பர், சுந்தரர் மற்றும் சம்பந்தர் ஆகியோரைக் கொண்ட நால்வர்களில் ஒருவராக ('நான்கு') ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார். இவர் மதுரைக்கு அருகில் உள்ள திருவாதவூரில் ஒரு மரபுவழி பிராமண குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவனது தந்தை பாண்டிய மன்னனின் ஆட்சேபனையாளராக இருந்தார், மேலும் அவர் தனது தந்தையின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி மன்னரின் அமைச்சரானார்.

மாணிக்கவாசகர் பாண்டிய மன்னர் அரிமர்த்தனாரால் அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார் மற்றும் அரேபியாவிலிருந்து குதிரை வியாபாரிகளிடமிருந்து 10,000 குதிரைகளை வாங்க அனுப்பப்பட்டார். மாணிக்கவாசகர், புராணம் சொல்வது போல், திருப்பெருந்துறையில் ஒரு கோயிலைக் கட்டிய பணத்தை முழுவதுமாகச் செலவு செய்தார்.

நான்கு சைவ சமய ஆச்சாரியர்களில் ஒருவராகப் போற்றப்படும் மாணிக்கவாசகர், திருவாரூரில் பாண்டிய நாட்டில் பிறந்தார். திருவாசகம், திருச்சிற்றம்பலக்கோவை இலக்கியங்களை இயற்றினார். திருவாசகம் சிவபெருமானுக்குப் பிரார்த்தனையாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய உண்மையான பாடலாகக் கருதப்படுவதன் மூலம்

அதன் மகிமையின் இருக்கையை ஆக்கிரமித்துள்ளது. திருவாசகம் சிவபெருமானே பாடியதாக புராணங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

திருவாசகம் 656 பாடல்களைக் கொண்ட 51 அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. 'திருவாசகத்தால் அடிமையாகாமல் போனால், வேறெந்த வாசகத்தினாலும் (சொல்லை) அடிமைப்படுத்த முடியாது' என்று தமிழில் ஒரு பழமொழி இருப்பதால் இது மிகவும் இனிமையாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் கருதப்படுகிறது.

மாணிக்கவாசகர் கி.பி 9 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் மற்றும் தமிழ்நாட்டில் சைவ சமயத்தை உயர்த்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.

தேவாரம் (பன்னிரு திருமுறை):

இந்து மதத்தின் ஒரு பிரிவான சைவத்தின் முதல் படைப்புகளில் திருமுறையும் ஒன்றாகும். இது முக்கியமான முக்கிய மதிப்புகளை பிரதிபலிக்கிறது மற்றும் அவற்றை உண்மையில் மற்றும் இலக்கண ரீதியாக பாதுகாக்கிறது. கீர்த்தனைகள் (பாடல்கள்) வேதங்களில் காணப்படும் அனைத்து தகவல்களையும் கொண்டிருக்கின்றன. இப்புனிதப் பாடல்கள் சைவ துறவிகள், புலவர்கள், பெரும் ஆன்மிக ஞானத்தில், கடவுளையே தரிசித்து உண்மையை மட்டுமே தேடிப் பாடியுள்ளனர். ஒரு பெண்ணாக எலும்புகளை மறுசீரமைப்பது, ஊமை மனிதனைப் பேச வைப்பது போன்ற பல அற்புதங்களை அரங்கேற்றிய அவர்கள், அதிசயங்களைச் செய்யும் எண்ணற்ற குணப்படுத்தும் சக்திகளைக் கொண்டுள்ளனர்.

பன்னிரு திருமுறைகள் (12 திருமுறைகள்) என்பது தமிழில் 27 பக்தர்களால் பாடப்பட்ட 12 புனித நூல்களின் தொகுப்பாகும் (திருஞானசம்பந்தர் முதல் சேக்கிழார் வரை) அவர்களில் பெரும்பாலோர் வெவ்வேறு காலங்களில் வாழ்ந்தனர். பாடல்கள் நிகழ்கால வாழ்க்கை, பிற்கால வாழ்க்கை மற்றும் இரட்சிப்புக்கான பாதையை பிரதிபலிக்கின்றன மற்றும் கற்பிக்கின்றன. அவர்கள் வாழ்க்கையை வாழவும் மகிழ்ச்சியுடனும் செழிப்புடனும் அதை முழுமையாக அனுபவிக்க உதவுகிறார்கள். அவை

மக்கள் மற்றும் உயரடுக்கின் கண்மூடித்தனமான அணுகுமுறையுடன் சஞ்சீவியாகக் கருதப்படுகின்றன மற்றும் பல்வேறு நிலைகளிலும் நிலைமைகளிலும் உள்ள அனைவருக்கும் பொருந்தும்.

பன்னிரு திருமுறைகளுள் ஒன்று தேவாரம். தேவாரம் என்பது சுந்தரர், அப்பர் அல்லது திருநாவக்கரசு மற்றும் திருஞான சம்பந்தர் ஆகியோரால் பாடப்பட்ட சிவபெருமான் பாடல்களின் தொகுப்பாகும்.

இப்பாடல்கள் அதன் துதி மற்றும் இன்னிசையால் மகிழ்ந்த சிவபெருமானைப் போற்றிப் பாடப்படும் பிரார்த்தனைப் பாடல்களாக ஏற்கப்படுகின்றன.

பன்னிரு திருமுறைகளில் தேவாரம் மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது.

தேவாரம் என்பது கடவுளைப் போற்றிப் பாடப்படும் பாடல்களை (பாமாலை) குறிக்கிறது.

திருவாசகம் (பன்னிரு திருமுறை):

தமிழில் திருவாசகம் என்றால் 'புனித வாசகங்கள்' என்று பொருள். இது நான்கு சைவ சமய குரவர்களில் (ஆசிரியர்களில்) ஒருவராகக் கருதப்படும் மாணிக்கவாசகரின் சிவபெருமானைப் போற்றும் தமிழ்ப் பாடல்களின் தொகுப்பாகும்.

பன்னிரு திருமுறைகளுள் ஒன்று திருவாசகம். திருவாசகம். மாணிக்கவாசகர் பாடிய சிவபெருமானைப் பற்றிய பாடல்களின் தொகுப்பாகும். இப்பாடல்கள் அதன் துதி மற்றும் இன்னிசையால் மகிழ்ந்த சிவபெருமானைப் போற்றும் பிரார்த்தனைப் பாடல்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

இது 9 ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டது. இது 51 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் திருமுறையின் 8வது தொகுதியாகும் (12 திருமுறைகளில்)

திருவாசகம் ஆவுடையார் கோயில் என்றும் அழைக்கப்படும் திருப்பெருந்துறையில் இருந்து தோன்றியதாக நம்பப்படுகிறது, மாணிக்கவாசகர் மன்னனை சைவ மதத்திற்கு மாற்றியதாகக் கூறப்படும் சிவன் கோயில் மற்றும் போர்-குதிரைகளுக்காக உருவாக்கப்பட்ட பணத்தில் கோயில் கட்டப்பட்டது.

தமிழ் சைவ சித்தாந்தத்தின் புனித நூலாக திருவாசகம் கருதப்படுகிறது.

தமிழ் சைவக் கோயில்களில் தேவாரத்துடன் திருவாசகம் ஒதப்படுகிறது.

தென்னிந்திய பக்தி கவிஞர்-துறவிகள் அந்த சகாப்தத்தில் தென்னிந்திய மன்னர்களின் நீதிமன்றங்களில் சலுகை பெற்ற அந்தஸ்தை அனுபவித்த சமணர்கள் மற்றும் பௌத்தர்களை விமர்சித்தனர். அவர்கள் பௌத்தம் மற்றும் சமண மதத்தின் பல ஆதரவாளர்களை வென்றனர், இவை இரண்டும் கடுமையான மற்றும் முறையான மதங்களாக மாறியது. சாதி அமைப்பின் சமூக அந்தஸ்தில் இருந்த உள்ளார்ந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் காரணமாக தெற்கில் பக்தி இயக்கம் பிராமணியத்துடன் அடையாளம் காணப்பட்டது. தென்னிந்திய பக்தி இயக்கத்திலும் குறைபாடுகள் இருந்தன. பிராமணியத்தையோ அல்லது சமூக மட்டத்தில் வர்ண மற்றும் சாதி அமைப்புகளையோ அது உணர்வுபூர்வமாக எதிர்த்ததில்லை. அது சாதி அமைப்புடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் சமூக அமைப்பில் ஏற்றத்தாழ்வுகளால் தொடர்ந்து அவதிப்பட்டனர். தெய்வீக வழிபாடு, வேத மந்திரங்கள் ஓதுதல் மற்றும் புனித ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரைகள் செல்வது போன்ற பிராமண சடங்குகள் பக்தியின் மேலான மன அழுத்தம் இருந்தபோதிலும், உயர்ந்த வழிபாட்டு முறையாக இல்லை.

சமணர்களும் பௌத்தர்களும் பிராமணர்கள் அல்ல அதன் முக்கிய இலக்குகள். தென்னிந்திய பக்தி இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் பிராமணர் ஆதிக்கம் செலுத்திய கோவில்கள் முக்கியப் பங்கு வகித்ததற்கு இதுவும் காரணமாக இருக்கலாம். கோயில்கள் இந்து மதத்தை மேம்படுத்துவதற்கான தளங்களாக ஆக்கப்பட்டன, மேலும் பல மன்னர்கள் கட்டிடக்கலை சிறப்புடன் நவீன கோயில் கட்டமைப்புகளை உருவாக்க அதிக வளங்களை அர்ப்பணித்தனர். சாதி அமைப்பின் கருத்தியல் மற்றும் சமூக அடித்தளங்கள் தென்னிந்திய துறவி கவிஞர்களால் சவால் செய்யப்படவில்லை. இதன் விளைவாக, தெற்கின் பக்தி இயக்கம் நீண்ட காலத்திற்கு அந்த படிநிலை அமைப்பை வலுவிழக்கச் செய்வதற்குப் பதிலாக பலப்படுத்தியது. இறுதியில்

10 ஆம் நூற்றாண்டில் இயக்கம் அதன் உச்சத்தை அடைந்த பிறகு, அது படிப்படியாக பாரம்பரிய பிராமண மதத்தால் இணைக்கப்பட்டது.

இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் இருந்தபோதிலும், தென்னிந்திய பக்தி இயக்கம் அதன் பிரகாசமான நாட்களில் சமய சமத்துவத்தை நிலைநிறுத்துவதில் வெற்றி பெற்றது, அதன் விளைவாக, தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரின் பிரசங்க உரிமையை பிராமணர்கள் ஏற்க வேண்டியிருந்தது, பக்தியை வழிபாட்டு முறையாக அணுகவும். வேதங்களைக் கூட அணுகலாம்.

ஆகவே, பக்தி இயக்கம், கடவுள் எனப்படும் ஒரு சூப்பர் பவர் மீது மனித நம்பிக்கையை மீட்டெடுப்பதிலும் மறுவடிவமைப்பதிலும், அவர்களின் சொந்த காட்சிகள் மற்றும் அவர்களின் சொந்த திறன்கள் அல்லது பாதைகள் மற்றும் பொருளாதார நிலை ஆகியவற்றில் ஒரு 'மௌனப் புரட்சி' என்று அழைக்கப்படலாம். புனித யாத்திரைகள் மற்றும் மத வருகைகள் அனைத்து பிரிவுகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு மதக் குழுவாக ஒரு பெரிய இருப்பைப் பெற பிரிவுகளை உறுதிப்படுத்தியது.

வைணம் (ஆழ்வார்கள்)

இதன் மூலம், இறைவனின் அருளைப் பெற முடியும் தென்னிந்தியாவின் தமிழ் கவிஞர்கள் இந்து கடவுளான விஷ்ணு அல்லது அவரது அவதாரமான கிருஷ்ணருக்கு பக்தியை (பக்தி) ஏக்கம், மகிழ்ச்சி மற்றும் சேவையின் பாடல்களில் ஆதரித்தனர். அவர்கள் குறிப்பாக விஷ்ணு அல்லது கிருஷ்ணரை உன்னதமானவராகக் கருதும் வைணவத்தில் வணங்கப்படுகிறார்கள்.

பல நவீன கல்வியாளர்கள் ஆழ்வார்கள் கி. மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்ததாக கூறுகின்றனர். மரபுவழி ஆழ்வார்கள் எண்ணிக்கையைப் பத்து என்று குறிப்பிடுகிறது, இருப்பினும் ஆண்டாள் மற்றும் மதுரகவி ஆழ்வார் உள்ளிட்ட பிற குறிப்புகளும் உள்ளன, இது பன்னிரண்டு என்ற எண்ணை உருவாக்குகிறது. 12 ஆழ்வார்களில் உள்ள ஒரே பெண் துறவி ஆண்டாள் ஆவார்.

சமகால அறுபத்துமூன்று சைவ நாயனர்களுடன் இணைந்து விஷ்ணு சமயத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் 12 ஆழ்வார்கள் பக்தி இயக்கத்தை சகாப்தத்தில் பரப்பினர்.

தமிழ் வரலாற்றின் ஆரம்ப இடைக்காலத்தில் இயற்றப்பட்ட ஆழ்வார்களின் பக்தி வெளிப்பாடுகள், விஷ்ணு மற்றும் அவரது அவதாரங்களுக்கு அவர்களின் வழிபாட்டு பாடல்கள் மூலம் பக்தி இயக்கத்தை புதுப்பிக்க உதவியது. அவர்கள் இந்த வைணவ தெய்வங்களின் திவ்ய தேசங்கள், 108 கோயில்கள் (கோயில்கள்) ஆகியவற்றைப் பாராட்டினார்கள். ஆழ்வார்களின் கவிதைகள் பக்தியை அன்பின் மூலம் எதிரொலிக்கின்றன, மேலும் அத்தகைய பக்திகளின் பரவலில் அவர்கள் நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களைப் பாடினர், அவை உணர்வுகளின் ஆழத்தையும் வெளிப்பாடுகளின் மகிழ்ச்சியையும் உள்ளடக்கியது. அவர்களின் கீர்த்தனைகளின் தொகுப்பு 4000 திவ்ய பிரபந்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆழ்வார்களிடமிருந்து தோன்றிய பக்தி இலக்கியம், சடங்கு சார்ந்த வேத மதத்திலிருந்து பிரிந்து, முக்திக்கான ஒரே பாதையாக பக்தியில் வேரூன்றிய ஒரு கலாச்சாரத்தை நிறுவுவதற்கும், வாழ்வாதாரத்திற்கும் பங்களித்துள்ளது. அத்துடன் சமஸ்கிருத அறிவிலிருந்து தமிழ் சமய வாழ்க்கையை சுதந்திரமானதாக மாற்றவும் உதவினர். ஆழ்வார்களின் மரபின் ஒரு பகுதியாக, ஐந்து வைணவ தத்துவ மரபுகள் (சம்பிரதாயங்கள்) பிற்கால கட்டங்களில் வளர்ந்துள்ளன.

பன்னிரண்டு ஆழ்வார்கள்:

1. பொய்கை ஆழ்வார்
2. பூதத்தாழ்வார்
3. பேயாழ்வார்
4. திருமழிசை ஆழ்வார்
5. ஆண்டாள்
6. நம்மாழ்வார்
7. குலசேகர ஆழ்வார்
8. திருப்பாணாழ்வார்
9. திருமங்கை ஆழ்வார்

10. மதுர கவி ஆழ்வார்
11. பெரியாழ்வார்
12. தொண்டரடி பொடி ஆழ்வார்

- ஆழ்வார்கள் விஷ்ணுவின் பன்னிரண்டு உயர்ந்த பக்தர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள், அவர்கள் தமிழ் பேசும் பகுதிகளில் வைணவத்தை பிரபலப்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். பாகவத வழிபாட்டையும், இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம் ஆகிய இரண்டு இந்து இதிகாசங்களையும் ஊக்குவிப்பதில் ஆழ்வார்கள் செல்வாக்கு செலுத்தினர்.
- முதல் மூன்று ஆழ்வார்கள் பொய்கை, பூதத் மற்றும் பேய் ஆகியோர் 7 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்கள்; நம்மாழ்வாரும் மதுரகவியும் 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்கள்; மீதமுள்ளவர்கள் 9 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தனர்.
- பாரம்பரியமாக, ஆழ்வார்கள் கிமு 4200 முதல் கிமு 2700 வரை வாழ்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. பாரம்பரிய தேதிகள் அவர்களை பாகவத புராணத்தின் காலத்திலிருந்து சுகாவின் வயதிற்கு அழைத்துச் செல்கின்றன, பலர் துவாபரயுகத்திலிருந்து வந்தவர்கள், அதே சமயம் நம்மாழ்வார் கலியுகத்தின் ஆரம்ப பகுதியைச் சேர்ந்தவர்.
- சைவர்கள் அதாவது 63 நாயன்மார்கள் (நாயனர்கள்) செய்ததைப் போலவே ஆழ்வார்களும் சமணத்தையும் அதன் தத்துவத்தையும் சமமாகத் தாக்கினர். பக்தி இயக்கம் ஆழ்வார்கள் மற்றும் நாயன்மார்களின் இடைவிடாத முயற்சிகள் மற்றும் செய்திகளைப் பரப்புவதன் மூலம் அதன் மறுமலர்ச்சியைத் தொட்டது. இதுவே அவர்களை மகிமையின் உச்சத்தில் அமர்த்தியது.

நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம்:

தமிழில் இந்த ஆழ்வார்களின் சமயப் படைப்புகள், காதல் மற்றும் பக்தி பாடல்கள்,

4000 பாசுரங்கள் கொண்ட நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம் என தொகுக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் அவர்களின் பாடல்களில் போற்றப்படும் 108 கோவில்கள் திவ்ய தேசம் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பல்வேறு ஆழ்வார்களின் வசனங்கள் 10 ஆம் நூற்றாண்டின் வைணவ சமய அறிஞரான நாதமுனி (824-924 CE) என்பவரால் தொகுக்கப்பட்டது, அவர் அதை "திராவிட வேதம் அல்லது தமிழ் வேதங்கள்" என்று அழைத்தார்.

தென்னிந்தியாவில் உள்ள அனைத்து விஷ்ணு கோவில்களிலும் தினசரி மற்றும் திருவிழாக்களில் பிரபந்தத்தின் பாடல்கள் தொடர்ந்து பாடப்படுகின்றன.

நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம் தலைப்புகளில் பின்வரும் நான்கு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது:

- (1) முதல் ஆயிரம்
- (2) பெரிய திருமொழி
- (3) இறைப்பா
- (4) திருமொழி

ஆழ்வார்களின் அயராத முயற்சியாலும் பக்தியாலும், வைணவ வழிபாட்டு முறை மேலும் மேலும் துடிப்பாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, தென்னிந்தியாவிலிருந்து இந்தியாவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளுக்கும் பரவியது.

திருப்பாவை:

திருப்பாவை என்பது ஆண்டாள் (நாச்சியார் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்), இறைவனைத் (விஷ்ணு) துதித்து தமிழில் எழுதிய முப்பது நிலைகளின் தொகுப்பாகும். இது பன்னிரு ஆழ்வார்களின் திவ்ய பிரபந்தத்தின் ஒரு பகுதியாகும், இது தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கிய பகுதியாகும்.

சூரியன் தனுர்-ராசி அல்லது தனுசு ராசிக்கு நகர்ந்து மகர ராசி அல்லது மகர ராசிக்கு செல்லும் காலம் தனுர்மாசம் என்று அழைக்கப்படுகிறது வேத சாஸ்திரங்களின்படி, விடியலுக்குச் சற்று முன்பு வரும் காலம் பிரம்மமுகூர்த்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நல்ல எண்ணங்களையும்,

நோக்கங்களையும் தரும் என்பதால் இது ஒரு நல்ல நேரம். இந்த நேரத்தில் செய்யப்படும் தியானம் மற்றும் தவங்கள் போன்ற நடைமுறைகள், சாதகமான பலன்களை அளிக்கின்றன. வேத நாட்காட்டியின்படி, ஒரு பூமி-ஆண்டு என்பது ஒரு விண்ணுலக நாள். எனவே பூமியில் கடைசி ஆறு மாதங்கள் (ஒவ்வொரு வருடமும்) ஒரு வானியல் இரவுக்கு சமம்.

எனவே, ஆண்டாள் ஒரு அற்புதமான விரதம் அல்லது தனுர்மாச விரதம் என்ற சபதத்தை நிறைவேற்றினார், இதை செய்வதன் மூலம் நித்திய பேரின்பத்துடன் அனைத்து பொருள் சார்ந்த இன்பங்களையும் அடைய முடியும் என்று கூறினார். அவள் விரும்பி அவனை அடைந்தாள். திருப்பாவை கவிதைகளின்படி, கடவுள் ஒருவர் மட்டுமே, நமக்காக அவர் பல்வேறு வடிவங்களில் காட்சி தருகிறார். அவர் நம் வீட்டில் ஒரு சிலை வடிவத்தில் வணங்கப்படும் போது கூட நம் காணிக்கைகளையும் ஆசீர்வாதங்களையும் ஏற்றுக் கொள்கிறார் .. திருப்பாவையில் ஆண்டாள், மகாவிஷ்ணுவின் நாமத்தையும், மகிமைகளையும் அனைவரும் பாராயணம் செய்ய வேண்டும் என்று உலகளாவிய அழைப்பு விடுக்கிறார்.

கோதை தேவி, காளி யுகம் (கி.மு.3102) தொடங்கிய பின்னர் 98 ஆம் ஆண்டில் பூமியில் அவதரித்தார். இதன் காரணமாகவே கோதாதேவி, வடபத்ரசாயி என்ற தெய்வத்தின் அருகில் விரதம் மேற்கொண்டாள். ஸ்ரீரங்கனாதரை வேண்டினாள். சுந்தரபாகுவை வணங்கினாள். எங்களை ஸ்ரீ வெங்கடாசலபதியை அடையச் சொன்னாள். கடவுள் எல்லா வடிவங்களிலும் இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையை உருவாக்க அவள் இதைச் செய்தாள். எந்த பெயரால் அழைத்தாலும், என்ற கவிதையின்படி, ஆண்டாள் தன் நண்பர்களை எழுப்பி கிருஷ்ணரைத் தேடுமாறு கேட்டுக்கொண்டதன் பின்னணியில் உள்ள குறியீட்டு அடிக்குறிப்பு வைணவ பாரம்பரியத்தின் மூன்று அடிப்படை மந்திரங்களின் சாரத்தை உள்ளடக்கியது

1. திருமந்திரம்,
2. த்வயம் மற்றும்
3. பரமாத்மா என்ற உண்மையைக் குறிக்கும் சரம ஸ்லோகம் எல்லாவற்றிலும் வசிப்பவர்.

திருப்பாவை வேதத்தின் விதை என்று கூறப்படுகிறது. முழு மரமும் அதிலிருந்து வரும் மரங்களும் நுண்ணிய விதைக்குள் ஒளிந்திருப்பது போல வேதத்தின் முழு சாரமும் திருப்பாவையில் ஒளிந்திருப்பது வேத சாஸ்திரங்களில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு ஆச்சாரியாரின் அல்லது குருவின் வழிகாட்டுதலில் மட்டுமே வெளிப்பட முடியும்.

இந்த மறைக்கப்பட்ட முழு சாரம்சமும் ஆண்டாளின் வசனங்களில் கவிதை வடிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு திருப்பாவை கவிதைகள் அர்த்தமுள்ளதாகவும், பிரபலமானதாகவும் மாறின. எந்த வைணவக் கோயிலிலும் இன்றும் குறிப்பாக தனுர் மாதத்தில் அதிகாலையில் அதாவது பிரம்ம முகூர்த்தம் என்ற திருமுறை ஓதப்படுகிறது.

கலாச்சார பாரம்பரிய மையம்

மாமல்லபுரம் (மஹாபலிபுரம்):

- 6 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சிம்மவிஷ்ணுவின் பல்லவர் கால ஆட்சியின் போது மாமல்லபுரம் முக்கியத்துவம் பெற்றது, பாண்டியர்கள், சேரர்கள் மற்றும் சோழர்களுடன் அரசியல் போட்டி மற்றும் 6 முதல் 8 ஆம் நூற்றாண்டு பக்தி இயக்க கவிஞர்-அறிஞர்களின் எழுச்சியுடன் ஆன்மீகம் செழித்தது. : வைணவ ஆழ்வார்கள் மற்றும் சைவ நாயனார்கள். மாமல்லபுரத்தின் கட்டிடக்கலை சிம்மவிஷ்ணுவின் மகன் மகேந்திரவர்மன் I (600-630 CE) உடன் தொடர்புடையது, அவர் கலைகளின் புரவலராக இருந்தார். மகேந்திரவர்மனின் மகன், முதலாம் நரசிம்மவர்மன், தனது தந்தையின் முயற்சியால் கட்டப்பட்டது மற்றும் பெரும்பாலான அறிஞர்கள் அவருக்கு நினைவுச்சின்னங்கள் பலவற்றைக் கூறுகின்றனர். ஒரு சிறிய

இடைவெளிக்குப் பிறகு, இராஜசிம்மன் (அல்லது நரசிம்மவர்மன் II; 690-728) ஆட்சியின் போது கோயில் மற்றும் நினைவுச்சின்னம் கட்டுமானம் தொடர்ந்தது.

- மகாபலிபுரம் என்பது நரசிம்ம வர்மனால் நமக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட கடற்கரை நினைவுச்சின்னங்களை அதன் அனைத்து தரம் மற்றும் அழகியல் மதிப்புகளுடன் நினைவுபடுத்துகிறது. கதைகளை நமக்குத் தொடர்புபடுத்துவது போல் இருப்பதால், அவற்றை வெறும் கற்கள் அல்லது கற்பாறைகள் என்று ஒதுக்கிவிட முடியாது.
- கட்டிடக்கலை ரீதியாகவும், கலை ரீதியாகவும் சிறந்து விளங்கும் இந்த நினைவுச்சின்னங்கள், காலங்கள் கடந்தும் நம் தலைமுறைகளுக்குக் கடத்தப்பட்ட உண்மையான அழகுப் பகுதிகளாகும்.
- மகாபலிபுரத்தில் உள்ள பல்லவ வம்சத்தின் நினைவுச்சின்னங்களின் இந்த மறக்கமுடியாத குழு, மாமல்லபுரத்தின் கடலோர ரிசார்ட் நகரத்தில் உள்ள 7 மற்றும் 8 ஆம் நூற்றாண்டு CE மத நினைவுச்சின்னங்களின் தொகுப்பாகும். இது வங்காள விரிகுடாவின் கோரமண்டல் கடற்கரையில், சென்னையில் இருந்து சாலை வழியாக சுமார் 60 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ளது.
- இந்த தளத்தில் 400 பழங்கால நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் இந்து கோவில்கள் உள்ளன, இதில் உலகின் மிகப்பெரிய திறந்தவெளி பாறை நிவாரணங்களில் ஒன்று: கங்கை அல்லது அர்ஜுனனின் தவம். குழுவில் பல வகையான நினைவுச்சின்னங்கள் உள்ளன: 630 மற்றும் 668 க்கு இடையில் கட்டப்பட்ட ஒற்றைக்கல் ஊர்வல ரதங்கள் கொண்ட ரத கோவில்கள்; மண்டப விஹாரங்கள் (குகைக் கோயில்கள்) மகாபாரதம் மற்றும் ஷைவிக், சக்தி மற்றும் வைஷ்ணவ கல்வெட்டுகளில் இருந்து பல இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஸ்கிரிப்டுகளில் இருந்து கதைகள்; பாறை நிவாரணங்கள்

(குறிப்பாக அடிப்படை நிவாரணங்கள்); 695 மற்றும் 722 க்கு இடையில் கட்டப்பட்ட கல் வெட்டப்பட்ட கோயில்கள் மற்றும் தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சிகள் 6 ஆம் நூற்றாண்டு மற்றும் அதற்கு முந்தையவை. இந்த நினைவுச் சின்னங்கள் பல்லவப் பேரரசின் காலத்தில் கட்டப்பட்டவை. பல காலனித்துவ கால வெளியீடுகளில் ஏழு பகோடாக்கள் என்று அழைக்கப்படும் அவை சமகால இலக்கியத்தில் மாமல்லபுரம் கோயில்கள் அல்லது மகாபலிபுரம் கோயில்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

- நரசிம்மவர்மன் நினைவுச்சின்னத்தை மாமல்லபுரத்தை உருவாக்கினார், எனவே அது மாமல்லபுரம் என்று பெயரிடப்பட்டது. அவருக்கு "மா மல்லன்" என்ற பட்டம் உண்டு. தற்காலத்தில் மாமல்லபுரம் மகாபலிபுரம் என்று பெயர் மாற்றப்படுகிறது.

சிறப்பு

மகாபலிபுரம் என்பது கடல் கோவிலின் அமைப்பு. மகாபலிபுரத்தின் கட்டுமானத்தில் பின்பற்றப்பட்ட கட்டிடக்கலை தனித்துவமானது மற்றும் கட்டிடக்கலை அதிசயமாக இன்றும் கருதப்படுகிறது. மொனோலிதிக் கற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, மேலும் அவை அனைத்து வேலைப்பாடுகளுடன் அழகிய கலையின் ஒரு பகுதியாக மாற்றப்படுகின்றன.

- மகாபலிபுரம் கடற்கரைகளுக்கு விடுமுறைக்காகவோ அல்லது வேறு விதமாகவோ வரும் கலை ஆர்வலர்கள் மற்றும் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு திறந்தவெளி கலைக்கூடமாக மகாபலிபுரம் இருக்க வேண்டும். இந்த நினைவுச்சின்னங்கள் மதம், கலாச்சாரம் மற்றும் இந்து மத தேவாலயம் தொடர்பான புராணங்களின் கலவையாகும். அவை இயற்கையையும் சிற்பத்தையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரு பெரிய அளவில் பாறைகள் அல்லது பாறைகளுக்குள் உள்ள வெளிப்பாடுகள். தளத்தில் சுமார் நாற்பது நினைவுச்சின்னங்கள் உள்ளன, பல்வேறு

அளவுகளில் நிறைவு செய்யப்பட்டு, ஐந்து குழுக்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

- ரதங்கள்: தேர் வடிவ கோவில்கள்
- மண்டபங்கள்: குகைக் கோயில்கள்
- பாறை நிவாரணங்கள்
- கட்டமைப்பு கோவில்கள்
- அகழ்வாராய்ச்சிகள்
- குகைக் கோயில்கள்:
- மஹிதாசுரமரத்தினி நடன மண்டபம்
- வராஹ மண்டபம் (மண்டபம்)
- திருமூர்த்தி மண்டபம்
- இந்தக் குகைக் கோயில்களின் தூண்கள்: கலைநயம் மிக்கது மற்றும் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நிறைந்தவை
- மகிசாசுரன் துர்கா தேவியால் தண்டிக்கப்படும் சிற்பம் அவளது வாகனத்தில் அதாவது சிம்மத்தில் (சிங்கம்) காணப்படுகிறது. இந்த சண்டை தோரணை அனைத்து கலை ஆர்வலர்களையும் கலைஞர்களையும் அதன் எளிமை மற்றும் நேரடி கலையுடன் நிறைவு செய்வதன் மூலம் ஈர்க்கிறது.
- நரசிம்மனின் சகாப்தத்தில் பல்லவர்களின் கட்டிடத் திறமை வெளிப்பட்டது. ஒரே கல்லை (மொனோலிதிக்) பயன்படுத்தி புதிய தொழில்நுட்பத்தை கொண்டு வந்தார்.
- இங்கே, பெரிய பாறைகளை செதுக்கி, மகாபாரதத்தின் பஞ்ச பாண்டவர்களைக் குறிக்கும் 5 தேர்களின் ஒற்றைக் கலைப் பணியுடன் முடிவடைகிறது. இந்த ஐந்து ரதங்கள் கட்டிடக்கலை காட்சியில் முதல் வகை.
- புராணக் கதைகள், சிற்பங்கள் மூலம் நமக்கு நேரிடையாகக் கதைகளைத் தொடர்புபடுத்துவது போன்ற உணர்வைத் தருகிறது.
- கிருஷ்ணர் கோவர்த்தன கிரியை தன் தலைக்கு மேல் தாங்கி, கொட்டும் மழையில் இருந்து கால்நடைகளைக் காப்பாற்றுகிறார்.

- கங்கை நதிக்கரையில் அழகான காட்சி
- சில மான்கள் ஆற்றங்கரையில் இருந்து தண்ணீர் குடிக்கின்றன
- ஒழுங்காக அணிவகுத்துச் செல்லும் ஸ்வான்ஸ் மெதுவாக
- சன்யாசிகள் விஷ்ணு கோயிலின் பிரதக்ஷிணையை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்
- காஞ்சிபுரம் (காஞ்சி):
- காஞ்சிபுரம் காஞ்சி என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் இந்த இடம் அனைத்து சுற்று முக்கியத்துவத்துடன் அதிக ஆற்றல் பெற்றுள்ளது.
- காஞ்சி "பட்டு" (பட்டு) தவிர், காஞ்சி "நாகரேசு காஞ்சி" (நகரம் என்றால் அது காஞ்சி) என்று கவி காளிதாஸால் பாராட்டப்பட்டது.
- காஞ்சி காமாட்சி மற்றும் காஞ்சி சங்கர மடம் ஆகியவை தற்போதைய காலத்தின் கூடுதல் நினைவுகளாகும்.
- வேகவதி ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள காஞ்சிபுரம் பல்லவர்கள், இடைக்கால சோழர்கள், பிற்கால சோழர்கள், பிற்கால பாண்டியர்கள், விஜயநகரப் பேரரசு, கர்நாடக பேரரசு மற்றும் ஆங்கிலேயர்களால் ஆளப்பட்டது, அவர்கள் நகரத்தை "காள்ஜீவரம்" என்று அழைத்தனர்.
- நகரின் வரலாற்று நினைவுச்சின்னங்களில் கைலாசநாதர் கோவில் மற்றும் வைகுண்ட பெருமாள் கோவில் ஆகியவை அடங்கும்.
- வரலாற்று ரீதியாக, காஞ்சிபுரம் கல்வியின் மையமாக இருந்தது, மேலும் இது காடிகாஸ்தானம் அல்லது "கற்பிக்கும் இடம்" என்று அறியப்பட்டது. 1 மற்றும் 5 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் இந்த நகரம் சமண மற்றும் பௌத்தத்திற்கான மேம்பட்ட கல்வியின் மத மையமாகவும் இருந்தது.
- காஞ்சிபுரம் ஆரம்பகால சோழர்களின் தலைநகராக இருந்ததாக பரவலாக

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும், இந்திய வரலாற்றாசிரியர் பி.டி. சீனிவாச ஐயங்கார், சங்க காலத்தின் தமிழ் கலாச்சாரம் காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் பரவவில்லை என்று எழுதினார், மேலும் சமஸ்கிருத மூலத்தை மேற்கோள் காட்டினார். அவரது கூற்றுக்கு ஆதரவாக அதன் பெயர்.

- காஞ்சிபுரத்தைப் பற்றிய முந்தைய குறிப்புகள் கிமு 3 மற்றும் 2 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் வாழ்ந்த சமஸ்கிருத இலக்கண அறிஞர் பதஞ்சலியின் புத்தகங்களில் காணப்படுகின்றன. இந்த நகரம் "தெற்கின் பனாரஸ்" என்று கருதப்பட்டது.
- 6 ஆம் நூற்றாண்டில், வடக்கிலிருந்து தொடர்ந்து படையெடுப்புகளால் எச்சரிக்கையாக இருந்த தெற்கு ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பல்லவர்கள் தங்கள் தலைநகரை தெற்கே நகரத்திற்கு மாற்றியபோது காஞ்சிபுரம் முக்கியத்துவம் பெற்றது.
- பல்லவர்கள் அரண்கள், அகலமான அகழிகள், நன்கு அமைக்கப்பட்ட சாலைகள் மற்றும் கலைநயமிக்க கோவில்கள் ஆகியவற்றால் நகரத்தை வலுப்படுத்தினர்.
- பல்லவ மன்னன் I மகேந்திரவர்மனின் ஆட்சியின் போது, சாளுக்கிய மன்னன் இரண்டாம் புலிகேசின் (610-642) காவேரி நதி வரை பல்லவ அரசின் மீது படையெடுத்தான்.
- பல்லவ மன்னன் I மகேந்திரவர்மனின் ஆட்சியின் போது, சாளுக்கிய மன்னன் இரண்டாம் புலிகேசின் (610-642) காவேரி நதி வரை பல்லவ அரசின் மீது படையெடுத்தான்.
- பல்லவர்கள் காஞ்சிபுரத்தை வெற்றிகரமாக பாதுகாத்தனர் மற்றும் நகரத்தை கைப்பற்றும் முயற்சிகளை

பலமுறை முறியடித்தனர். முற்றுகையிடப்பட்ட தனது தலைநகரான வாதாபிக்கு பின்வாங்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்த புலிகேசினுக்கு இரண்டாம் படையெடுப்பு பேரழிவை ஏற்படுத்தியது மற்றும் வாதாபி போரில் முதலாம் மகேந்திரவர்மனின் மகன் (600-630) நரசிம்மவர்மன் I (630-668) என்பவரால் புலிகேசி II கொல்லப்பட்டார். பல்லவர்களின் கீழ், காஞ்சிபுரம் இந்து மற்றும் பௌத்த கல்வியின் மையமாக வளர்ந்தது. மன்னன் இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் நகரின் முக்கியமான இந்துக் கோயில்களான காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயில், வரதராஜப் பெருமாள் கோயில் மற்றும் ஐராவதேஸ்வரர் கோயில் ஆகியவற்றைக் கட்டினார். 640 ஆம் ஆண்டில் காஞ்சிபுரத்திற்குச் சென்ற சீனப் பயணியான யுவான் சுவாங் நகரம் 6 மைல் (9.7 கிமீ) சுற்றளவு கொண்டது என்றும், அதன் மக்கள் தங்கள் வீரம், பக்தி, நீதியின் மீதான அன்பு மற்றும் கற்றலுக்கான வணக்கம் ஆகியவற்றுக்குப் பெயர் பெற்றவர்கள் என்றும் பதிவு செய்தார்.

- இடைக்கால சோழ மன்னன் I ஆதித்யா, பல்லவ ஆட்சியாளர் அபராஜிதவர்மனை (880-897) தோற்கடித்த பின்னர், காஞ்சிபுரம் உட்பட பல்லவ இராச்சியத்தை 890 இல் கைப்பற்றினார். சோழர்களின் கீழ், இந்த நகரம் வடக்கு துணை அரசாட்சியின் தலைமையகமாக இருந்தது.
- கர்ச்சபேஸ்வரர் கோயிலைக் கட்டிய மற்றும் காமாட்சி அம்மன் கோயிலைப் புதுப்பித்த மன்னன் முதலாம் ராஜ ராஜ சோழனின் (985-1014) ஆட்சியின் போது இந்த மாகாணம் "ஜெயம்கொண்ட சோழமண்டலம்" எனப் பெயர் மாற்றப்பட்டது. இவருடைய மகன்

முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் (1012-44) யதோத்காரி பெருமான் கோயிலைக் கட்டினான். திரிலோசன சிவாச்சாரியாரின் சித்தாந்தசாரவளியின் படி, முதலாம் ராஜேந்திர சோழன் வட இந்தியாவிற்கு சோழர் படையெடுப்பு முடித்து திரும்பும் போது சைவர்களின் ஒரு பட்டாளத்தை தன்னுடன் அழைத்து வந்து காஞ்சிபுரத்தில் குடியமர்த்தினான்.

- •• சுமார் 1218 இல், பாண்டிய மன்னன் மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் (1216-1238) சோழ நாட்டின் மீது படையெடுத்து, ஹொய்சாள மன்னன் இரண்டாம் வீர நரசிம்மனின் (1220-1235) தலையீட்டால் காப்பாற்றப்பட்ட இராச்சியத்தில் ஆழமான ஊடுருவலைச் செய்தார். சோழ மன்னன் மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழனின் பக்கம். 1230 ஆம் ஆண்டு வரை காஞ்சிபுரத்தில் சக்திவாய்ந்த ஹொய்சாள காவற்படை இருந்ததை கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, காஞ்சிபுரம் தெலுங்கு சோழர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது, அவரிடமிருந்து ஜடவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் 1258 இல் நகரத்தை கைப்பற்றினார். நகரம் பாண்டியர்களிடம் இருந்தது. 1311 வரை மாலிக் கோபுரின் படையெடுப்பால் ஏற்பட்ட அராஜகத்தைப் பயன்படுத்தி சம்புவராயர் சுதந்திரம் அறிவித்தார். வேணாட்டின் (குயிலான், கேரளா) ரவிவர்மன் குலசேகரன் மற்றும் காகதீய ஆட்சியாளர் இரண்டாம் பிரதாபருத்ரா ஆகியோரின் குறுகிய கால ஆக்கிரமிப்புக்குப் பிறகு,
- வைஷ்ணவ இந்து இறையியலில், காஞ்சிபுரம் ஏழு தீர்த்த (யாத்திரை) தலங்களில் ஒன்றாகும், ஆன்மீக வெளியீட்டிற்கான நகர வீடுகள் வரதராஜ பெருமான் கோயில், ஏகாம்பரேஸ்வரர்

கோயில், காமாட்சி அம்மன் கோயில் மற்றும் குமரகோட்டம் கோயில் ஆகியவை மாநிலத்தின் முக்கிய இந்துக் கோயில்களில் சில. இந்துக் கடவுளான விஷ்ணுவின் 108 புனிதக் கோயில்களில் 14 காஞ்சிபுரத்தில் அமைந்துள்ளன.

- இந்த நகரம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானது, ஆனால் சைவ சமயத்தில் புனித யாத்திரை தலமாகவும் உள்ளது.
- நகரம் கையால் நெய்யப்பட்ட பட்டுப் புடவைகளுக்கு நன்கு அறியப்பட்டதாகும், மேலும் நகரத்தின் பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். காஞ்சியில் கிட்டத்தட்ட 100 க்கும் மேற்பட்ட பெளத்த நிறுவனங்கள் இருந்தன. இதேபோல், சமணர்களும் மத கல்வி நிறுவனங்களை நடத்தி வந்தனர்.

தஞ்சாவூர் (தஞ்சை):

- தஞ்சாவூர், முன்பு தஞ்சை, தென்னிந்திய மாநிலமான தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஒரு நகரம். தஞ்சாவூர் தென்னிந்திய மதம், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை ஆகியவற்றின் முக்கிய மையமாகும்.
- யுனெஸ்கோவின் உலக பாரம்பரிய நினைவுச் சின்னங்களான பெரும் வாழும் சோழர் கோயில்களில் பெரும்பாலானவை தஞ்சாவூர் மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் முதன்மையானது, பிரகதீஸ்வரர் கோவில், நகரின் மையத்தில் அமைந்துள்ளது. தஞ்சாவூர் தஞ்சை ஓவியத்தின் தாயகமாகவும் உள்ளது, இது இப்பகுதிக்கு தனித்துவமான ஓவிய பாணியாகும்.
- சங்க கால (கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு வரை) தமிழ்ப் பதிவுகள் எதிலும் தஞ்சாவூரைப் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை, இருப்பினும் சில அறிஞர்கள் அந்நகரம் இருந்ததாக

நம்புகின்றனர். நகரின் கிழக்கே 15 மைல் (24 கிமீ) தொலைவில் அமைந்துள்ள கோவில் வெண்ணி, சோழ மன்னன் கரிகாலனுக்கும் சேரர் மற்றும் பாண்டியர்களின் கூட்டமைப்புக்கும் இடையே வெண்ணிப் போர் நடந்த இடமாகும்.

- மூன்றாம் நூற்றாண்டில் சோழர்கள் களப்பிரர்களின் படையெடுப்பை எதிர்கொண்டதாகத் தெரிகிறது. இன்றைய தஞ்சாவூரைச் சுற்றியுள்ள பகுதி ஆறாம் நூற்றாண்டில் முத்தரையர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது, அவர்கள் 849 வரை ஆட்சி செய்தனர்.
- சுமார் 850 இல் இடைக்கால சோழ மன்னர் விஜயாலய (841-878) எழுச்சி மூலம் சோழர்கள் மீண்டும் ஒருமுறை முக்கியத்துவம் பெற்றனர்.
- விஜயாலய முத்தரையர் மன்னர் இளங்கோ முத்தரையரிடம் இருந்து தஞ்சாவூரை கைப்பற்றி இந்து தெய்வமான நிகம்பகுதனிக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கோவிலைக் கட்டினார்.
- அவரது மகன் ஆதித்யா I (871-901) நகரத்தின் மீதான கட்டுப்பாட்டை ஒருங்கிணைத்தார்.
- சோழ மன்னன் I பராந்தகனின் (907-950) சமகாலத்தவரான ராஷ்டிரகூட மன்னர் இரண்டாம் கிருஷ்ணா (878-914) தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்றியதாகக் கூறுகிறார், ஆனால் அந்தக் கூற்றை ஆதரிக்க எந்த பதிவுகளும் இல்லை.
- படிப்படியாக, தஞ்சாவூர் சோழப் பேரரசின் மிக முக்கியமான நகரமாக மாறியது மற்றும் சுமார் 1025 இல் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் தோன்றும் வரை அதன் தலைநகராக இருந்தது.
- பதினோராம் நூற்றாண்டின் முதல் தசாப்தத்தில், சோழ மன்னன் முதலாம்

இராஜ ராஜ சோழன் (985-1014) தஞ்சாவூரில் பிரகதீஸ்வரர் கோயிலைக் கட்டினார். தமிழ் கட்டிடக்கலையின் சிறந்த மாதிரிகளில் ஒன்றாக இந்த கோவில் கருதப்படுகிறது.

- 13 ஆம் நூற்றாண்டில் சோழப் பேரரசு வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியபோது, தெற்கிலிருந்து பாண்டியர்கள் படையெடுத்து தஞ்சாவூரை இரண்டு முறை கைப்பற்றினர், முதலில் 1218-19 மற்றும் பின்னர் 1230. இரண்டாவது படையெடுப்பின் போது, சோழ மன்னன் மூன்றாம் ராஜராஜன் (1216-56) நாடுகடத்தப்பட்டு, தஞ்சாவூரை மீட்க ஹொய்சாளர் மன்னர் இரண்டாம் வீர நரசிம்மரின் (1220-35) உதவியை நாடினார்.
- 1279 இல் பாண்டிய மன்னன் முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனால் (1268-1308) சோழ ராஜ்ஜியத்தின் மற்ற பகுதிகளுடன் தஞ்சாவூர் இணைக்கப்பட்டது மற்றும் சோழ மன்னர்கள் பாண்டியர்களின் ஆதிக்கத்தை ஏற்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.
- பாண்டியர்கள் 1279 முதல் 1311 வரை தஞ்சாவூரை ஆண்டனர், அப்போது அவர்களின் இராச்சியம் மாலிக் கஃபூர் (1296-1306) மற்றும் டெல்லி சுல்தானகத்தின் படைகளால் தாக்கப்பட்டு இணைக்கப்பட்டது.
- சுல்தானகம் 1311 முதல் 1335 வரை கைப்பற்றப்பட்ட பகுதிகள் மீது நேரடியாக அதன் அதிகாரத்தை நீட்டித்தது, பின்னர் 1335 முதல் 1378 வரை அரை-சுதந்திர மலபார் சுல்தானகத்தின் மூலம்.

1869 இல் தஞ்சாவூர்:

- 1365 மற்றும் 1371 க்கு இடையில் ஸ்ரீரங்கத்தின் மீதான படையெடுப்பின் போது கம்பண்ண உடையார் தஞ்சாவூர் கைப்பற்றியதாக நம்பப்படுகிறது.

- 1443 தேதியிட்ட தேவ ராயரின் கல்வெட்டு, 1455 தேதியிட்ட திருமாலின் கல்வெட்டு மற்றும் 1532 மற்றும் 1539 தேதியிட்ட அச்சுத தேவாவின் நில மானியங்கள் தஞ்சாவூரில் விஜயநகரத்தின் ஆதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன.
- ஆற்காட்டின் விஜயநகர வைஸ்ராய் செவப்ப நாயக்கர் (1532-80), 1532 இல் (சில ஆதாரங்களின்படி 1549) தன்னை ஒரு சுதந்திர மன்னராக நிலைநிறுத்தி, தஞ்சாவூர் நாயக்கர் அரசை நிறுவினார்.
- அச்சுதப்ப நாயக்கர் (1560-1614), ரகுநாத நாயக்கர் (1600-34) மற்றும் விஜய ராகவ நாயக்கர் (1634-73) ஆகியோர் தஞ்சாவூரை ஆண்ட நாயக்கர் வம்சத்தின் முக்கியமான ஆட்சியாளர்களில் சிலர்.
- தஞ்சாவூர் நாயக்கர்கள் இலக்கியம் மற்றும் கலைகளின் ஆதரவில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.
- 1673 இல் தஞ்சாவூர் மதுரை நாயக்க மன்னர் சொக்கநாத நாயக்கரிடம் (1662-82) வீழ்ந்தபோது வம்சத்தின் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது. சொக்கநாதரின் மகன் விஜய ரகுநாத நாயக்கர் ஒரு போரில் கொல்லப்பட்டார் மற்றும் சொக்கநாதனின் சகோதரர் அழகிரி நாயக்கர் (1673-75) பேரரசின் ஆட்சியாளராக முடிசூட்டப்பட்டார்.
- தஞ்சாவூரை 1674 இல் பீஜாப்பூர் சுல்தானின் மராத்திய நிலப்பிரபுத்துவமும் போன்ஸ்லே வம்சத்தின் சிவாஜியின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரருமான ஏகோஜி I (1675-84) வெற்றிகரமாகக் கைப்பற்றினார். 1855 வரை தஞ்சாவூரை ஆண்ட தஞ்சாவூர் மராட்டிய அரசை ஏகோஜி நிறுவினார்.
- மராட்டியர்கள் 17 ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசி காலாண்டில் மற்றும் 18 ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும் தஞ்சாவூரின் மீது தங்கள் இறையாண்மையைப் பயன்படுத்தினர். மராட்டிய ஆட்சியாளர்கள் கர்நாடக இசையை ஆதரித்தனர். 1787 ஆம் ஆண்டில்,

தஞ்சாவூரின் ஆட்சியாளரான அமர் சிங், அவரது மருமகன் இரண்டாம் சரபோஜி (1787-93) மைனர் ராஜாவை பதவி நீக்கம் செய்து அரியணையைக் கைப்பற்றினார். சரபோஜி II ஆங்கிலேயர்களின் உதவியுடன் 1799 இல் மீட்டெடுக்கப்பட்டார், அவர் ராஜ்யத்தின் நிர்வாகத்தை கைவிட தூண்டினார் மற்றும் தஞ்சாவூர் கோட்டை மற்றும் சுற்றியுள்ள பகுதிகளின் பொறுப்பாளராக அவரை விட்டுவிட்டார்.

- தஞ்சாவூர் மராட்டியத்தின் கடைசி ஆட்சியாளரான இரண்டாம் சிவாஜி (1832-55) முறையான ஆண் வாரிசு இல்லாமல் இறந்தபோது, 1855 ஆம் ஆண்டில், 1855 ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவுடன் இராச்சியம் உள்வாங்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் பதிவுகளில் இந்நகரை தஞ்சை என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.
- அது இணைக்கப்பட்ட ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஆங்கிலேயர்கள் நாகை (இன்றைய நாகப்பட்டினம்) தஞ்சாவூரை மாவட்ட நிர்வாகத்தின் இடமாக மாற்றினர். ஆங்கிலேயர்களின் கீழ், தஞ்சாவூர் ஒரு முக்கியமான பிராந்திய மையமாக உருவெடுத்தது. 1871 ஆம் ஆண்டு இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 52,171 மக்கள் தொகை பதிவு செய்யப்பட்டு, தஞ்சாவூரை சென்னை மாகாணத்தில் மூன்றாவது பெரிய நகரமாக மாற்றியது. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, தஞ்சாவூர் மாவட்டத் தலைமையகமாகத் தொடர்ந்தது.
- இந்த கோவில் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் களஞ்சியமாகும். விமானம் 85 அடி உயரம் கொண்டது. முன் மண்டபமே குதிரைகள் இழுக்கும் பெரிய தேர் வடிவில் உள்ளது. கோயிலில் சில நேர்த்தியான கல் சிற்பங்கள் உள்ளன.
- பிரதான தெய்வத்தின் துணைவியான பெரிய நாயகி அம்மன் கோயில் ஐராவதேஸ்வரர் கோயிலுக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது.

முதலில் ஐராவத விங்கத்தை வழிபட்டதால், அந்த விங்கத்திற்கு ஐராவதேஸ்வரா என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. இக்கோயிலில் உள்ள அம்மன் தேவ நாயகி என்று அழைக்கப்படுகிறார். கோயிலின் சிற்பப் பகுதியின் எஞ்சிய பகுதிகள் தரை மட்டத்திலிருந்து சுமார் ஒரு அடி தூரத்தில் உள்ள வெளிப் பிரகாரத்தின் (வெளி முற்றத்தின்) உள் சுவரில் உள்ளது. 'நவீன சர்க்கலில் காணப்படும் ஜிம்னாஸ்டிக் சாதனைகளின் வெவ்வேறு போஸ்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன, பெண்கள் தங்கள் தலையை மையத்தில் வைத்துக்கொண்டும், கால்களை ஒரு வட்டத்தின் சுற்றளவை உருவாக்கும் வகையில் திறமையான முறையில் பின்னிப்பிணைத்திருப்பதும் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஜிம்னாஸ்டிக்

நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் நடன போஸ்கள் மூலம் கிராம மக்களை மகிழ்விக்கும் இன்றைய ஜிப்சி பழங்குடியினரின் சித்தரிப்பாக இது இருக்கலாம். இத்தகைய ஜிப்சிகள் இன்றும் நாட்டின் உள் கிராமங்களுக்குச் சென்று வருவதைக் காணலாம். ஆண் மற்றும் பெண் இருபாலரும் காட்டும் உடல் ரீதியான சாதனைகளின் பல பாணிகள் கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

- யானை தேர் இழுப்பதால் பிரதான மண்டபம் ராஜா கம்பீரா என்று அழைக்கப்படுகிறது. சக்கரங்கள் பின்னர் ASI மூலம் மீண்டும் வைக்கப்பட்டன. கூரையில் திறந்த தாமரைக்குள் சிவன் மற்றும் பார்வதியின் அழகிய செதுக்கப்பட்டுள்ளது. பரதநாட்டியத்தின் அனைத்து நடனக் காட்சிகளும் கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் சோடச உபசாரங்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். கிராமத்துப் பெண்கள் மற்றொரு பெண்ணின் பிரசவத்திற்கு உதவுவதைக் காட்டும் ஒரு சிற்பம், இரண்டு பெண்களின் தோள்களில் இரண்டு கைகளையும் வைத்திருக்கிறது,

- அவர்கள் பிரசவத்திற்கு உதவும் பெண்ணின் கைகளையும் வயிற்றையும் அழுத்துகிறார்கள். 'இவை மிகவும் திறமையான மற்றும் சிறந்த பாணியிலான கலைப் படைப்புகள். இது கடந்த கால சமூக நிலைமைகளை ஒரு பார்வை கொடுக்கலாம். கைலாசத்தை சுமந்து செல்லும் இராவணனின் கல் உருவம் வேலைத்திறனுக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. புத்தர், பிசுடனா, சரஸ்வதியின் வெண்ணை இல்லாத சிற்பங்கள் மற்றும் அர்த்தநாரீஸ்வரர், பிரம்மா மற்றும் சூரியனின் சிற்பம் ஆகியவற்றை ஒருவர் காணலாம்.

கங்கைகொண்ட சோழபுரம்:

- சுமார் 250 ஆண்டுகள் சோழர் குலம் தென்னிந்தியாவின் பெரும் பகுதியை ஆண்டது. அக்காலத்தில், சோழ வம்சம் அதன் உச்சத்தில் இருந்தது மற்றும் வடக்கு பிரதேசத்தின் பல பகுதிகளை வென்றது. அவர்களுடைய போர் நடவடிக்கைகளின் விளைவாக கொள்ளையடிக்கப்பட்ட செல்வம் நிரம்பி வழிந்தது. ஒரு பயணத்தின் போது, ராஜேந்திர சோழன் ஒரு தங்கக் குடத்தில் கங்கை நீரைக் கொண்டு வந்து 'பொன்னேரி அல்லது சோழகங்கை' என்ற நீர்த்தேக்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்தான். இதன் விளைவாக, ராஜேந்திரனுக்கு 'கங்கைகொண்டான்' (கங்கையைக் கொண்டுவந்தவர்) என்று பெயரிடப்பட்டது. கங்கைகொண்ட சோழபுரம் கோயில் சிற்பக்கலை மேதைகளின் படைப்பு. தஞ்சையில் பிரசித்தி பெற்ற பிரகதீஸ்வரர் கோயிலுக்கு அடுத்ததாக சுழல் கோயில் அமைந்துள்ளது. பிரகதீஸ்வரர் கோயிலைப் போல 'உயிரை விடப் பெரிய' கோயிலை அமைக்க மன்னர் விரும்பினார்.
- தஞ்சாவூரில் (தஞ்சை) அமைந்துள்ள கங்கைகொண்டசோழபுரம், 11ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ராஜராஜ சோழனின் மகனும், வாரிசுமான ராஜேந்திர

சோழனால் கட்டப்பட்டது. கி. பி. 1025 இல் மன்னர் ராஜேந்திரன் இந்தியாவின் வடக்குப் பகுதியிலிருந்து வெற்றியுடன் திரும்பியபோது, கங்கை கொண்ட சோழச்சரம்

கட்டுமானத்தை தொடங்கினார் கட்டுமானம் ஒரு பெரிய பகுதியில் ஒரு கோட்டை போன்ற சுவர்களுடன் உள்ளது. இந்தியாவின் தென் பகுதியில் மிகப்பெரிய சிவலிங்கத்தைக் கொண்டதால் இந்த கோயில் புகழ்பெற்றது.

- கங்கைகொண்டசோழீஸ்வரர் மற்றும் அவரது வெற்றியின் நினைவாக ஒரு ஏரி சோழ கங்கை. கங்கைக் கரையில் சோழனின் புலிக்கொடியை ஏற்றிய தமிழர்களின் வீரத்தின் உயிரோட்டமான உருவங்களாக அந்த இடம், கோயில், ஏரி (சோழ கங்கை) ஆகியவை விளங்குகின்றன. தஞ்சாவூரிலிருந்து தனது தலைநகரை புதிதாக கட்டப்பட்ட இந்த நகரத்திற்கு மாற்றினார். இவனது காலம் முதல் கி.பி.1279 இல் சோழர் குடும்ப ஆட்சி முடியும் வரை 256 ஆண்டுகள் சோழப் பேரரசின் தலைநகராக இந்த நகரம் விளங்கியது. இந்த இடத்தில் அவர் கட்டிய பிரமாண்டமான கல் கோயில் நடுச் சோழர் கால அழகிய சிற்பங்களின் வளமான களஞ்சியமாகும். ஓட்டக்கூத்தரின் மூவர் உலா (மூவர் செயல்முறை) மற்றும் ஜெயங்கொண்டாரின் கலிங்கத்துப்பரணி ஆகிய இலக்கியங்களில் இந்த நகரம் பாராட்டப்படுகிறது.
- சிவபெருமானின் நான்கு மீட்டர் உயரமுள்ள லிங்கத்தை கருவறை அரவணைக்கிறது. அரச குடும்பத்திற்கு தனி வழிபாட்டுப் பகுதியை வழங்குவதற்காக, கருவறை இரண்டு சுவர்களால் சூழப்பட்டுள்ளது. கருவறையின் அழகிய நுழைவாயில் சரஸ்வதி தேவியின் அழகிய உருவத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. சாளுக்கியர்களின் தாக்கமும் இதில் இருந்து பிரதிபலிக்கிறது
- 'சூரியபிதா' (சூரிய வழிபாடு) மற்றும் 'நவகிரகங்கள்' (ஒன்பது கிரகங்கள்) ஆகிய

உருவங்கள். கோயில் சுவரின் நீளம் தோராயமாக 600 அடி மற்றும் அகலம் 450 அடி ஆகும். மொத்த சுவர்களும் கற்களால் ஆனவை.

- சோழர்களின் நுணுக்கமான கணக்குகள் செப்புத் தகடுகளிலும் கோயில் சுவர்களிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. முடிசூட்டப்பட்ட தலைகளின் விருப்பமான இடம், வினோதமான அமைப்பு முடிக்க தோராயமாக ஒன்பது ஆண்டுகள் எடுத்துக் கொண்டது. கங்கைகொண்டசோழபுரம் பல முறை சூறையாடப்பட்டிருந்தாலும், கட்டடக்கலை மற்றும் சிற்பக்கலை செல்வம் அப்படியே இருந்தது. ஒரு போர் மன்னனின் சாதனைகளை போற்றும் வகையில் இந்த ஆலயம் எழுப்பப்பட்டது. கங்கைகொண்டசோழபுரம் கட்டிடக் கலைஞர்களுக்கும் கைவினைஞர்களுக்கும் செலுத்தும் மரியாதையாகும்.

கட்டடக்கலை:

- இந்த கோயிலின் சூப்பர் கட்டிடக்கலை, 185 அடி உயரம் வரை நீண்டிருக்கும் 9 மாடி விமானத்தைக் கொண்டுள்ளது. கிழக்கு திசையை நோக்கி, கங்கை கொண்ட சோழபுரம் நம்பமுடியாத சிற்பங்களையும் சிற்பங்களையும் தழுவிக் கொண்டுள்ளது. உயரம் 54.86 மீ, கோயில் அமைப்பு பிரகதீஸ்வரர் கோயிலின் பாணியைப் பின்பற்றுகிறது. இக்கோயில் முழுவதும் சோழர் பாணியிலான கலைநயத்துடன் கூடிய வளமான மற்றும் நுணுக்கமான சிற்பங்களால் செழிப்பாக உள்ளது. ஒரு சிறிய வடக்கு பாணியை உள்ளடக்கியதாக அறியப்படும் இந்த அமைப்பு விமானங்களில் சிக்கலான சிற்பங்களை உள்ளடக்கியது.
- சோழர்களின் எளிய பாணியைப் பொருட்படுத்தாமல் கடினமான கிரானைட் கற்களில் சிக்கலான செதுக்கு வேலைப்பாடுகளை சித்தரிக்கும் கட்டிடக் கலை. மனதை மயக்கும் சிற்பங்கள்

கங்கைகொண்டசோழபுரத்தின் சுவர்கள் மற்றும் கூரைகளை அலங்கரிக்கின்றன. சிற்பிகளின் படைப்புத்திறன் நடனமாடும் நடராஜர் மற்றும் அமைதியான சரஸ்வதி உருவங்களில் பிரதிபலிக்கிறது. ஆனால், இங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ள சிற்பங்கள் சோழர்களின் வேறு எந்த ஆலயங்களிலும் காணப்படுவது போன்று கலைநயமிக்கவை. மிகவும் சுவாரஸ்யமானவை சிவன்-பார்வதி, அர்த்த நாதீஸ்வரர் (சிவபெருமானின் ஆண்-பெண் வெளிப்பாடு) மற்றும் விநாயகர். பிரம்மாண்டமான சன்னதி சோழர் காலத்தின் பல குறிப்பிடத்தக்க வெண்கலங்களையும் குறிக்கிறது.

- இக்கோயில் முதலாம் ராஜேந்திரன் காலத்திலிருந்து கல்லில் செதுக்கப்பட்ட சோழர்களின் வாழும் வரலாறும், சோழர் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் அழகிய காட்சியகமும் ஆகும். ஆந்திரா, கர்நாடகா மற்றும் வங்காளத்தில் இருந்து போர் கோப்பைகளாக கொண்டு வரப்பட்ட பல சிற்பங்களும் கோவிலிலும் அருகிலுள்ள கிராமங்களிலும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. சண்டேசுர அனுக்ரஹ மூர்த்தியும் சரஸ்வதியும் இக்கோயிலின் மிக அழகான சிற்பங்கள்.
- இந்த கோயில் சோழர் கோயில்களின் அழகிலும், உயிரோட்டமான சிற்பங்களிலும் சிறப்பு பெற்றதாக கூறப்படுகிறது.

□ **சித்தன்னவாசல்:**

- சித்தனவாசல் என்பது மலையின் மத்திய பகுதியின் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஒரு பாறை வெட்டப்பட்ட குகை ஆகும்.
- இந்த மலை சுமார் 70 மீட்டர் (230 அடி) உயரம் கொண்டது, மேலும் சில தொல்பொருள் நினைவுச்சின்னங்களைக் கொண்ட சுற்றியுள்ள சமவெளிக்கு மேலே அமைந்துள்ளது. ஏழடிப்பட்டம் என்று அழைக்கப்படும் சமண இயற்கை குகைகள் மலையடிவாரத்திலிருந்து அணுகப்படுகின்றன. சில 100 படிகள் ஏறி குகையை அணுகலாம்.

- சித்தன்வாசல் குகையின் கட்டிடக்கலை அம்சங்களில் அதன் சுற்றுவட்டாரத்தில் காணப்படும் ஓவியம் மற்றும் சிற்பங்கள் அடங்கும்.
- சித்தனவாசல் கிராமம் கி.மு. 1 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு வரை சமண மதம் இங்கு தழைத்தோங்கியது, சமண சமயத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்கு மாறுவதற்கு முன்பு பல்லவ மன்னர் முதலாம் மகேந்திரவர்மன் (கி. பி. 580-630) இந்தக் குகையைக் கட்டினார். இருப்பினும், ஒரு கல்வெட்டு பாண்டிய மன்னன் மாறன் சேந்தன் (கி. பி. 654-670) அல்லது அரிகேசரி மாறவர்மன்
- மலை உச்சியில் உள்ள சமணப் படுக்கைகள் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை இருந்த சமணக் கால புனித யாத்திரை மையத்திற்குக் காரணமாகக் கூறப்படுகிறது. இருப்பினும், நினைவுச்சின்னங்கள் அமைந்துள்ள புதுக்கோட்டை பிராந்தியத்தில், மிகப் பழைய காலத்திலிருந்தே பெருங்கற்கால புதைகுழிகளின் பல தொல்பொருள் கண்டுபிடிப்புகள் உள்ளன.
- அழகிய தாமரை குளம், தாமரை மலர்கள், மக்கள் குளத்தில் இருந்து தாமரைகளை சேகரித்தல், இரண்டு நடன உருவங்கள், லில்லிகள், மீன்கள், வாத்துகள், எருமைகள் மற்றும் யானைகள் ஆகியவற்றை இந்த ஓவியம் சித்தரிக்கிறது. அத்துடன், 9, 10 ஆம் நூற்றாண்டு கல்வெட்டுகளும் காணப்படுகின்றன. அர்த்தமண்டபத்தின் மேற்கூரை 7 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சுவரோவியங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது.
- குகைக்கோயிலில் எளிய தூண்களும் சமண தீர்த்தங்கரர்களின் சிற்பங்களும் உள்ளன. இருப்பினும், கடந்த ஐந்து அல்லது ஆறு தசாப்தங்களில் போதுமான பாதுகாப்பு மற்றும் பராமரிப்பு காரணமாக முழுமையாக மூடப்பட்டிருந்த பெரும்பாலான

சுவரோவியங்கள் கடுமையாக சிதைக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஓவியங்கள் ஜெயின் சமவாசரணத்தின் கருப்பொருளுடன் உள்ளன, மிகவும் கவர்ச்சிகரமான சொர்க்க மண்டபம் (நிர்வாணத்தை அடைவது என்று பொருள்), மற்றும் காதிகா பூமி.

- 7 ஆம் நூற்றாண்டின் போது நாட்டின் பிற பாறை-வெட்டப்பட்ட குகைக் கோயில்களில் பின்பற்றப்பட்டதைப் போலவே மேற்கு நோக்கிய குகையின் அமைப்பு உள்ளது. முதலில் கட்டப்பட்டது போல், இது கர்ப-கிரகம் (கருவறை) மற்றும் அர்த்தமண்டபம் (அரை மண்டபம்) ஆகியவற்றை மட்டுமே கொண்டிருந்தது.
- இருப்பினும், முக-மண்டபம் (முன் மண்டபம்) பாண்டிய ஆட்சியின் போது கட்டப்பட்ட ஒரு கூடுதல் ஆகும். பின்னர், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் போது குகையின் முன் ஒரு முகப்புடன் ஒரு தூண் கொண்ட வராண்டா சேர்க்கப்பட்டது.
- குடிமியான்மலையில் உள்ள மண்டபங்களின் இடிபாடுகளிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட இரண்டு தூண்கள் மற்றும் இரண்டு தூண்கள் மற்றும் அறுகோண முகப்புக்கு ஒரு சதுர அடித்தள நுழைவாயில் ஆகியவை உள்ளன.

சமூக, பொருளாதார மற்றும் சமயக் கட்டுப்பாடுகள்:

தமிழ்நாட்டில் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் தாக்கம்:

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் தமிழர்களின் வாழ்க்கை:

தமிழகத்தில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி தமிழ்ச் சமூகத்தின் சமூக, பண்பாட்டு, பொருளாதார அமைப்பில் பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இந்தியாவில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு இணங்க, பல இந்தியக் குடிமக்கள், சமூக அந்தஸ்தைப் பொருட்படுத்தாமல், ஆங்கில மொழியைக் கற்கத் தொடங்கினர். மேலும், தங்கள் உடை, உணவு பழக்க வழக்கங்களையும்

மாற்றிக் கொண்டனர். பிரிட்டிஷாரின் செல்வாக்கு காரணமாக இந்தியாவுக்கு அப்பால் மக்கள் வெளியுலகிற்கு வெளிப்பட்டதாக ஒருவர் கூறலாம். ஆங்கிலேயர் ஆட்சி சமூகத்தில், குறிப்பாக தமிழகத்தில், அறியக்கூடிய பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. இது தமிழ்நாட்டின் சமூக அமைப்பில் பல சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்தியது. இன்றும் இந்திய உணர்விலும் பண்பாட்டிலும் உள்வாங்கப்பட்ட பல பிரிட்டிஷ் மரபுகளை நாம் பின்பற்றுகிறோம். வளர்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்தின் ஒரு பகுதியாக பல பழக்கங்கள் மற்றும் நன்னடத்தைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக கருதப்படுகிறது. ஆங்கிலேயர்கள் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதற்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் பொறுப்பாளிகள்:

- தொடர்புகள்
- இலக்கியம்
- அச்சிட்டு வெளியிடும் தொழில் நுட்பம்
- செய்தித்தாள்கள்
- ரயில் மற்றும் விரைவான பயணம்
- கல்வி என்பது வளர்ச்சிக்கான ஒரு கூறு
- அறிவின்மையையும் பகுப்பாய்வு சிந்தனையின் வளர்ச்சியையும் அழிப்பது
- கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கண்டுபிடிப்புகள்
- விவசாயத்தில் மாற்றப்பட்ட முறைகள், சிறு தொழில்கள், மற்றும் வர்த்தகம்
- ரசனைகள், ஃபேஷன்கள் போன்ற துறைகளில் மாற்றங்கள் வெளிப்பட்டன
- உணவு, உடை பழக்கத்தில் மாற்றம்
- மேற்கத்திய கலாச்சாரத்தின் அடிப்படையில் பண்பாட்டு வளர்ச்சி
- இந்தியாவின் நுண்ணறிவு மற்றும் அவர்களின் திறமைகளை வெளிப்படுத்துவது

சமூக நிலைமைகள்:

சிறிய இந்தியா மற்றும் சிறிய தமிழ்நாடு என்ற உணர்வு ஆவியாகத் தொடங்கியது, மக்கள் இந்தியாவை ஒரு பெரிய மற்றும் பரந்த தேசமாக பல்வேறு கலாச்சாரம் மற்றும் சின்னமான பாரம்பரியம் கொண்ட பெரிய படத்தை பார்க்க ஆரம்பித்தவுடன்.

- பல இந்தியர்கள் இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, அமெரிக்கா மற்றும் பிற நாடுகளுக்கு பயிற்சிக்காக வெளிநாடு சென்றனர், இது அவர்களின் சிந்தனையை மேலும் மேம்படுத்த வழிவகுத்தது.
- குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்கள் மதத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை கிறிஸ்தவம் உருவாக்குவதற்கு வலுவான காரணங்கள் உள்ளன.
- கிறித்துவம் இந்து மதத்திற்கு எதிராக தங்கள் மதத்திற்குள் சாதி வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை.
- சாதி அமைப்பு மற்றும் தீண்டாமை அகற்றப்பட்டதன் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட தமிழ்ப் பகுதிகள் மற்றவர்களுடன் சமமாக உணரப்பட்டது
- ஆங்கிலேயர்களால் எளிதாகக் காட்டப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களின் முறைமைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களுக்கு ஏற்ப தமிழ் கிறிஸ்தவர்கள் தங்களை மாற்றிக் கொண்டனர்.
- அனைத்து சிறிய நகரங்கள் மற்றும் பெரிய நகரங்களில் மருத்துவமனைகள், பள்ளிகள் மற்றும் தேவாலயங்களை நிறுவ மிஷனரிகள் கடுமையாக உழைத்தனர்.
- கிறிஸ்தவ பாதிரியார்கள் அனைத்து கிறிஸ்தவர்களையும் ஒரே மாதிரியாக நடத்தினார்கள் மற்றும் அவர்களின் சேவை செய்யும் குணத்தின் மூலம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் இதயங்களை வென்றனர்.
- தமிழர்கள் தங்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களை எளிதில் புரிந்துகொள்ள ஆங்கில வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். தவிர, பல தமிழ் வார்த்தைகள் ஆங்கிலத்திற்கு இணையான வார்த்தைகளால் மாற்றப்பட்டன.

பொருளாதார நிலைமைகள்:

- ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் போது தமிழ்நாடு பொருளாதாரத்தில் பல ஏற்ற தாழ்வுகளை சந்தித்தது. இந்தியாவில் பஞ்சம், முதல்

உலகப் போர், பெரும் மனச்சோர்வு, இரண்டாம் உலகப் போர் மற்றும் சுதந்திரப் போராட்டம் போன்ற நிகழ்வுகளால் இத்தகைய உறுதியற்ற தன்மை ஏற்பட்டது.

- இவை அனைத்தும் தமிழ்நாட்டின் பொருளாதாரம் நிற்கும் அடித்தளமாக அமைந்தன. தமிழ்நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் அடித்தளம், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திலும் உற்பத்தி சக்தியாக இருந்த விவசாயம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.
- இருப்பினும், அடக்குமுறையாக இருந்த நில வருவாய் முறையால் அதன் பலம் ஓரளவு வடிகட்டப்பட்டது.
- கூடுதலாக, பிரிட்டிஷ் பேரரசு, அவர்களின் சுயநல நோக்கங்களால், நீர்ப்பாசன வசதிகளை மேம்படுத்துவதில் சிறிதும் கவனம் செலுத்தவில்லை.
- இருப்பினும், 19 ஆம் நூற்றாண்டில், ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் ஆட்சியைப் பற்றி பாதுகாப்பாக உணர்ந்ததால், விவசாயத்தை, குறிப்பாக நீர்ப்பாசன முறையை ஊக்குவிக்கத் தொடங்கியதால், ஒரு புதிய அணுகுமுறையைக் கண்டது.
- முன்ரோவின் நிர்வாகத்தின் போது (1920-1927), இரயத்துவாரி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, இது குத்தகை முறைக்கு வழிவகுத்தது. மெட்ராஸ் மாகாணம் இத்தகைய அமைப்புகளின் அறிமுகம், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் விவசாய விளைச்சலை மேம்படுத்துவதற்காக நீர்ப்பாசனத்தில் கவனம் செலுத்த வழிவகுத்தது.
- இது பயிர்ச்செய்கை முறையில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தது, ஆனால் கிராமப்புற கடன்சுமை, பின்தங்கிய சாகுபடி முறைகள், போதிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் ஆகியவற்றுக்கு வழிவகுத்தது, இதன் விளைவாக மெட்ராஸ் மாகாணம் கிராமப்புற மக்களிடையே வறுமை ஏற்பட்டது.

- எவ்வாறாயினும், நேர்மறையான முடிவுகள் எதிர்மறையானவற்றைத் தடுக்கின்றன, ஏனெனில் பயிர் விளைச்சல் 4% முதல் 12% வரை அதிகரித்தது, விவசாயிகளை ஊக்கப்படுத்தியது, இது அவர்களுக்கு அரசாங்கம் மேலும் உதவியது.
- தொழில்கள் என்று வரும்போது, ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவின் செல்வத்தை வடிகட்டுவதில் மட்டுமே ஆர்வம் காட்டினர். எனவே, அவர்கள் எந்தத் தொழில்துறையின் வளர்ச்சியிலும் நேரத்தைச் செலவிடவில்லை, இந்தியாவை அதன் மூலப்பொருட்களுக்காக மட்டுமே பயன்படுத்தினார்கள்.
- 1830 ஆம் ஆண்டு வரை ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் சில சிறிய அளவிலான தொழில்களை நிறுவத் தொடங்கினர், ஆனால் அது பெரும்பாலும் தோல்வியைச் சந்தித்தது.
- பிரிட்டிஷாரின் பன்முகத்தன்மை மற்றும் பொதுவான அணுகுமுறையின் பற்றாக்குறை பெரிய வெற்றியைத் தரவில்லை.

திராவிட இயக்கம்

- திராவிட இயக்கம் என்பது 1916 நவம்பர் 20 அன்று சென்னை விக்டோரியா மெமோரியல் ஹாலில் டி.எம்.நாயர் மற்றும் பி.தியாகராய செட்டி ஆகியோரால் நீதிக்கட்சி உருவான சிறு நிகழ்வோடு தொடங்கப்பட்ட மாபெரும் இயக்கமாகும்.

பிராமணர் மற்றும் பிராமணர் அல்லாதோர் பிரிவு:

- 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் பிராமணர்களுக்கும் பிராமணரல்லாதவர்களுக்கும் இடையே வகுப்புவாதப் பிளவு மெட்ராஸ் மாகாணத்தில் பரவலாக இருந்தது, முக்கியமாக சாதிய தப்பெண்ணங்கள் மற்றும் அரசு மற்றும் பிற பொது வேலைகளில் சமமற்ற அளவு பிராமண பிரதிநிதித்துவம் காரணமாக. மதரால் மாகாணத்தில் பிராமணர் அல்லாதவர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த ஒரு அமைப்பை நிறுவுவதற்கான பல முயற்சிகளின்

உச்சக்கட்டத்தை நீதிக்கட்சியின் அடித்தளம் குறித்தது.

- மெட்ராஸ் மாகாணத்தில் உள்ள பிராமணர்கள் இந்தியாவின் சமூகப் படிநிலையில் உயர் பதவியை அனுபவித்தனர். 1850 களில், மக்கள் தொகையில் 3.2% மட்டுமே உள்ள தெலுங்கு மற்றும் தமிழ் பிராமணர்கள், இந்திய ஆண்களுக்குத் திறந்திருக்கும் பெரும்பாலான வேலைகளை, தங்கள் சொந்த சாதியைச் சேர்ந்த ஆண்களைக் கொண்டு நிரப்புவதன் மூலம் தங்கள் அரசியல் அதிகாரத்தை அதிகரிக்கத் தொடங்கினர்.
- அவர்கள் 19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நிர்வாக சேவைகள் மற்றும் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட நகர்ப்புற தொழில்களில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர்.
- பிராமணர்களிடையே இருந்த உயர் கல்வியறிவு மற்றும் ஆங்கில மொழி புலமை ஆகியவை இந்த உயர்வுக்கு கருவியாக இருந்தன. பிராமணர்களுக்கும் பிராமணர் அல்லாதவர்களுக்கும் இடையிலான அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதாரப் பிளவு 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தெளிவாகத் தெரிந்தது.
- இந்துக்கள், முஸ்லீம்கள், இந்திய கிறிஸ்தவர்கள், ஐரோப்பியர்கள் மற்றும் யூரேசியர்கள் மத்தியில் சாதிக் குழுக்கள் பிராமணர் மற்றும் பிராமணர் அல்லாதவர்களைக் கொண்டிருந்தாலும், பிராமணர்களின் சிறுபான்மை மக்கள் வேலைவாய்ப்பில் பெரும்பான்மையை அனுபவித்தனர். இயல்பாகவே, பிராமணர்கள் மாவட்ட முன்சிஃப் நீதிமன்றங்களில் துணை ஆட்சியர் மற்றும் துணை நீதிபதிகள் போன்ற முக்கிய அரசுப் பதவிகளை வகித்தனர். நீதிக்கட்சி அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததும் இது ஒரு முரண்பாடாகவே இருந்தது. அரசியல் முக்கியத்துவம் மற்றும் அதிகாரம் உள்ள பிற துறைகளில் பிராமணர்களின் ஆதிக்கம்:

- 1910-20ல், ஒன்பது உத்தியோகபூர்வ உறுப்பினர்களில் எட்டு பேர் (மெட்ராஸ் கவர்னரால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள்) மெட்ராஸ் லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சிலில் பிராமணர்கள்.
- மாவட்ட வாரியங்கள் மற்றும் நகராட்சிகளில் இருந்து சபையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களிடமும் இதேபோன்ற முறை காணப்பட்டது.
- இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் பிராந்திய கிளை பிராமணர்களின் ஆதிக்கத்திலும் இருந்தது.
- 11 முக்கிய செய்தித்தாள்கள் மற்றும் சஞ்சிகைகள் ஜனாதிபதி பதவியில் காணப்பட்டன. அதில், நான்கு (தி இந்து, இந்தியன் ரிவ்யூ, சுதேசமித்திரன் மற்றும் ஆந்திரா பத்திரிகா) பிராமணர்களால் வெளியிடப்பட்டது, அன்னி பெசன்ட் நடத்தும் நியூ இந்தியா பிராமணர்களுக்கு அனுதாபம் கொண்டிருந்தது.

பிராமணர் அல்லாத அமைப்புகள்:

- 1909 ஆம் ஆண்டில், பி. சுப்ரமணியம் மற்றும் எம். புருஷோத்தம் நாயுடு ஆகிய இரண்டு வழக்கறிஞர்கள், 'மெட்ராஸ் பிராமணரல்லாத சபை' என்ற பெயரில் ஒரு அமைப்பை நிறுவி, 1909 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்திற்கு முன் ஆயிரம் பிராமணரல்லாத உறுப்பினர்களைச் சேர்க்கும் திட்டத்தை அறிவித்தனர்.
- அவர்கள் பிராமணரல்லாத மக்களிடமிருந்து எந்தப் பதிலையும் பெறவில்லை. 1912 இல், சரவணப் பிள்ளை, ஜி. வீராசாமி நாயுடு, துரைசாமி நாயுடு, மற்றும் எஸ். நாராயணசுவாமி நாயுடு போன்ற அதிகாரத்துவத்தின் பிராமணரல்லாத அதிருப்தி உறுப்பினர்கள் சி. நடேச முதலியாரைச் செயலாளராகக் கொண்டு 'மெட்ராஸ் யுனைடெட் லீக்கை' நிறுவினர்.
- லீக் சமூக நடவடிக்கைகளில் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டது மற்றும் சமகால அரசியலில் இருந்து தன்னை விலக்கிக்

கொண்டது. அக்டோபர் 1, 1912 அன்று, லீக் மறுசீரமைக்கப்பட்டு, 'மெட்ராஸ் திராவிடர் சங்கம்' என மறுபெயரிடப்பட்டது. சங்கம் சென்னை நகரில் பல கிளைகளைத் திறந்தது. பிராமணர் அல்லாத மாணவர்களுக்கான விடுதியை நிறுவியதே இதன் முக்கிய சாதனையாகும். பிராமணர் அல்லாத பட்டதாரிகளுக்கு ஆண்டுதோறும் 'அட்-ஹோம்' நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்து அவர்களின் கோரிக்கைகளை முன்வைக்கும் புத்தகங்களை வெளியிட்டது.

பிராமணர் அல்லாதவர்களை மேம்படுத்துவதில் பிரிட்டிஷ் அரசின் பங்கு:

- பிராமணர் அல்லாத இயக்கத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியில் பிரிட்டிஷாரின் செல்வாக்கின் அளவு குறித்து வரலாற்றாசிரியர்கள் வேறுபடுகின்றனர். இங்கிலாந்தின் பங்களிப்பு இருந்த போதிலும், தென்னிந்தியாவில் திராவிட இயக்கத்திற்கு அதிக செல்வாக்கு இருந்ததாக கேதலீன் கவ்வாதிடுகிறார். யூஜின் எஃப். இர்ஸ்சிக் (1969) பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் பிராமணரல்லாதவர்களின் வளர்ச்சியைத் தூண்டிவிட முயன்றனர் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார், ஆனால் அது அந்தக் கொள்கையின் ஒரு உற்பத்தி என்று மட்டும் வகைப்படுத்தவில்லை. டேவிட்.
- A. வாஷ்புருக் (2008) இர்ஷிக் உடன் உடன்படவில்லை. பிராமணரல்லாதவர் என்பது ஒரு காலத்தில் தேசவிரோதத்துடன் ஒத்திருந்தது--இது நிச்சயமாக அதன் தோற்றத்தை அரசாங்கக் கொள்கையின் விளைவு என்று குறிக்கிறது. என்றார். வாஷ்புருக்கின் சித்தரிப்பு பி. ராஜாராமன் (1988) என்பவரால் எதிர்க்கப்பட்டுள்ளது. பிராமணர்களுக்கும் பிராமணர் அல்லாதவர்களுக்கும் இடையே நீண்ட காலமாக இருந்த சமூக பிளவு காரணமாக இந்த இயக்கம் தவிர்க்க முடியாத ஒரு விளைவு என்று அவர் வாதிடுகிறார்.

- பிராமணரல்லாதார் இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் ஆங்கிலேயரின் பங்கு மற்ற வரலாற்றாசிரியர்களால் பரந்த அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும். பிராமணரல்லாத தலைவர்கள் 1916 ஆம் ஆண்டின் தேர்தல் அறிக்கையில் பயன்படுத்திய புள்ளிவிவரங்கள் மூத்த இந்திய குடிமைப் பணி அதிகாரிகளால் பொது சேவைகள் ஆணையத்திற்கு சமர்ப்பிப்பதற்காக தயாரிக்கப்பட்டன.
- 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மயிலாப்பூர் பிராமண பிரிவு முக்கியத்துவம் பெற்றது. இங்கிலாந்து, அதன் பயன்பாட்டை ஒப்புக் கொண்டாலும், பல அரசு பதவிகளுக்கு பிராமணர் அல்லாதவர்களை ஆதரித்தது.
- பல அரசு பதவிகளில் பிராமணர் அல்லாதவர்களை நியமித்து மயிலாப்பூர் பிராமணர்களை பலவீனப்படுத்த முயன்றனர். அம்ப்தில் பிரபு மயிலாப்பூர் பிராமணர்களுக்கு எதிராக குரல் கொடுத்தவர். பிராமணர் அல்லாதவர்களை அரசாங்கத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று வாதிட்டார். 1912ல் சென்னை தலைமைச் செயலகத்தின் சர் அலெக்சாண்டர் கார்டியூவின் செல்வாக்கின் கீழ் முதன் முதலாக பிராமணர் அல்லது பிராமணர் அல்லாதவர்களை பணி நியமனத்திற்கு அளவுகோலாக பயன்படுத்தினார்.
- 1918 வாக்கில், இது பிராமணர் மற்றும் பிராமணர் அல்லாதவர்களின் பட்டியலை பராமரித்து வந்தது.
- பிரிட்டிசு இந்தியாவில் மொழிக் குழுக்களிடையே அடையாள அரசியல் பொதுவானதாக இருந்தது. ஒவ்வொரு பகுதியிலும், சில குழுக்கள் காங்கிரஸ் தலைமையிலான சுதந்திர அரசாங்கத்தை விட பிரிட்டிஷாரை குறைந்த அச்சுறுத்தலாக கருதினர்.
- பின்னர், பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் அதிகார நிலைகளில் பிராமணர்களின் மேலாதிக்கத்தை கண்டிக்க வலுவான

- குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இது போன்ற வழிமுறைகள் முக்கியமாக மன்னரின் அறிவிற்கு அதிருப்தியை வெளிக்கொணர பயன்படுத்தப்பட்டன
- பிராமணரல்லாத தலைவர்களால் சென்னை ஆளுநருக்கு எழுதப்பட்ட துண்டு பிரசுரங்கள் மற்றும் திறந்த கடிதங்கள் வடிவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.
- இத்தகைய துண்டுப்பிரசுரங்கள் 1895ல் புனைபெயரில் எழுதியவர் தன்னை 'நியாயமான நாடகம்' என்று அழைத்துக் கொண்டவர் என்று தெரிய வருகிறது.
- இது பிராமணரல்லாதவர்களால் நான்காவது பிரிவு உருவாக வழிவகுத்தது, இது பிராமணரிடையே உருவான மூன்று புதிய பிரிவுகளுடன் போட்டியிடும் வகையில் எழுந்தது. இந்த அணி பின்னர் நீதிக்கட்சியாக மாறியது.

காரணங்கள்:

- பிராமணர் அல்லாத அமைப்புகள் உருவாவதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன:
- இந்தியா முழுவதும் நிலவிய சமூக சமத்துவமின்மையே இந்தக் குழுவிடக்கு முதன்மைக் காரணம்.
- மேற்கத்தியக் கல்வியின் சுடர் மக்களின் பார்வையிலும் வாழ்க்கை முறையிலும் நிறைய சமூக மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது.
- மதப் பிரசங்கத்தைத் தாண்டிச் செல்லும் ஒரு கருவியாகக் கல்வி முறை கருதப்பட்டது.
- பழங்காலத்திலிருந்தே பிராமண ஆதிக்கத்தின் உயர் நிலை
- சமூகவியல் அமைப்பில் அடக்குமுறை மற்றும் தீண்டாமை
- பொருளாதார மேலாதிக்கம் மற்றும் அதிகாரத்தை நிர்ணயிக்கும் சாதி அமைப்பு
- 'வர்ணங்கள்', பிராமணர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள் மற்றும் சூத்திரர்கள் என்ற குறிப்பிட்ட சமூகப் பிரிவு சமூக அந்தஸ்தை நிர்ணயித்தது, ஏற்றத்தாழ்வுகளை உருவாக்குகிறது மற்றும் தகுதியான நபரின்

முன்னேற்றத்தில் தடைகளையும் ஏற்படுத்தியது.

- பெண்களுக்கு சமூக அந்தஸ்து மறுக்கப்பட்டு, வாழ்நாள் முழுவதும் அவர்களைச் சார்ந்து வாழ வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.
- பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் வருகையிலும், நவீன கல்வி முறையிலும் பெண்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த உரிமைகள் மற்றும் வாய்ப்புகளை உணரத் தொடங்கினர்.
- சமூகப் பார்வை கோவில் மற்றும் அர்ச்சுக்களைத் தாண்டி பகுத்தறிவு மற்றும் பகுத்தறிவு அடிப்படையிலான மற்றும் அனைவருக்கும் சமமான வாய்ப்புகள் கொண்ட சமூகத்தை நோக்கி பயணித்தது.

பிராமண அமைப்புகள்:

- 20 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் ஆண்டுகளில், ஜனாதிபதி பதவியில் இருந்த பிராமணர்கள் தாங்களாகவே மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டனர், அதாவது:
- சேட்பேட்டை ஐயர்களையும் வெம்பாக்கம் ஐயங்கார்களையும் உள்ளடக்கிய மயிலாப்பூர் பிரிவு,
- தி இந்துவின் ஆசிரியர் கஸ்தூரி ரங்க ஐயங்கார் தலைமையில் எழும்பூர் பிரிவு
- சி.ராஜகோபாலாச்சாரி தலைமையில் சேலம் தேசியவாதிகள்.

அச்ச ஊடகத்தில் மற்ற மேலாதிக்கப் பிரிவுகள் தி மெட்ராஸ் மெயில் மற்றும் மெட்ராஸ் டைம்ஸ் ஆகும், இவை மகுடத்தின் மீது அனுதாபம் கொண்ட ஐரோப்பியர்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன மற்றும் மூன்று சுவிசேஷ அரசியல் அல்லாத பத்திரிகைகள்.

தென்னிந்திய லிபரல் பெடரேஷன் அல்லது நீதிக்கட்சி:

- 1916 நவம்பர் 20 அன்று செட்டி, டி. எம். நாயர் ஆகியோரின் கீழ் விக்டோரியா பப்ளிக் ஹாலில் சுமார் முப்பது முக்கிய பிராமணரல்லாத தலைவர்கள் கூடினர். பிராமணர் அல்லாதவர்களின் குறைகளை விளம்பரப்படுத்த ஆங்கிலம், தமிழ் மற்றும் தெலுங்கு செய்தித்தாள்களை

வெளியிட தென்னிந்திய மக்கள் சங்கம் (SIPA) என்ற அமைப்பை நிறுவினர். செட்டியும் நாயரும் மெட்ராஸ் கார்ப்பரேஷன் கவுன்சிலில் அரசியல் எதிரிகளாக இருந்தனர், ஆனால் நடேச முதலியார் அவர்களின் கருத்து வேறுபாடுகளை சரிசெய்ய முடிந்தது. டிசம்பர் 1916 - ல், இந்த சங்கம் 'தி நான் பிராமண மேனிஃபெஸ்டோ'வை வெளியிட்டது, பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்தின் மீதான அதன் விசுவாசத்தையும் உறுதிப்படுத்துகிறது, ஆனால் பிராமண அதிகாரத்துவ மேலாதிக்கத்தை கண்டித்ததுடன், பிராமணர் அல்லாதவர்கள் பிராமணர் சாதியின் உண்மையான ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக தங்கள் கூற்றுக்களை வலியுறுத்த வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தியது. நவம்பர் 1916 கூட்டம், தென்னிந்திய தாராளவாத கூட்டமைப்பு (SILஃப்) என்ற அரசியல் சங்கத்தையும் உருவாக்கியது. பின்னர், ஆங்கில நாளிதழ் ஜஸ்டிஸ் வெளியிட்ட பின்னர், இந்த சங்கம் நீதிக்கட்சி என்று பிரபலமாக அறியப்பட்டது.

- 1917-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 19-ம் தேதி ராமராயணிகார் தலைமையில் முதல் பிராமணரல்லாதோர் மாநாடு கோவையில் நடைபெற்றது. அடுத்தடுத்த மாதங்களில் பல பிராமணர் அல்லாதோர் மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன. அக்டோபர் 18ம் தேதி, கட்சி தனது நோக்கங்களை வெளியிட்டது, அவை:

- கல்வியை உருவாக்கி வளர்த்தல், சமுதாயம் சார்ந்த, பொருளியல் சார்ந்த, அரசியல் சார்ந்த, பிராமணர்கள் தவிர தென்னிந்தியாவில் உள்ள அனைத்து சமூகங்களின் பொருள் மற்றும் தார்மீக முன்னேற்றம்

- பிராமணர் அல்லாத அனைத்து சமூகங்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பது மற்றும் ஊக்குவிப்பது என்ற நோக்குடன், பொதுக் கேள்விகளை விவாதித்து, தென்னிந்திய மக்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் நலன்கள் குறித்து அரசுக்கு உண்மையான மற்றும் சரியான நேரத்தில் பிரதிநிதித்துவம் செய்தல்
- பொது விரிவுரைகள் மூலம் பொது மக்களின் கருத்துக்களைப் பரப்புவதில், இலக்கியப் படைப்புகள் விநியோகம், மற்றும் வேறு வழிகளில்
- 1917 ஆகஸ்ட் முதல் டிசம்பர் வரை, கோயம்புத்தூரில் சென்னை மாகாணம் முழுவதும் மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன, பிக்காவோல், புலிவேந்தன், பெஜ்வாடா, சேலத்தில், மற்றும் திருநெல்வேலி. இந்த மாநாடுகளும் பிற கூட்டங்களும் ஒரு பிராமணரல்லாத அரசியல் அமைப்பாக எஸ். ஐ. எல். எஃப்-ன் வருகையை அடையாளப்படுத்தின.
- அதன் ஆரம்ப ஆண்டுகளில், இக்கட்சி பிராமணர் அல்லாதவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் அதிக பிரதிநிதித்துவம் கோரி ஏகாதிபத்திய நிர்வாக அமைப்புகளையும் பிரிட்டிஷ் அரசியல்வாதிகளையும் மனு செய்வதில் ஈடுபட்டது.
- 1919 மாண்டேகு-செம்ஸ்டீபோர்ட் சீர்திருத்தங்களின் காரணமாக ஒரு நிர்வாக முறை நிறுவப்பட்டபோது, நீதிக் கட்சி ஜனாதிபதி ஆட்சியில் பங்கேற்றது. 1920 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதி தேர்தலில் முதல் நேரடித் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று ஆட்சி அமைத்தது. அடுத்த பதினேழு ஆண்டுகள் ஐந்து அமைச்சுக்களில் நான்கு அமைச்சுக்களை உருவாக்கி பதின்மூன்று ஆண்டுகள் ஆட்சியில் இருந்தது. மதராஸில் தேசியவாத இந்திய தேசிய காங்கிரசுக்கு இது முக்கிய அரசியல் மாற்றாக இருந்தது. 1937 தேர்தலில் காங்கிரசிடம் தோற்ற பிறகு, அது ஒருபோதும் மீளவில்லை.

நீதிக்கட்சியின் புதிய முகத்தின் அம்சங்கள்:

- 1938-ல் நீதிக்கட்சி தேர்தலில் தோல்வியுற்றபோது ஈரோடு வெங்கடப்ப ராமசாமி அல்லது தந்தை பெரியார் தலைமை வகித்தார்.
- 1944-ல் நடந்த ஒரு பேரணியில் நீதிக்கட்சி என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. நீதிக்கட்சியின் தலைவர் என்ற முறையில் பெரியார் கட்சி இனி திராவிடர் கழகம் என்று அழைக்கப்படும் என்று அறிவித்து, தேர்தல் அரசியலில் இருந்து விலகினார்.
- பெரியாரின் கருத்துக்கு உடன்படாத ஒரு சிலர், அசல் நீதிக்கட்சி என்று கூறி ஒரு பிளவு குழுவைத் தொடங்கினர். இந்தக் கட்சிக்கு நீதிக்கட்சியின் மூத்த தலைவர் தலைமை தாங்கினார் பி. டி. ராஜன். இக்கட்சி 1957 வரை நீடித்தது. பகுத்தறிவு, சுயமரியாதை கொள்கைகளை முன்னெடுத்த பெரியார், பெண்களின் உரிமைக்காகவும், சாதி ஒழிப்புக்காகவும் போராடினார். தென்னிந்தியாவின் பிராமணரல்லாத திராவிட மக்களை ஆதிக்க பிராமணர்கள் சுரண்டுவதையும், ஓரங்கட்டுவதையும், இந்தோ-ஆரிய இந்தியா என்று அவர் கருதியதை திணிப்பதையும் எதிர்த்தார். பெரியார்:- என்ற ஒழிப்புக்கான தீர்வைக் காண தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்
- பிற தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மீது பிராமணர்களின் ஆதிக்கம்
- திராவிட சமூகத்தின் பாகுபாடு
- மூட நம்பிக்கைகள், தெய்வ வழிபாடு
- பாலின அடிப்படையில் பாகுபாடு
- சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகளும், தொழிலாள வர்க்கத்திற்கும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்கும் இடையிலான வர்க்க மோதல்களும் தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக திராவிடர் கழகம் கடுமையாகப் போராடியது. பெண்களின் விடுதலை, பெண்களின் கல்வி,

திருமணத்திற்கான சம்மதம், விதவை மறுமணம், அனாதை இல்லங்கள், கருணை இல்லங்கள் போன்றவற்றிலும் கவனம் செலுத்தியது.

நீதிக்கட்சியின் கொள்கைகளும் அதன் வீழ்ச்சியும்:

அரசியல் அரங்கில் நீதிக்கட்சியின் பங்கு மற்றும் இந்தியா சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பதின்முன்று நீண்ட ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அதன் ஆட்சி பிரிட்டிஷ் கல்வி முறையின் அடிப்படையில் பல சமூக மாற்றங்கள் மற்றும் அமைப்புகளுக்கு களம் அமைத்தது. ஆனால், நீதிக்கட்சி, பின்னர் தனது முகத்தை இழந்து பெரியாரின் கைகளில் சமூக மாற்றத்திற்காக திராவிட இயக்கமாக மாறியது. திராவிட இயக்கத்தின் தத்துவம் நன்றாக உச்சரிக்கப்பட்டது; அவை தேர்தல் அரசியலுக்காக அல்ல, மாறாக சமூக மாற்ற அரசியலுக்காக.

சமகால இந்திய அரசியலில் நீதிக்கட்சி அதன் பல சர்ச்சைக்குரிய செயல்பாடுகளால் தனிமைப்படுத்தப்பட்டது. அது சிவில் சர்வீஸ் மற்றும் அரசியலில் பிராமணர்களை எதிர்த்தது; இந்த பிராமண எதிர்ப்பு மனப்பான்மை, அதன் பல கருத்துக்கள் மற்றும் கொள்கைகளை வடிவமைத்தது. இது அன்னி பெசன்ட் மற்றும் அவரது வீட்டு ஆட்சி இயக்கத்தை எதிர்த்தது, ஏனெனில் வீட்டு ஆட்சி பிராமணர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று நம்பப்பட்டது. தலைவர் பதவியில் ஒத்துழையாமை இயக்கத்திற்கு எதிராகவும் கட்சி பிரச்சாரம் செய்தது. இது எம்.கே. காந்தியுடன் முரண்பட்டது, முதன்மையாக பிராமணியத்தை அவர் புகழ்ந்ததன் காரணமாக. பிராமணர் ஆதிக்கம் செலுத்தும் காங்கிரஸின் மீதான அதன் அவநம்பிக்கை, அதை ஏற்றுக்கொள்ள வழிவகுத்தது இந்திய சுதந்திர இயக்கத்திற்கு விரோதமான நிலைப்பாடு. ஜாதி அடிப்படையிலான இடஒதுக்கீடு மற்றும் கல்வி மற்றும் மத

சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியதற்காக நீதிக்கட்சி ஆட்சியில் இருந்த காலம் நினைவுகூரத்தக்கது. 1937-40ல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் பங்கேற்றதற்காகவும் நினைவுகூரப்படுகிறது. ஆந்திரா மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகங்களை உருவாக்குவதிலும், இன்றைய சென்னை தியாகராய நகரைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளை மேம்படுத்துவதிலும் கட்சி பங்கு வகித்தது. தமிழகத்தை ஆண்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போன்ற இன்றைய திராவிடக் கட்சிகளின் சித்தாந்த முன்னோடிகளாக நீதிக்கட்சியும் திராவிடர் கழகமும் திகழ்கின்றன.

நீதிக்கட்சியின் வீழ்ச்சிக்கான முக்கிய காரணங்கள்:

- பிராமணர்களின் ஆதிக்கத்தை அகற்றுவதற்காக கட்சி தொடங்கப்பட்டாலும், அதுவே உயர்சாதி பிராமணர் அல்லாதவர்களின் அமைப்பாக மாற்றப்பட்டது.
- நீதிக்கட்சியின் இந்த அரசியலில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் தீண்டத்தகாதவர்களுக்கும் எந்தப் பங்கும் இல்லை.
- பிராமண ஆதிக்கத்தை ஓரங்கட்டுவதன் மூலம் திராவிட ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்காக, நீதிக்கட்சி மகுடத்திற்கு அனுதாபம் மற்றும் ஆதரவை வழங்க ஒருபோதும் தயங்கியதில்லை. இதனால் அவர்கள் சுதந்திர போராட்டத்தில் பங்கேற்பதை தவிர்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. சுதந்திரப் போராட்டத்தின் எதிர்ப்பாளராக நீதிக்கட்சியின் பங்கை மக்கள் ஏற்கவில்லை.
- பாரம்பரிய மூடநம்பிக்கைகள் மற்றும் மதக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை கொண்ட தலைவர்களால் நீதிக்கட்சி ஆதிக்கம் செலுத்தியது. முஸ்லிம்கள், தலித்துகள் மற்றும் புதிய கிறிஸ்தவர்கள் போன்ற

ஒடுக்கப்பட்ட சிறுபான்மையினர் கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர்.

- இது தெலுங்கர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையிலான அரசியல் போட்டியாக இருந்தது.
- நீதிக்கட்சி உயர்சாதி பிராமணர் அல்லாதவர்களை மட்டும் மேம்படுத்தும் தரகர் என்பதை நிரூபித்தது.
- நீதிக்கட்சியால் காங்கிரஸ், பிராமணர்கள், சுயராஜ்ய இயக்கத்தை சுதந்திரத்திற்காக எதிர்கொள்ள முடியவில்லை.
- நீதிக்கட்சி எந்த நோக்கத்திற்காக கட்சி உருவாக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கங்களை நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

சமூக மாற்றம்

சமூக செயல்பாட்டின் பங்கு:

பல தனி நபர்களும் அமைப்புகளும் உள்ளன, சமூகத்தில் மாற்றத்தையும் சீர்திருத்தத்தையும் கொண்டு வர போராடியவர்கள், மூட நம்பிக்கைகளால் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்த, பொது அறிவுறுத்தல்கள் (கல்வி) இன்மை, சமூக உறுதிப்பாடு இன்மை தடைகளை நீக்கி முன்னேற்றம் காண்பது. இருப்பினும், சமுதாயத்தின் நனவை மாற்றியமைப்பதில் பின்வரும் அமைப்புகளும் ஆர்வலர்களும் பெரும் பங்கு வகித்தனர்

- (a) வைகுண்ட சுவாமி (1803-1851): கன்னியாகுமரியில் சமூக சீர்திருத்தங்களையும், மாற்றங்களையும் மேற்கொண்டவர். சாதி, மதம், நிறம் என்ற பாகுபாடின்றி அனைவரின் ஒற்றுமைக்காகவும் அவர் வாதிட்டார். தீண்டத்தகாதவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட சமூகக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து வெளியே வரவும் அவரால் ஊக்குவிக்கப்பட்டது.

1. பிரம்ம சமாஜம்: இராஜா ராம் மோகன் ராய் வங்காளத்தில் பிரம்ம சமாஜத்தை நிறுவினார். 1864-ல் இலட்சியங்கள் மெட்ராஸ் சென்றடைந்தன.

மெட்ராஸ் பிரம்ம சமாஜம் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் இரண்டு வழக்கறிஞர்களால் தொடங்கப்பட்டது. பல சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மாற்றங்களின் மூலம் சமூகத்தில் பிரம்ம சமாஜம் பெரும் பங்கு வகித்தது. சாதிவெறி, மூடநம்பிக்கைகள், பெண்களின் மீதான பாகுபாடுகள் என அனைத்துமே அவர்களின் செயல்பாடுகளின் மையமாக இருந்தன.

- (b) அருள் பிரகாச வள்ளலார்(1823-1874): வள்ளலார் தமிழ்நாட்டில் சமூக சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை கடலூர் அருகே வடலூரில் தொடங்கினார். மேலும், அந்த இடத்தில் உள்ள மக்களிடையே ஒற்றுமை மற்றும் அமைதி குறித்த தனது தத்துவத்தை பரப்பினார். அவர் ஒரு மதத் தலைவராக அதிகமாய் கருதப்பட்டதால், அவருடைய மற்ற பிரசங்கம் கவனிக்கப்படாமலோ அல்லது அங்கீகரிக்கப்படாமலோ போனது.
- (c) வேதநாயகம் பிள்ளை (1826-1889): தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வேதநாயகம் பிள்ளை என்பவர் பெண்களின் உரிமை, கல்வி, அடிமை நிலையிலிருந்து விடுதலை ஆகியவற்றுக்காக நின்றார். சமூகத்தில் விழிப்புணர்வை உருவாக்குவதில் இலக்கிய சக்தியாக கருதப்பட்டார்.
- (d) இறையியல் கழகம்: 1882-ல் மதராஸில் தியசோஃபிக்கல் சொசைட்டி தொடங்கப்பட்டது. இது சமய சார்பற்ற, அரசியல் சார்பற்ற சீர்திருத்தப் பணியாகும். இந்து சமய சீர்திருத்தம் மற்றும் சமூக மாற்றம்

உட்பட பல நடவடிக்கைகள் இந்த சமூகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

- (e) இராமகிருஷ்ண மிஷன்: 1897 ஆம் ஆண்டு சுவாமி விவேகானந்தர் சென்னைக்கு வருகை தந்தார். அங்கு இராமகிருஷ்ண மிஷன் தொடங்குவதற்கான யோசனையை வெளிப்படுத்தினார். இந்த இயக்கம் 1897-98ல் மேற்கு வங்க மாநிலம் பேலூரில் தொடங்கப்பட்டது. பேரிடர்கள் மற்றும் பஞ்சங்களின் போது சமூக சேவைகளை உள்ளடக்கிய பல சேவை நடவடிக்கைகளை இந்த இயக்கம் மேற்கொண்டுள்ளது. இந்த இயக்கத்தால் கல்வி நிறுவனங்களும் தொடங்கப்பட்டன.

- (f) கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள்: தனிநபராகவும், குழுவாகவும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் சேவைகள் தமிழக மக்களுக்கு அவர்கள் ஆற்றிய ஒட்டுமொத்த சேவையின் வெளிச்சத்தில் எப்போதும் நினைவில் கொள்ளப்பட வேண்டும். தமிழகத்தில் நிலவும் பெரும்பாலான சமூகக் கொடுமைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு உண்டு.

மதமாற்றம் என்ற தமது இறுதிக் குறிக்கோளை மிஷனரிகள் அடைந்தாலும், தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் தீண்டத்தகாத மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், தமிழர்களின் சாதியற்ற சமூகத்தை உருவாக்கவும் அவர்கள் சேவையாற்றினர். நவீனக் கல்வி, புதிய கலாச்சார, சமூக நடைமுறைகளால் வளம் பெற்ற தமிழர்கள், உணர்வு, வாழ்க்கை முறை ஆகியவற்றைக் கற்கத் தொடங்கினர்.

பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம்:

சுயமரியாதை இயக்கம் புதிய நீதிக்கட்சி, ஈரோடு வெங்கடப்ப இராமசாமி அல்லது தந்தை பெரியார் முகத்தால் தொடங்கப்பட்டது

- பொருளாதார நிலையைப் பொருட்படுத்தாமல் அனைவரும் சமம்.
- ஆணும், பெண்ணும் சமமானவர்கள் என்பதால், அவர்களுக்கு அனைத்து துறைகளிலும் சம வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- ஒற்றுமை நோக்கிச் செல்ல ஜாதி, மதம், நாடு, நிறம் சார்ந்த பாகுபாடுகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.
- சமூகத்தின் அனைத்துத் தரப்பினர்களும் எவ்வித பாகுபாடும் இன்றி தமது வளங்களையும் வாய்ப்புகளையும் அனுபவிக்க வேண்டும்
- ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் அறிவும், ஆராய்ச்சியும், கருத்துக்களும், உணர்வுகளும் மதிக்கப்பட வேண்டும், சுதந்திரம் மேலோங்க வேண்டும்.
- திராவிட கழகம் அவர்களின் இயக்கம் பிராமணர்கள் மீதான வெறுப்பு அல்ல என்றும், அவர்களின் மேலாதிக்கத்தை மறுப்பதாகவும், இதுவரை அவர்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட மற்ற சாதியினருக்கு சமவாய்ப்புகளை வழங்க முயற்சிப்பதாகவும் அறிவித்தார். 1929 மற்றும் 1930 ஆம் ஆண்டுகளில் சுயமரியாதை இயக்கம் விரிவுபடுத்தப்பட்டு பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, பின்னர் தமிழ்நாட்டில் சமூக மாற்றங்களுக்கு அடித்தளமிட்டன.
- பெரியார் கவனம் செலுத்திய பகுதிகளில் ஒன்று, கிராமப்புற சமூகங்களின் மேம்பாட்டில் கவனம் செலுத்தியது. கிராம எழுச்சி என்ற சிறுபுத்தகத்தில் பெரியார் கிராமச் சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்று வாதிட்டார். அந்த நேரத்தில்

கிராமப்புற இந்தியா இன்னும் இந்திய துணைக் கண்டத்தின் மிகப்பெரிய பகுதியாக இருந்தது, நகரமயமாக்கல் செயல்முறை இருந்தபோதிலும்.

- எனவே, கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடு கிராமப்புற மக்களுக்கு பொருளாதார மற்றும் சமூக சீரழிவை அர்த்தப்படுத்தியது. 'கிராமம்' என்ற கருத்தாக்கத்தை சமூகக் குழுக்களிடையே 'வெளிச்சம்' என்ற கருத்தாக்கத்தைப் போல, பாரபட்சமான சொல்லாக ஒழித்துக்கட்ட பெரியார் விரும்பினார்.
- பெரியார் ஒரு இடத்திற்காக வாதிட்டார், அங்கு பெயரோ அல்லது சூழ்நிலையோ அல்லது அதன் நிலைமைகளோ மக்களிடையே உள்ள வேறுபாடுகளை தற்செயலாகவோ அல்லது வடிவமைப்பினாலோ குறிக்கவில்லை.
- திராவிடர் கழகத்திலிருந்து தி.மு.க. பிரிந்தாலும், பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தை கிராம மக்கள் மற்றும் நகர்ப்புற மாணவர்கள் வரை கொண்டு செல்ல அந்த அமைப்பு முயற்சிகளை மேற்கொண்டது.
- முதலாளிகள் எந்திரங்களை தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருப்பதால் தொழிலாளர்களுக்கு சிரமங்கள் ஏற்படுவதாகவும் பெரியார் குற்றம் சாட்டினார்.
- அவரது தத்துவத்தின்படி, அமைதியான வாழ்க்கைக்கு வழி வகுக்க வேண்டிய பகுத்தறிவுவாதம், ஆதிக்க சக்திகளால் மக்களுக்கு வறுமையையும் கவலைகளையும் விளைவித்தது. ஒருவருக்கு சுயமரியாதையோ அல்லது விஞ்ஞான அறிவோ இல்லையென்றால் வெறுமனே பட்டங்களை பெறுவது அல்லது சொத்து சேர்ப்பதில் பயனில்லை என்று அவர் குறிப்பிட்டார் பெரியாரின் சுயமரியாதை தத்துவம் ஒரு

இலட்சியமும், உலகளாவிய அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உலகமும் என்ற அவரது பிம்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

- மனித செயல்பாடுகள் பகுத்தறிவு சிந்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அவரது தத்துவம் உபதேசிக்கிறது. மேலும், மனிதனின் இயல்பான உள்ளுணர்வின் விளைவு என்னவென்றால், ஒவ்வொரு பொருளையும், ஒவ்வொரு செயலையும், ஏன் இயற்கையையும் கூட விசாரணை மனப்பான்மையுடன் ஆராய்ந்து, பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத எதற்கும் அடிபணிய மறுப்பதுதான். அதை அவர் அடிமைத்தனத்துடன் ஒப்பிடுகிறார்.
- 'சுதந்திரம்' என்பது 'காரணம்' என்ற அடிப்படையில் மனிதர்களால் 'சரி' என்று கருதப்படும் எண்ணங்கள் மற்றும் செயல்களுக்கு மதிப்பளிப்பதாகும். 'சுதந்திரம்' என்பதற்கும் 'சுய மரியாதை' என்பதற்கும் பெரிய வித்தியாசம் இல்லை.
- சுயமரியாதை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் பெரியாரின் மிக முக்கியமான வேண்டுகோள். பிராமணர்கள் பல ஆண்டுகளாக பிற சமூகங்களை ஏகபோகம் செய்து ஏமாற்றி சுயமரியாதை இழந்தனர் என்று அவர் பிரச்சாரம் செய்தார்.
- பெரும்பாலான பிராமணர்கள் பிறப்பால் ஒரு 'உயர்ந்த' சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறுகின்றனர், கோயில்களின் பொறுப்பாளராக இருப்பது மற்றும் அர்ச்சனைகள் செய்வது என்ற ஒதுக்கப்பட்ட சலுகையுடன்.
- அவர்கள் தங்கள் உயர் சாதி அந்தஸ்தைப் பயன்படுத்தி, சிலைகளைத் தொடுவதற்கான அல்லது கருவறைக்குள் நுழைவதற்கான தனிப்பட்ட சலுகையை கோருவதன் மூலம் மதத்தின் மீதான

தங்கள் கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் உறுதிப்படுத்த முயற்சிப்பதாக அவர் உணர்ந்தார்.

- பெரியார் தீவிர சிந்தனையையும், திராவிட சமூகத்தின் மனதில் ஒரு முன்னுதாரண மாற்றத்தையும் கொண்டு வந்தார்.
- ஆக, மனித செயல்பாடுகள் பகுத்தறிவால் வழிகாட்டப்பட வேண்டும், சரி, தவறு என்பதை பகுத்தறிவு சிந்தனையிலிருந்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும், பகுத்தறிவிலிருந்து எடுக்கப்படும் முடிவுகளை எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் மதிக்க வேண்டும் என்று சுயமரியாதை தத்துவம் போதித்தது.

பெண்களின் நிலை:

19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கு எதிராக நடைமுறையில் இருந்த பல கொடுமான நடைமுறைகளைக் கண்டது:

- சதி
- பெண் சிசுக்கொலை
- குழந்தை திருமணங்கள்
- பர்தா முறை
- பலதார மணம்
- விதவை
- தேவதாசி முறை

அவர்களின் முயற்சியால், பல தீய பழக்கங்கள் ஒழிக்கப்பட்டு கடுமையான சட்டங்கள் அவர்களுக்கு எதிராக இருந்தன.

எனினும், பெண்களின் முன்னேற்றத்திலும் நீதிக்கட்சி முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. பெண்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக ஆவதைத் தடை செய்யும் அரசின் சட்டத்தை மாற்றும் சட்டத்தை கொண்டு வந்தது நீதிக்கட்சிதான். இந்த விதி மாற்றமானது, தமிழ்நாட்டில் பெண்கள் அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்கான எதிர்கால சீர்திருத்தங்களுக்கு வழிவகுத்தது.

பகுத்தறிவுவாதியாகவும் தீவிர சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவும் இருந்த பெரியார், சமூகத்தில் பெண்களுக்கு ஆண்களுக்கு

நிகரான நியாயமான பதவியும், நல்ல கல்வியும், சொத்துரிமையும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கடுமையாக வாதிட்டார். வயதும், சமூக பழக்கவழக்கங்களும் பெண்கள் திருமணம் செய்ய தடையாக இருப்பதாக அவர் நினைக்கவில்லை. பெண்கள் தங்கள் உரிமைகளை உணர்ந்து தங்கள் நாட்டின் தகுதியான குடிமக்களாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். தமிழ்நாட்டிலும் இந்திய துணைக்கண்டம் முழுவதும் பெண்களை ஒடுக்குவது என்று திருமணத்தின் மரபுவழி மரபுகளுக்கு எதிராகப் பெரியார் போராடினார். நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணங்கள் ஒரு தம்பதியர் வாழ்நாள் முழுவதும் ஒன்றாக வாழ உதவும் என்று கூறப்பட்டாலும், பெண்களை அடிமைப்படுத்த அது சூழ்ச்சி செய்யப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் இந்தியா முழுவதும் குழந்தை திருமணங்கள் நடைமுறையில் இருந்தது மிகவும் மோசமானது.

பெண்களை ஒடுக்கும் மூடநம்பிக்கைகள் அனைத்தையும் எதிர்த்தவர் பெரியார். அதன்படி அவர் கூறியதாவது:

- கணவன் இறந்த பிறகும் பெண்களுக்கு உரிமை இருக்க வேண்டும்.
- விதவைகளின் மறுமணத்தை பெரியாரும் ஆதரித்தார்.
- பெரியார் வரதட்சணை முறைக்கு எதிராக இருந்தார். அங்கு மணமகளின் வீட்டார் கணவருக்கு பெரிய அளவில் பணம் அல்லது சொத்தை கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் பல சந்தர்ப்பங்களில் வரதட்சணையை மணமக்கள் தவறாக பயன்படுத்தினர். மணப்பெண்ணின் தந்தை கணவனுக்கு வரதட்சணை கொடுக்க முடியாததால், மனைவிகள் கொலை செய்யப்பட்டு, சிதைக்கப்பட்டு, உயிரோடு எரிக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் பல லட்சம் நடந்துள்ளன. பெண்களுக்கு

எதிரான இந்த கொடுமையை பெரியார் கடுமையாக எதிர்த்தார்.

- நியாயமான சூழ்நிலைகளில் கணவனைப் பிரிக்கவோ, விவாகரத்து செய்யவோ பெண்களுக்கு உரிமை வேண்டும் என்று பெரியார் கடுமையாகப் போராடினார்.
- பெரியார் காலத்தில் சமூகத்தில் பிறப்புக் கட்டுப்பாடு தடைபட்டே இருந்தது. பெண்களின் உடல்நலம், மக்கள் தொகைக் கட்டுப்பாடு போன்றவற்றுக்காக மட்டுமின்றி, பெண்களின் விடுதலைக்காகவும் அவர் வாதிட்டார்.
- தேவதாசி முறையிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்று பெரியார் வாதிட்டார். அவரது பார்வையில் பெண்களை மிக மோசமான இழிவுபடுத்தல், பிறரின் கேளிக்கைக்காகவும், கோயில் விபச்சாரிகளாகவும் கோயில்களில் இணைத்தல் போன்ற செயல்களுக்கு ஒரு உதாரணம்.
- மேலும், பெண்களின் விடுதலைக்காக, பெரியார் அவர்கள் கல்வி பெற்று, ஆயுதப் படையிலும், காவல் துறையிலும் சேரும் உரிமையை வலியுறுத்தினார். கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு விஷயங்களில், ஆண் மற்றும் பெண் என்ற வேறுபாடு இருக்கக் கூடாது என்று அவர் கூறினார்.

திராவிடர் கழகம் இயக்கம் மற்றும் சமூக நீதி:

சமூக சட்டங்கள்

சாதிய வகைப்பாடுகளின் அடிப்படையில் தேர்தல் பாத்திரம் ஒன்றைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற நீதிக்கட்சியின் கோரிக்கை அரசாங்கத்தின் தென்பரோ வாக்குரிமைக் குழுவால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததால், மேஸ்டன் குழு அமைக்கப்பட்டது. மேஸ்டன் குழுவின் அறிக்கை வெளியான பின்னர், நீதிக்கட்சி வாக்காளர்களை எதிர்கொண்டது. 1919-ல் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இவ்வாறு 1920-ல் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றபோது,

இறுதியில் பிராமணர்களும், பிராமணர் அல்லாதவர்களும் தேர்தல்களில் ஒருவருக்கொருவர் நேரடியாகப் போரிடும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இந்தத் தேர்தலில் நீதிக்கட்சி வெற்றி பெற்றது. இந்த காலகட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிற சட்டங்கள்:

- 1921-22ல் பிராமணரல்லாதோருக்கு அரசு வேலை, உள்ளாட்சி, கல்வி நிறுவனங்கள், சமூக அமைப்புகளில் இடஒதுக்கீடு சட்டம் மூலம் வழங்கப்பட்டது. ஒரு சமூகம் சார்ந்த பிரதிநிதித்துவத்திற்கான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது.
- பறையர் - பஞ்சமர் என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக ஆதி திராவிடம் என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டது. 1922 ஆம் ஆண்டு சமூக நீதிச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது.
- அடித்தட்டு மக்களுக்கு பல்வேறு திட்டங்கள் மூலம் இலவச கல்வி வழங்கப்பட்டது. பள்ளி குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மீனவர்களின் குழந்தைகள் பயன்பெறும் வகையில் கடலோரப் பகுதிகளில் 37 பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன.
- 4,40,000 ஏக்கர் காணிகள் காணியற்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது.
- சென்னை தொழில் உதவிச் சட்டம் 1922 தொழில் நிறுவனங்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கவும், நீர் வசதி மற்றும் ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டை மேம்படுத்தவும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- பணியாளர் தேர்வு வாரியம் 1924-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டு, பின்னர் பொதுச்சேவை ஆணையமாக மாறியது.
- சமய சீர்திருத்தங்களை மறுசீரமைப்பதற்காக இந்து சமய சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

- 1926-ம் ஆண்டு முதல் முறையாக பெண் பிரதிநிதி டாக்டர் முத்துலட்சுமி சட்டமன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். எதிர்காலத்தில் பல சமூக சட்டங்களுக்கு இவர் பொறுப்பாக இருந்தார்.
- தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த நபர்களை முறையற்ற முறையில் நடத்துவது 1920 ஆம் ஆண்டில் ஒரு சட்டத்தால் தடுக்கப்பட்டது. தலித் மக்களை பாரபட்சமின்றி பள்ளிகளில் சேர்க்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.
- பெண் விடுதலைச் சட்டத்தை டாக்டர் முத்துலட்சுமி அறிமுகப்படுத்தினார். தேவதாசி முறையை ஒழிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு 1930ல் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்களில் ஒன்று.
- சமூகச் சீர்திருத்தங்கள், சட்டங்கள் குறித்துப் பேசும்போது, மூன்று முறை தமிழகத்தை ஆண்ட திராவிடர் கழகத் தலைவரும் நீதிக் கட்சியின் தலைவருமான பெரியார் ஈ. வெ. ராமசாமி நாயக்கர் ஆற்றிய தீவிரப் பங்களிப்பை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
- பெரியார் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். ராஜாஜியின் ஆலோசனையை ஏற்று காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்தார். பெரியார் 1920ல் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் சேர்ந்தார்.
- காதியின் பரவலில் தீவிரப் பங்காற்றினார். 1921 ஆம் ஆண்டு கள்ளக்கடைகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் பங்கேற்றார்.
- 1922-ல் சென்னை காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவரானார். 1924ல் தீண்டாமைக்கும், தாழ்ந்த சாதியினருக்கு எதிராக உயர் சாதியினரால் நடத்தப்பட்ட பாகுபாட்டுக்கும் எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட வைகம்

- போராட்டத்திற்கு தலைமை தாங்கினார். குருகுல முறைக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்த பெரியார், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு எதிரான உயர் சாதியினரின் பாகுபாட்டைக் கண்டித்தார்.
- கருத்து வேறுபாடு காரணமாக பெரியார் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து விலகினார்.
- 1938-ல் நீதிக்கட்சி தேர்தலில் தோல்வியுற்றபோது பெரியார் கட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றார்.
- இதையடுத்து, நீதிக்கட்சியின் பெயர் மாற்றப்பட்டது. 1944-ல் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் நீதிக்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் பெரியார், இனி அந்தக் கட்சி திராவிடர் கழகம் (தி.க.), அல்லது 'திராவிடச் சங்கம்' என்று அழைக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்.
- ஆனால், பெரியாரின் கருத்துக்கு உடன்படாத ஒரு சிலர், தான் அசல் நீதிக்கட்சி என்று கூறி ஒரு பிளவு குழுவைத் தொடங்கினர். இந்தக் கட்சி 1957 வரை நீடித்தது, மூத்த நீதிக் கட்சித் தலைவர் பி. டி. ராஜன் தலைமையில். பகுத்தறிவு, சுயமரியாதை, பெண் உரிமை, சாதி ஒழிப்பு போன்ற கொள்கைகளை முன்னெடுத்தவர் பெரியார். தென்னிந்தியாவின் பிராமணரல்லாத திராவிட மக்கள் சுரண்டப்படுவதையும் ஓரங்கட்டப்படுவதையும் அவர் எதிர்த்தார். தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு பெரியார் ஆற்றிய பல்வேறு பங்களிப்புகள் குறித்து நாம் ஏற்கனவே அலகு 12 மற்றும் அலகு 3ல் விவாதித்தோம்.
- திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்லது தி.மு.க.வின் (ஒரு அரசியல் கட்சி) கருத்தியல்கள் பெரியார் மற்றும் சி.என்.அண்ணாதுரை (தமிழகத்தின் முதல் முதலமைச்சராக 1969 மற்றும் ஐந்தாம் ஆண்டுகளில் 20 நாட்கள் பணியாற்றிய ஒரு இந்திய அரசியல்வாதி) ஆகிய இரு

கருத்தியல்களின் அடிப்படையில் அமைந்தவை, 1967 முதல் 1969 வரை சென்னையின் கடைசி முதலமைச்சராகவும் இருந்தார்.

- பெரியார் தனித் திராவிடம் அல்லது தமிழ் அரசு வேண்டும் என்று வாதிட்டாலும், அண்ணாதுரை டெல்லி அரசுடன் சமரசம் செய்து கொண்டு, அதிக மாநில சுதந்திரம் கோரினார்.
- பெரியாருடன் இருந்து பிரிந்தவர்கள் திமுகவில் இணைந்தனர். திராவிடர் கழகத்திலிருந்து தி.மு.க. பிரிந்தாலும், பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தை கிராம மக்கள் மற்றும் நகர்ப்புற மாணவர்கள் வரை கொண்டு செல்ல அந்த அமைப்பு முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. தி. மு. க. வின் கூற்றுப்படி, தமிழ் மொழி சமஸ்கிருதம் மற்றும் இந்தி மொழிகளை விட உள்ளடக்கத்தில் மிகவும் வளமானதாக இருந்தது.
- திராவிடர் கழகம் தொடர்ந்து பிராமணியம், இந்தோ-ஆரியப் பிரச்சாரத்தை எதிர்த்து, திராவிடர்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை நிலைநாட்டியது.

திராவிட பத்திரிகைகளும் இலக்கியமும்:

- டிகே ஒரு சமூக இயக்கமாகவும், பகுத்தறிவு சிந்தனைக்கான இயக்கமாகவும், சீர்திருத்தவாத அமைப்பாகவும் முன்னிறுத்தப்பட்டு நடத்தப்பட்டது. தற்போதைய கருத்துப்படி ஒரு இந்து ஒரு திராவிடனாக இருக்கலாம், ஆனால் உண்மையான அர்த்தத்தில் ஒரு திராவிடனாக இருக்க முடியாது, இருக்க முடியாது என்று நாத்திகம் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு கழக உறுப்பினருக்கும் பின்பற்றப்பட்டது.. இராமன், விநாயகர் போன்ற புனிதமான இந்து தெய்வங்களின் உருவங்களை அழிக்கவும், இராமாயணம் மற்றும் பிற

சமஸ்கிருத காவியங்களுடன் திராவிட கழகத்தின் அரசியல் முனைகளுக்கு சேவை செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இராவணன் சிறந்த குணாம்சம் கொண்ட திராவிடனாக சித்தரிக்கப்பட்டார்.

- நாயக்கரின் 'மரக்கதை வாசிப்பு' என்ற நூலின் முன்னுரையில் இராமாயணத்தைப் பற்றி, 'இனிமேல் தமிழ்நாட்டில் கதையின் வணக்கம் என்பது சமுதாயத்திற்கும், நாட்டுக்கும் சுயமரியாதைக்கு ஊறு விளைவிக்கும், இழிவு விளைவிக்கும்' என்று குறிப்பிடுகிறார்.
- திராவிட இயக்கம் ஒரு சமூகமாகத் தன்னைப்பற்றிய விழிப்புணர்வை தமிழக மக்களுக்குக் கொண்டு வருவதில் முக்கியப் பங்கு வகித்தது. த. தே. கூ. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அதன் அமைப்புப் பிரிவுகள் மூலமாகவும், மதராஸில் உள்ள தாலுக் மூலமாகவும் தமிழ்த் தேசியத்தின் செய்தியை மக்களிடம் கொண்டு சென்றது. சென்னை நகரக் கிளை ஒரு இலவச நூலகம், ஒரு வாசிப்பு அறை, மற்றும் மிகவும் வெற்றிகரமான விவாத சமூகத்தை நடத்துவதில் தெளிவாக இருந்தது.
- ஆங்கிலப் பேராசிரியர் ஒருவர் அதன் தலைவராக இருந்தார். ஆனால், கிளையை திறமையாக நடத்த வேண்டிய பொறுப்பும், மாணவர்களிடையே தி. க. செய்தியை பரப்ப வேண்டிய பொறுப்பும் பொதுச் செயலாளரிடம் இருந்தது.
- ஆயினும், தமிழ் மாவட்டங்களில் மாணவர்களில் ஒரு பகுதியினர் மத்தியில் தி.க.வின் செயல்பாடுகளில் இருந்த ஆர்வமும் ஆர்வமும் சி.என். அண்ணாதுரையின் பலமான நாக்கு மற்றும் பல்துறை பேனாவால் உயிர்ப்புடன் வைக்கப்பட்டன.

தி. மு. க. வின் வெளியீடுகள்:

- திராவிடர் கழகத்தில் விடுதலை என்ற நாளிதழும் குடிஅரசு என்ற வார இதழும் இரண்டு வெளியீடுகளாக இருந்தன.
- இரண்டுமே மிகக் குறைந்த அளவிலேயே புழக்கத்தில் இருந்தன. 1940 களில் கழகத்தின் பிடி மக்களிடம் இருந்ததை கருத்தில் கொண்டு இந்த அச்சு ஊடகம் ஊக்கம் அளித்தது.
- கிராமங்களில் சிறிய வாசிப்புக் குழுக்கள் உள்ளூர் கழக உறுப்பினர்களால் தொடங்கப்பட்டன. அவர்கள் கட்சி தாள்களை வாங்கினர். இதனால் கிராமம் முழுவதும் தொடர்ச்சியாக வாசிக்கப்பட்டது. ஒரு விடுதலையை குறைந்தது 20 பேர் வாசித்தனர்.
- மேடை நாடகங்கள் மக்களைச் சென்றடையும் ஒரு பிரபலமான வழிமுறையாகவும் காணப்பட்டது. முதல் நாடகம் 'சந்திரோதயம்' என்று அழைக்கப்பட்டது. அண்ணாதுரையும் அவரது நண்பர்களும் 1942-ல் எழுதிய நாடகம். இதற்கு முன் எந்த அனுபவமும் இல்லாதவர்.
- அண்ணாதுரை நாடகத்தில் ஒரு முன்னணி பாத்திரத்தை ஏற்றார். இந்த நாடகம் 1942ல் நீதி மாநாட்டில் ஒன்றில் அரங்கேற்றப்பட்டபோது, அது நன்கு கலந்து கொண்டது மட்டுமல்லாமல், நாடகத் துறையில் அனுபவம் பெற்றவர்களிடமிருந்து சாதகமான கருத்துகளையும் பெற்றது.
- இது ஒரு அடையாள நாடகம். இதில் தமிழகம் வளமான பூமியாக சித்தரிக்கப்பட்டது. பிராமணர்களின் பண்பாட்டுக் கருத்துகளுக்கு தலைவனும் மக்களும் அடிமைகளாக இருந்தனர்.
- 'திராவிட நாடு' என்ற இந்த வெளியீடு பொது மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. 1945-ம் ஆண்டு

ஒரே வாரத்தில் 12,000 பிரதிகள் என்ற எண்ணிக்கையைத் தாண்டியது. மக்கள் மத்தியில் திராவிட நாடு பெற்றுள்ள செல்வாக்கு, மற்றவர்களைத் தைரியப்படுத்தி, தனி வார இதழ்களைத் தொடங்க வைத்தது. வெறும் லாபத்திற்காக அல்ல. தி.க.வின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கி, திராவிடர் கழகத்தின் தத்துவத்தைப் பரப்பியது.

- ஆனால் குடிஅரசு ஒரு வாரத்தில் 6000 அல்லது 7000 பிரதிகளுக்கு மேல் தாண்டவில்லை.
- குடிஅரசின் பிரச்சினைகள் பொதுவாக ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நாயக்கரின் உரைகள், நான்கு நிகழ்ச்சிகள், அகில இந்திய அரசியல் நிகழ்வுகள், உலக அரசியல் மற்றும் மாவட்டம் முழுவதும் நடைபெற்ற கட்சி கூட்டங்கள் மற்றும் விழாக்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தன. டிகே உறுப்பினர்களால் தொடங்கப்பட்ட பிற பத்திரிகைகள், செய்தித்தாள்கள் மற்றும் பத்திரிகைகள்:
- என்வி. நடராஜனின் திராவிடம்
- டி. எம். பார்த்தசாரதியின் தமிழ் உலகம்
- நெடுஞ்செழியனின் மன்றம்
- அன்பழகனின் புதுவல்
- அண்ணாதுரை சிறுகதைகளும் எழுதினார், ஒரு நடிப்பு நாடகம், மற்றும் அரசியல் கட்டுரைகள், அவைகளின் சுழற்சி மற்றும் வாசகர்களிடையே அவரது சொந்த புகழ் இரண்டையும் அதிகரிக்கும் இரட்டை நோக்கத்திற்காக இது உதவியது.
- திராவிடர் கழகத்தின் கொள்கைகளும் சீர்திருத்தங்களும்
- அனைவரும் சமம் என்ற கருத்தை பரப்புவதில் பெரியார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக செலவிட்டார். சாதி, மத அடிப்படையில் வேறுபாடுகள் சமூகத்தில் அப்பாவிங்களையும்,

அறியாமையில் உள்ளவர்களையும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக வைத்திருக்கவே மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டது. பெரியாரின் உரைகள் படிப்பறிவில்லாத மக்களையும், இன்னும் பல உலக மக்களையும் குறிவைத்து அமைந்திருந்தாலும், படித்தவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாகவே இருந்தது. அவரது சித்தாந்தங்கள் **பின்வருமாறு:**

- சாதிய பாகுபாடுகளை ஒழிப்பது
- பெண்களின் உரிமைகளை மேம்படுத்த வேண்டும்
- தமிழ் மொழியையும் இலக்கணத்தையும் வளர்த்தல்
- பெரியாரின் கொள்கைகளின் அடித்தளமும் அவர் தொடங்கிய இயக்கங்களும் பகுத்தறிவுவாதத்தில்தான் உள்ளன.
- சமூகத்தில் ஒரு முக்கியத்துவமற்ற சிறுபான்மை பெரும்பான்மையை சுரண்டி அதை ஒரு கீழ்நிலையில் என்றென்றும் வைத்திருக்க முயற்சித்தது. சுரண்டப்பட்டவர்கள் எழுந்து உட்கார்ந்து தங்கள் நிலையைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் என்றும், ஒரு சிலரால் தாங்கள் சுரண்டப்படுவதை உணர தங்கள் காரணத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் அவர் விரும்பினார்.
- அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே விழித்துக் கொண்டு, தங்கள் சொந்த நிலைமையை முன்னேற்றுவதற்கு முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

பெரியார் விளக்கம்:

- சிந்தனையில்தான் ஞானம் இருக்கிறது. சிந்தனையின் ஈட்டித் தலைதான் பகுத்தறிவுவாதம்.
- வேறு எந்த உயிரினமும் தன் வர்க்கத்திற்குத் தீங்கு விளைவிக்கவோ, தரக்குறைவாகவோ இல்லை. ஆனால் பகுத்தறிவு ஜீவி என்று சொல்லப்படும் மனிதன் இந்த தீமைகளை செய்கிறான்.

- சமூகத்தில் இப்போது நிலவும் வேற்றுமைகள், பகைமை, பகைமை, இழிவு, வறுமை, பொல்லாங்கு போன்றவற்றுக்குக் காரணம் ஞானமின்மையும் பகுத்தறிவும்தான். கடவுள் அல்லது காலத்தின் கொடுமையால் அல்ல.

தமிழ் மொழியும் எழுத்தும்:

- தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகியவை பழைய தமிழின் தாய்மொழியிலிருந்து வந்தவை என்று பெரியார் கூறினார். நான்கு வெவ்வேறு திராவிட மாநிலங்களில் பேசப்படுவதால் தமிழ் மொழி நான்கு வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுவதாக அவர் விளக்கினார்.
- எழுத்தைப் பொருத்தவரையில் தமிழ் எழுத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அறிவு, திறமை, துணிவு ஆகியவற்றை வளர்த்து மக்களுக்கு அறிவொளியூட்ட முடியும் என்று பெரியார் கூறினார். மேலும், அது மொழியை வளப்படுத்தும் என்று விளக்கினார். தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய மொழிகளில் இருந்து வட இந்திய மொழிச் சொற்கள் (சமஸ்கிருதம்) நீக்கப்பட்டால் தமிழ் மட்டுமே எஞ்சியிருக்கும் என்று பெரியார் கூறினார்.
- தமிழ் மொழி திராவிட மக்களைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் கீழ் ஒன்றிணைக்கும் என்றும் அது கன்னடர்களையும் ஆந்திரர்களையும் மலையாளிகளையும் விழிப்படையச் செய்யும் என்றும் பெரியார் நம்பினார். ஒரு பொதுவான குடையின் கீழ் திராவிடக் கூட்டணி அமைப்பது தொடர்பாக பெரியார், ஒற்றுமைக்கான நேரம் வரும்..
- வட இந்திய ஆதிக்கம் முடிவுக்கு வரும் வரை இது தொடரும். எங்களுக்காக ஒரு சுதந்திரமான இறையாண்மையை மீண்டும் பெறுவோம்..

திருக்குறள் பற்றிய சிந்தனைகள்:

- திருக்குறளை விலைமதிப்பற்ற வேதம் என்று பெரியார் போற்றினார். அதில் பல அறிவியல், தத்துவ உண்மைகள் உள்ளன. பணியின் மதச்சார்பற்ற தன்மையையும் அவர் பாராட்டினார்.
- திருவள்ளுவர் (தமிழ்க் கவிஞரும் தத்துவஞானியுமானவர்) கடவுள் என்பது ஆக்கப்பூர்வமான பண்புகளை மட்டுமே கொண்ட ஒரு வடிவமற்ற அமைப்பு என்று விவரித்ததற்காக பெரியார் அவரைப் பாராட்டினார். திருக்குறளைப் படிக்கும் ஒருவர் சுயமரியாதை இயக்கத்தைப் பின்பற்றுபவராக மாறி, அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம் பற்றிய அறிவை உள்வாங்கிக் கொள்வார் என்றும் அவர் பரிந்துரைத்தார். அவருடைய கருத்துப்படி, இந்தப் பண்டைய நன்னெறிப் புத்தகத்திலுள்ள சில விசயங்கள் இன்றுடன் சம்பந்தப்படாதபோதிலும், நவீன சமுதாயத்திற்கு அத்தகைய மாற்றங்களை அனுமதித்தது.
- சாதியைப் பொறுத்தவரை, மனுவின் வேத சட்டங்கள் திராவிட இனத்தின் சூத்திரர்கள் மற்றும் பிற சமூகங்களுக்கு எதிராக எவ்வாறு இருந்தன என்பதை திருக்குறள் விளக்குகிறது என்று அவர் நம்பினார்.
- மறுபுறம் திருக்குறளில் இருந்து வந்த நெறிகள் பைபிளோடு ஒப்பிடத்தக்கவை என்று பெரியார் கருத்து தெரிவித்தார். திராவிடர் கழகம் திருக்குறளை ஏற்றுக்கொண்டு திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் மட்டுமே நாட்டு மக்களுக்கு கல்வி புகட்டப் போதுமானது என்று வாதிட்டது.
- 'திராவிட நாடு (திராவிட நாடு) இந்தோ-ஆரிய வஞ்சனைக்கு இரையானபோது, திராவிடர்களை விடுதலை செய்ய ஒரு பெரிய திராவிடன் திருவள்ளுவரால் திருக்குறள் எழுதப்பட்டது' என்று வீரமணியின் சேகரிப்புப் பணிகளிலிருந்து

திருக்குறள் குறித்த பெரியாரின் மேற்கோள்களில் ஒன்று. மேலும், திருக்குறளின் மதச்சார்பற்ற தன்மையின் காரணமாக, மனித குலம் முழுவதற்கும் பொதுவான நம்பிக்கை நூலாக இருக்கக்கூடிய திறன் உள்ளது என்றும், அனைத்து மதங்களின் புனித நூல்களுக்கு இணையாகவோ, அதற்கு மேலாகவோ வைக்க முடியும் என்றும் பெரியார் வலியுறுத்தினார்.

திராவிட நாடு சுயநிர்ணய உரிமை:

- திராவிட-ஆரிய மோதல் என்பது ஆரியர் முதன் முதலில் திராவிட நிலங்களில் கால் பதித்தபோது தொடங்கிய தொடர்ச்சியான வரலாற்று நிகழ்வு என்று நம்பப்பட்டது.
- பிரிவுதற்கான யோசனை தோன்றுவதற்கு பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பே கூட, இவ்வாறு பெரியார் கூறினார், ஆரிய சமயமாக அஸ்லோங், இந்தோ-ஆரிய ஆதிக்கம், ஆரிய வேதங்கள், ஆரிய 'வர்ணாசிரமங்கள்' போன்றவற்றின் பிரச்சாரம் இருந்தது, 'திராவிட முற்போக்கு இயக்கம்', 'சுயமரியாதை இயக்கம்' ஆகியவை தேவைப்படும்

பிராமண எதிர்ப்பு:

- பெரியார் பிராமணர் எதிர்ப்பின் தீவிர வாதி. பெரியாரின் பிராமண எதிர்ப்பு சித்தாந்தம் பெரும்பாலும் பிராமண எதிர்ப்பு என்று குழப்பமாக உள்ளது. சாதி அடிப்படையில் ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஆதரிக்கும் பிராமணரல்லாதவர் கூட பிராமணியத்தின் ஆதரவாளராகவே பார்க்கப்பட்டார்.
- பிராமணர், பிராமணர் அல்லாதார் என்ற இரு பிரிவினரும் பிராமணியத்தை கைவிட வேண்டும் என்று பெரியார் அழைப்பு விடுத்தார். 1920-ல் நீதிக்கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததும் பிராமணர்கள் அரசாங்கத்தில் உயர் பதவிகளில் சுமார் 70 சதவீதத்தை ஆக்கிரமித்தனர்.

- இடஒதுக்கீடு நீதிக்கட்சியால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னர், இந்த போக்கை மாற்றி, சென்னை மாகாண அரசில் பிராமணர் அல்லாதவர்கள் எழுச்சி பெற அனுமதித்தது.
- பெரியார், நீதிக்கட்சியின் மூலம், பிராமணர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக வாதிட்டார். மக்கள் தொகையில் 3 சதவீதம் மட்டுமே இருந்த பிராமணர்கள், அரசு வேலை, நீதித்துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர். அவரது சுயமரியாதை இயக்கம் பகுத்தறிவுவாதத்தையும் நாத்திகத்தையும் ஆதரித்தது.
- சுப்பிரமணிய பாரதியார் தனது கவிதைகளில் அன்னை தமிழை சமஸ்கிருதத்தின் சகோதரியாக சித்தரித்ததையும் பெரியார் 'திகட்டார்' இதழில் விமர்சித்துள்ளார்.
- 'காந்தியும் பெரியாரும்' என்ற கையேட்டின் படி, பெரியார், இதழில், குடிஅரசு 1925ல், சாதி மற்றும் தீண்டாமைச் சட்டங்களைப் பராமரிப்பதற்கான தீர்மானங்களை எதிர்த்ததால் காந்தி மகாசபையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார் என்ற உண்மையைப் பற்றி அறிக்கையிடப்பட்டது, அது இந்து-முஸ்லிம் ஒற்றுமையைக் கொண்டுவருவதற்கான அவரது முயற்சிகளைக் கெடுத்து விடும்.
- இதிலிருந்து, எதையும் சாதிக்க வேண்டுமென்றால் பிராமணர்களை மகிழ்விக்க வேண்டிய அவசியத்தை காந்தி கற்றுக்கொண்டார்.
- காந்தியைப் பற்றிய தனது குறிப்பில் பெரியார் காந்தியை பிராமணர்களின் நலன்களுக்கு சேவை செய்வதாகக் காட்ட வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தினார். இது குறித்து விவாதிக்க பெரியாரும் காந்தியும் பெங்களூரில் சந்தித்தனர்.
- இவர்களுக்கிடையேயான முக்கிய வேறுபாடு வெளியே வந்தது, பெரியார் இந்துமதத்தின் முழுமையான ஒழிப்புக்காக நின்றபோது, அதற்கு காந்தி எதிர்ப்பு தெரிவித்தார், இந்துமதம் கோட்பாடுகளில் நிலையானது அல்ல, ஆனால் அதன் பார்வைகளில் மாற்றப்படலாம் என்றார்.
- கோயில் நுழைவு பிரச்சினையில், காந்தி தனது இந்து நம்பிக்கையின் விளைவாக ஹரிஜனங்களுக்கு கர்ப கிரகத்தை திறக்க வேண்டும் என்று ஒருபோதும் வாதிட்டதில்லை. தீண்டாமை ஒழிப்பு, ஹரிஜனங்களின் உயர்வு ஆகியவற்றுக்கான உண்மையான போராளி பெரியார் என்பதை பெரியாரும் அவரது சீடர்களும் வலியுறுத்தினர்.
- பெரியார் பொதுவாக ஒரு நடைமுறைப் பிரச்சாரகராகக் கருதப்பட்டார், அவர் சமூகத்தின் மீது மத செல்வாக்கின் தீமைகளைத் தாக்கினார், முக்கியமாக அவர் பிராமண ஆதிக்கம் என்று கருதினார்.
- சிறு வயதிலிருந்தே, அப்பாவி மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக சிலர் மதத்தை ஒரு முகமூடியாக மட்டுமே பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று அவர் உணர்ந்தார்.
- இந்து மதத்தைப் பற்றிப் பெரியார், அது ஒரு மதம் என்று நம்பினார். அது தனித்துவமான புனித நூலோ, மூலமோ இல்லை. ஆனால் பிராமணர்களின் 'மேன்மை', சூத்திரர்களின் தாழ்வு மனப்பான்மை, தலித்துகளின் தீண்டாமை ஆகியவற்றைப் பரப்பும் ஒரு கற்பனை நம்பிக்கை.
- பெரியாரின் வாழ்க்கையும், போதனைகளும் தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியா முழுவதும் பல அரசியல் தலைவர்களையும், எழுத்தாளர்களையும், கவிஞர்களையும் பாதித்துள்ளன.